

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

192101 Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 132 *Nisan 2008 *Fiyatı: 1 YTL * ISSN: 1302-7506

Geleceğimiz için örgütlenelim!

**Baharın direngenliğiyle
1 Mayıs'a!**

**Newroz ateşi Kürt halkının
direnışıyle harlandı**

**Bologna Süreci
Londra Toplantısı analizi**

Genç-Sen üzerine

**Halk gençliğiyle bütünleşen
bir devrimci gençlik örgütü yaratalım!**

DGH nereye gidiyor?

Öğrenci Konseyleri neyi amaçlıyor?

www.partizanarsiv.net

Güzel günler görecekiz

Güzel günler görecekiz
çocuklar
Motorları maviliklere
sürecekiz
Çocuklar inanın, inanın
çocuklar
Güzel günler görecekiz,
güneşli günler
Motorları maviliklere
sürecekiz
Hani şimdi bizde
Cumaları, pazarları çiçekli
bahçeler vardır,
Yalnız cumaları, yalnız pa-
zarlari
Hani şimdi biz
bir peri masalı dinler gibi
seyrederiz
Işıkli caddelerde mağazaları,
Hani bunlar
77 katlı yekpare camdan ma-
ğazalardır.
Hani şimdi biz haykırırız

Cevap:
Açılır kara kaplı kitap:
Zindan
Kayış kapar kolumuzu
Kırılan kemik, kan
Hani şimdi bizim soframıza
Haftada bir et gelir
Ve, çocuklarımız işten eve
Sapsarı iskelet gelir
Hani şimdi biz
inanın, güzel günler
görecekiz çocuklar
Güneşli günler görecekiz
Motorları maviliklere
sürecekiz çocuklar
Işıkli maviliklere sürecekiz
Çocuklar inanın, inanın
çocuklar
Güzel günler görecekiz
güneşli günler
Motorları maviliklere
sürecekiz
NAZIM HİKMET

Newroz eyleminde polis tarafından herkesin gözü
önünde kolu kırılan kardeşimize sözümdür;
“Güzel günler görecekiz”

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

SUNU

Merhabalar,

Yeni sayımızda dergimiz yeni bir biçimle karşınıza çıkıyor. Görsel yönü daha zengin, daha okunabilir ve kullanışlı bir dergi için okurlarımızın eleştirisi ve önerilerini bekliyoruz.

Bu sayımızda YDG olarak devrimci ve demokratik gençlik hareketinin de ilgisini çekeceğini düşündüğümüz çeşitli yazılara yer veriyoruz. Gençliğe söz ve karar hakkının tanınması ve örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılması üzerinden devam eden kampanyamızın politik yönden derinleşmesine hizmet edeceğini düşündüğümüz bu yazılarla genel sürece kendi cephemizden katkı sunmayı hedefliyoruz. Bu doğrultuda gençlik hareketinde önemli bir gündem oluşturan **Genç-Sen** üzerine bir değerlendirmeye sayfalarımızda yer veriyoruz. Bununla birlikte düzenin öğrencilere bir lütufmuş gibi sunduğu **Ulusal Öğrenci Konseyi** üzerine de bir analize yer vererek bu örgütlülüğün öğrenci gençlik açısından bir haktan öte bir kandırmaca olduğunu gözler önüne seriyoruz. Ayrıca devrimci dayanışmanın güçlenmesi ve devrimci saflarda demokratik bilincin gelişmesi açısından polemik yazılarına önem veriyoruz. Bu doğrultuda bu sayımızda **DGH**'li dostlarımızın genel siyasi hattı üzerine bir eleştiri yazısına yer veriyoruz. Gençliğin örgütlendiği araçlardan biri olan **TMMOB Öğrenci Kolları** üzerine bir değerlendirme de söz konusu örgütlenmenin olumlu ve olumsuz yanlarını özetlemektedir.

Bu sayımızda emperyalizmin ülkemizde ve Avrupa genelinde öğrenci gençliğin eğitim ve mesleki haklarına saldırılarını özetleyen projesi olan **Bologna Süreci** doğrultusunda **Mayıs 2007** yılında gerçekleşen **Londra Toplantısı**'nın belgelerinin analizine yer veriyoruz. Emperyalizmin 2010 yılına kadarki ve sonrasındaki planlarını anlamak ve önümüze gelecek saldırıları öngörebilmek açısından bu araştırmalara önem veriyoruz.

Dergimizde ayrıca Mart ayı içinde yoğunlaşan sivil faşist saldırılara karşı verilen direnişlere, emekçilerin yükselen eylemlerine ve Kürt halkının Newroz dönemindeki direngenliği üzerine yazı ve haberlere de yer veriyoruz.

Mart ayının direngenliğini 1 Mayıs'a taşıma görevi devrimcilerin sorumluluğundadır. Yoğun ve militan bir mücadeleyle direnişi büyütme için fedakarca ve kolektif şekilde harekete geçelim!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yayıncılık Yeri: Garibo Hisyain Ağa Mah. İnanç Murat Sok. No: 81 Akaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 511 34 30 FAKS: (0212) 421 41 31
Sahibi ve Yayıncı: Çiğdem ÖNSEL Baskı: Yün matbaacılık Tel: (0212) 544 66 34
e-mail: umutyayimcilik@tmail.com ISSN: 1302-7506

Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:
yeniendemokratgenclik@hotmail.com
yeniendemokratgenclik@yahoo.com

BÜROLAR

ANKARA: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 4/2 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTİ KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
MALATYA: İSMETİYE MAHALLESİ, NİYAZI MİSRI CAD., ERSOY APT. NO: 9 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 542 216 48 00
ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0 446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
ERZURUM: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
MERSİN: SİLİFKE CAD. ÇAVDARÖĞLÜ İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN CEP:0 545 685 25 27
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 AS-DRUCK DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BANKA HESAP NUMARALARI

Selma Şahin
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 48209849-5001
TL Hesabı: 48209849-5002
Vakıflar Bankası
İstanbul/Aksaray Şubesi

İ Ç İ N D E K İ L E R

İsyan	4-6
Ankara'da faşist saldırı ve direniş	7
Newroz isyandır.....	8-9
Özgür Okul	10
TMMOB öğrenci kolları içinde söz ve karar hakkı istiyoruz!	12-13
Forum	18
Almanya'da öğrenciler üniversite yönetimine nasıl katılıyor?	16-17
Ufuk	18
Öğrenci Konseyleri neyi amaçlıyor?	19-20
Denge Ciwane	22-23
Avrupa'da Bologna Dünyada Bologna	24-29
Kolektifin Sesi	30-35
Gençliğe Notlar	36-37
Genç-Sen üzerine	38-41
DGH nereye gidiyor?	42-47
Göçmen Genç	48
YDG Kadın Komisyonu Amaçları ve Çalışma İlkeleri	49-51
Genç Kadın	52-53
Emperyalist yasa tasarısı: SSGSS	54-54
Komünist ustalardan öğrenelim!	56-57
Bellek	60-61
Haluk Zorusevmez	62

www.ydg-online.org

www.egitimhakkinasahipcik.org

Baharın direngenliğiyle 1 Mayıs'a!

Ülke gündeminin oldukça yoğun olduğu ve sıkça değiştiği bir süreçten geçiyoruz. Ezilenlerle ezenler arasındaki mücadelenin bir sonucu olan bu süreç birçok burjuva akım açısından anlaşılabilir veya karmaşık olarak görülse de bizler açısından sürecin nedenleri ve izlediği istikamet oldukça nettir.

Ülke gündeminin oldukça yoğun olduğu ve sıkça değiştiği bir süreçten geçiyoruz. Ezilenlerle ezenler arasındaki mücadelenin bir sonucu olan bu süreç birçok burjuva akım açısından anlaşılabilir veya karmaşık olarak görülse de bizler açısından sürecin nedenleri ve izlediği istikamet oldukça nettir.

Dünyaya hakim olan emperyalist-kapitalist sistem ciddi bir kriz içindedir. Krizleri yapısaldır, ufak önlemlerle çözülebilecek gibi değildir. Emperyalist sistemin en önemli gücü olan ABD'nin resesyona girdiği, ekonomik açıdan büyük sorunlar yaşadığı artık medyada sıkça duyulan bir belirleme oldu. ABD Merkez Bankası'nın şu an aldığı önlemlerin geçici, pansuman nitelikte olduğunu ABD'li yetkililer dahi açıktan belirtmektedir. Mortgage krizi, Citibank ve Merrill Lynch gibi büyük bankaların bilançolarındaki inanılmaz zararlar kaçınılmaz gidişatın habercisidir. **Prof. Korkut Ertürk**, ABD'nin kriziyle ilgili olarak **"daha hâla sonun başındayız"** ifadesini kullanarak süreci özetlemektedir.

Ancak bu sorun sadece ABD ekonomisiyle sınırlı değildir. Çin'de Bank of China'nın da zarar ilan etmesi, ardından İngiltere'de Northern Rock'ın kamulaştırılması krizin tüm dünya çapında etki yaratacağını bizlere göstermektedir.

ABD ekonomisinin resesyona girmesinin ABD emperyalizmine bağımlı olan ülkemizde daha boyutlu şekilde hissedileceği açıktır. Zaten 1929 Büyük Buhranı'ndan bu yana ABD birçok kez resesyona girmiş, ancak bunların bazıları dünya çapında etki yaratmamıştı. **Ancak ülkemiz açısından ABD'nin girdiği her resesyona anlamı istisnasız şekilde kriz olmuştur.** Gerçek işsizliğin % 10'un üzerinde seyrettiği, cari açığın kendi rekorunu tekrar tekrar kırdığı, finans ve bankacılık sisteminin neredeyse tamamının doğrudan uluslararası şirketlerin eline geçtiği ül-

kemiz, dünyadaki en hafif dalgalanmadan dahi ciddi şekilde etkilenmektedir. **Emperyalizmin ekonomik krizinin derinleşmesini en çok hisseden ülkelerden biri olan ülkemizde bunun anlamı daha fazla işsizlik, yoksulluk, sefalet, halk karşıtı reformlar vs.dir.**

Emekçiler ülkemize baharı getirdi

Elbette bu, işin bir boyutudur. Diğer boyutunda ise halkımızın demokratik devrim mücadelesine öncülük eden komünistlerin 8. Oturumlarında da vurguladıkları, **halkımızın yarattığı dipten gelen dalganın yüzeye çıkacağı öngörüsüdür.** Bu öngörünün haklılığı, oturumun üstünden henüz 1 yıl geçmesine karşın halkımızın çeşitli alanlarda tepkisini daha bariz şekilde ifade etmesinden anlaşılmaktadır. Ve bu eğilim ivme kazanmaya da devam edecektir. **Saldırıları daha güçlü, daha kitlesel, daha militan mücadelelerin koşullarını hazırlayacaktır.**

Son dönemde işçi sınıfının ve emekçilerin yükse-

len tepkisi gerici medyada dahi saklanamamakta, suni gündemler üzerinden koparılan tüm gürültüye rağmen gündemin üst sıralarındaki yerini kaybetmemektedir. TEKEL işçilerinin farklı illerde gerçekleştirdikleri kitlesel eylemler, kendilerine saldıran polise karşı gösterdikleri direnç ortadadır. Tersane işçilerinin köleliğe isyanı ülke gündeminde yankısını bulmuş ve devleti adım atmaya zorlamıştır. Ve en son SSGSS'ye karşı işbirlikçi sendika yönetimlerinin tüm aksi çabalarına karşın tabandan gelen basınla düzenlenen 2 saatlik iş bırakma eylemi emekçiler tarafından büyük bir coşkuyla sahiplenilmiş ve ülke çapında on binlerce emekçi yalnızca iş bırakmakla kalmayarak sokaklara çıkmış, meydanları doldurmuştur. Bu tepkinin büyüklüğü karşısında hükümet geri adım atmak zorunda kalmıştır. Hükümetin IMF'den kredi alabilmesi bu yasanın geçmesine bağlı olduğu için kimi kısmi tavizlerle ve sendika ağaları ile diyalog görüntüsü adı altında

Sınır ötesi operasyondan başarısızlıkla dönen devletin hincını silahlı halkı tarayarak çıkarmaya çalışması halk serhıldanlarının gerçekleşmesini önlemek bir yana tetikleemektedir.

süreç devletin lehine çözülmek istenmektedir.

Ancak emekçilerin yükselen hareketinin böylesi basit tiyatro gösterileriyle dindirilmesi mümkün değildir. Hayat şartlarının her geçen gün kötüye gittiği, zaten sınırlı olan sosyal hakların budandığı, işsizliğin artmaya devam ettiği, oldukça yüksek olan vergi yükünün yeni vergilerle arttırıldığı, sebzemeyvenin dahi et fiyatlarıyla yarıştığı **bu şartlar altında emekçilerin tepkisini ve baskısını kontrol altına almaları mümkün değildir. Bu hem hükümet açısından hem de sendikaların başına çöreklenmiş olan sendika yönetimleri için geçerlidir.**

Newroz ateşi serhıldanlarla harlandı

Ezilenler açısından bir diğer mücadele alanını ise Kürt ulusunun imha ve inkar politikalarına karşı haykırdığı talepler oluşturmakta-

dır. Sınır ötesi operasyondan başarısızlıkla dönen devletin hincını silahlı halkı tarayarak çıkarmaya çalışması halk serhıldanlarının gerçekleşmesini önlemek bir yana tetikleemektedir. Gerek operasyon esnasında gerillayı sahiplenerek gerekse de Newroz alanlarını doldurarak son yılların en kitlesel, militan duruşunu sergileyen Kürt halkı Van'da, Mersin'de, İzmir'de, Siirt'de, Viranşehir'de, Yüksekova'da ve daha birçok şehirde bedeller ödeme pahasına askere ve polise karşı direnmiştir. Operasyon protestolarında ve Newroz eylemlerinde katledilen 4 gence rağmen direnişin büyüyerek sürmesi, cenaze törenlerinin kitlesel ve militan şekilde örgütlenmesi ve gençlerin barikat başlarında faşizme olan öfkelerini haykırmaları oldukça değerlidir. **Kürt halkı, devletin yok etme katletme ve ekonomik yardım vaatleri ile kandırma politikaları karşısında sinmeyecek kadar bilinçlidir ve düşmanını iyi tanımaktadır.**

Ezilen kitlelerin taleplerine karşı devletin gösterdiği tahammülsüzlüğün nedeni açıktır. Bunu yalnızca AKP hükümetinin tasarrufu ile açıklamak mümkün değildir. Devletin ülkemizdeki yapısından kaynaklı olarak emekçilere ve Kürt ulusuna saldırılmaktadır. **Ülkemizde hakim olan sistemin emperyalizme bağımlı faşist bir düzen olmasından kaynaklı kolluk kuvveleri silahlı halka ateş açmakta, en basit hak istemine coplarla, gazlarla saldırmaktadır.** Dolayısıyla bizim açımızdan temel olarak iki taraf vardır: ezenler ve ezilenler, faşizm ve halkımız.

Ezenlerin gündeminde taraf olmayalım

Bu anlamda emekçilerin ve Kürt ulusunun mücadelesi sayesinde bekledikleri cevabı halktan alamasa da egemen sınıfların kendi belirledikleri gündemler de sistemin yaşadığı krize yeni örnekler sunmaktadır. Üniversitelerde türban tartışmasının yeterli etkiyi yaratmaması üzerine egemen sınıfların kendi içlerinde devam eden çıkar-güç mücadelesi daha da sertleşmiştir.

Geniş kitleler ulusu tarafından zor durumda bırakılan AKP hükümetinin yardımına Yargıtay Başsavcısı koşmuş ve AKP'ye kapatma davası açarak halk düşmanı yüzünü ettiği hakaretlerle ortaya seren Erdoğan'ın bir anda "mazlum-demokrat" rolü oynaması için koşulları hazırlamıştır. **Erdoğan şehir şehir gezip mazlum edebiyatı yaparken dışarıda**

emekçiler coplanmaya, Kürt gençleri ise kurşunlanmaya devam etmektedir.

Bizim için net olan olgu iddia edildiği üzere AKP'nin bu düzene muhalif-şeriat yanlısı bir parti olmadığıdır. **AKP'nin mevcut düzenle hiçbir sorunu yoktur.** Gerek AKP'nin 5 yılı aşkın pratiğinde gerekse de AKP kadrolarının daha 80'li yıllardan bu yana (çoğunlukla hükümet olarak) sürdürdükleri görevlerinde görüleceği üzere kurulu sistemin doğal birer parçası oldukları anlaşılmaktadır. Bununla beraber ülkemizin yarı-sömürge statüsü nedeniyle egemen sınıfların efendileri olan ABD ve AB emperyalistleriyle AKP'nin temelde hiçbir sorunu olmadığı gibi, emperyalizmin dayattığı politikaları uygulamakta gösterdikleri bağlılıkla efendilerinin desteğini de hissetmektedirler.

AKP'ye kapatma davasının ardından gündeme gelen Ergenekon çetesi kapsamında aralarında İlhan Selçuk, İÜ eski rektörü Kemal Alemdaroğlu ve Doğu Perinçek'in de olduğu birçok kişinin gözaltına alınması da yine ezenlerin kendi içindeki güç mücadelesinin bir yansımasıdır. **Nasıl AKP şeriat için çaba harcayan bir parti değilse kendilerine ulusalcı diyen bu kesim de çağdaş ve laik değildir.** Bürokrat

Kemalist kesimin oluşturduğu bu çıkar grubu da en az diğerleri kadar faşist ve emperyalizme bağımlıdır. **Koparılan gürültünün arkasında hiçbir şekilde devletin niteliği ve emperyalizmle ilişkisi konusunda ayırım bulunmamaktadır.**

Bu mücadele bizim mücadelemiz değildir. Bizim gerçek sorun ve taleplerimizi, özgür bir gelecek özlemimizi temsil etmemektedir. Halka karşı kurşun sıkmada ortak olan, halkımızın emeği ve kanı üzerinden bu soygun düzenini sürdürenlerin kendi aralarındaki güç mücadelesinde bizim taraf olmamız mümkün değildir. **Biz kendi kavgamızı, kendi bayrağımızı altında veriyoruz.** Biz Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının reddedilmesini, Kürt ulusu ve diğer milliyetler üzerindeki her türlü ayrımcılığı ve inkarı reddediyoruz. Biz emekçilerin yoğun bir sömürü ve baskı altında çalıştırılmalarına, her türlü haklarının gasp edilerek geleceklerinin çalınmalarının karşı çıkıyoruz. **Bağımsız bir ülke, özgür bir gelecek ve gerçek demokrasi için Demokratik Halk Devrimi'ni savunuyor ve bu uğurda ezilen tüm kitlelerin gerçek çıkarları için mücadele ediyoruz.**

Gerçek taleplerimiz için kampanyamıza katılalım!

Bu gerçeklik içinde kampanyamızın anlamı da daha iyi anlaşılacaktır. Gençliğin kendisini ve geleceğini ilgilendiren her türlü konuda söz ve karar hakkını ve örgütlenme özgürlüğünü savunan kampanyamızla hem alanlara çıkan halkımıza hem de bulunduğumuz alanlardaki kitlelere alternatifsiz olmadığımızı, sorunlarımızı bireysel değil birleşerek çözebileceğimizi, kendimizi ilgilendiren konularda en doğru olanı bulabileceğimizi, sistemin bizi örgütsüzleştirerek, birbirimizden kopararak ve suni saflaşmalar yaratarak bölerek yönettiğini anlatmak için elimizde çok sayıda veri bulunmaktadır.

Sürecin hareketliliği devam edecektir. Önümüzde sınıf mücadelesi açısından önemli bir hesaplaşma alanı olan 1 Mayıs var. **Mart ayında baharı erken getiren emekçilerin coşkusunu, Newroz'da isyan ateşlerini tutuşturan Kürt halkının direngenliğini devrimci gençliğin militan geleneği ile birleştirerek 1 Mayıs'ı faşizmden hesap sorma alanına çevirelim, geleceğin ellerimizde olduğunu cesaretle haykıralım!**✊

Ankara'da faşist saldırı ve direniş

24 Mart Pazartesi günü Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde son günlerde üniversitelerde yoğun şekilde yaşanan faşist saldırılara bir yenisi daha eklendi. Bir öğrenciyi satırla yaralayan eli kanlı ülkücü faşistler bir sonraki gün de saldırılarına devam etti.

Fakültenin yemekhanesinde devrimci ve demokrat öğrencilere saldıran faşistler anti-faşist direnişle karşılaştılar. Ülkücü faşistlerin saldırılarını müdahale etmeden izleyen polis, direniş karşısında öğrencilere gaz bombaları ile saldırdı. Bir süre olaylar sakinleşti, ancak toplu bir şekilde okuldan çıkıp basın açıklaması yapmak isteyen öğrencileri polisin tehdit etmesi sonucu tekrar çatışma yaşandı. Ardından polis tarafından üç devrimci-demokrat öğrenci gözaltına alındı.

Polis ablukasına rağmen öğrenciler fakülteden Yüksel Caddesi'ne kadar **"Faşizme karşı omuz omuz!"** ve **"Yaşasın devrimci dayanışma!"** sloganlarıyla yürüyüp, diğer üniversitelerden gelen öğrencilerin de kitlesel katılımıyla birlikte basın açıklaması yaptılar. Aynı saatlerde Ankara Üniversitesi Tandoğan Kampüsü'nde yine benzer şekilde ülkücü faşistlerin afiş asmak isteyen öğrencilere saldırıp yaraladığı haberinin gelmesiyle birlikte öğrenciler kitlesel bir şekilde Tandoğan Kampüsü'ne geçtiler. Kampüs içinde rektörlüğün ve polisin müdahalesine rağmen eylem yapan 500 kadar öğrenci daha sonra yine Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yaparak dağıldı.

Bir sonraki gün DTCF'deki olaylar sırasında gözaltına alınan üç öğrencinin tutuklandığının haberinin gelmesiyle birlikte anti-faşist öğrenciler **27 Mart** tarihinde bir basın açıklaması düzenlediler. Okunan basın açıklamasında üniversitede insanları öldürmeye teşebbüs eden faşistlerin ellerini kollarını sallayarak aramızda dolaşırken devrimci, demokrat, anti-faşist öğrencilerin hapishanelere gönderildiğine dikkat çekildi. **Üni-**

versitelerin gerçek sahiplerinin öğrenciler olması karşısında polisin üniversiteden çıkması, soruşturmaların son bulması, tutuklu arkadaşların serbest bırakılması gerektiği vurgulandı.

"Okullarda Polis İşgali Ve Soruşturmalar Son Bulsun! Söz, Eylem Hakkımız Engellenemez!" şiarlarıyla basın açıklamasının okunmasının ardından DTCF'de faşistler tarafından kafasından satırla yaralanan öğrenci bir konuşma yaparak yaşadıklarını anlattı. Konuşmayı yapan arkadaşımız eli kanlı faşistlerin dışarıda serbestçe dolaşmasına rağmen ona yardım etmek isteyen arkadaşlarının tutuklanarak hapishaneye gönderildiğini belirtti. **Ankara YDG**

*** 17 Mart Pazartesi** günü Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü öğrencilerinin öncülüğünde 16 Mart 1978'de Beyazıt'ta faşistlerce katledilen devrimciler anıldı. **Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde yapılan etkinlik öncesi ve sonrasında anti-faşist öğrencilere yönelik polis terörü yaşandı.**

Erken saatlerden itibaren okulu abluka altına alan polis, kendi okuluna girmek isteyen öğrencileri kampüse almak istemedi. Birçok öğrenci fiziki saldırıya maruz kalırken 10'a yakın kişi de gözaltına alındı. Okul içerisinde asılmış olan **"16 Mart'tan bugüne katleden devlettir!"** yazılı ozalit afiş ÖGB'ler tarafından yırtıldı. **Öğrencilerin kararlı tutumu sonucunda tüm bu saldırılara rağmen etkinlik gerçekleştirildi. Etkinliğin ardından sloganlar atılarak kampüs içinde bir eylem gerçekleştiren öğrenciler kampüs önünde yaptıkları basın açıklaması ile faşist saldırılara karşı mücadeleyi sürdüreceklerini bir kez daha dile getirdiler.**

Etkinliğe **Gençlik Derneği, DGH, DPG, Ekim Gençliği, Genç Kurtuluş, Marksist Bakış, Öğrenci Kolektifleri, SGD, Tüm- İGD** ve YDG katıldı, ayrıca TKP'li öğrenciler destek verdi.

Bu yoğun katılımlı etkinlik 16 Mart devrim şehitlerini anmanın ötesinde son zamanlarda üniversitelerde yoğunlaşan faşist saldırılara, devlet terörüne yönelik bir cevap niteliği taşıdı. Ancak zaman zaman etkinliğin düzenleyicisi öğrencilerin dağınık duruşlarından kaynaklı saldırılara ve ÖGB'nin müdahalelerine karşı sıkıntılar yaşandı. Özellikle son zamanlarda yaşanan faşist baskılar karşısında, yoğun polis ablukasına ve saldırılarına rağmen etkinliğin yapılması anlamlıydı.

Newroz isyandır!

Van

Van'da Newroz'a izin verilmemesine rağmen halk kendi inisiyatifini kullanması Newroz'u egemenlerin korkusu haline getirmiştir. Tüm şehri egemenlere ve onların kolluk kuvvetlerine dar eden emekçi Kürt halkı, bu çatışmalarda bir şehit vermiştir. 4 gün süren bu çatışmalı eylemlerden korkan devlet güçleri şehri polis işgaline almıştır.

Ayrıca Partizan bildirisi dağıtıldığı için öğrenci yurdu Newroz öncesinde askerler tarafından basılıp bildiriler toplanmaya çalışılmıştır. Ertesi gün Yurtsever Gençliğin de bildiri dağıtması üzerine yurt bir kez daha basılmıştır.

Van YDG

Amed

Amed'de Newroz kutlamaları günler öncesinden mahallelerde yapılan gösterilerle başladı. Amed halkı her gün çeşitli yerlerde gösteri düzenleyerek Newroz'un gelişini kutladı.

Merkezi Newroz kutlamaları süreci ise yer sorunuyla başladı. Tertip komitesinin ısrarı sayesinde devlet geri adım atmak zorunda kaldı. Yüz binlerce insan sabah saatlerinde Newroz alanına akın etti ve kent boşaldı. Sarı, kırmızı, yeşil flamaların dalgalandığı alan yöresel kıyafetli kadın ve erkeklerle tam bir renk cümbüşüne döndü. Diğer illerden Amed'e gelen ESP'lilerin arama noktasından içeri alınmamasıyla başlayan gerginlikte halk polis barikatlarını yıktı ve aramayı kaldırdı. Konuşmaların ardından Kürtçe türküler eşliğinde halaylar çe-

ken halk, yağın yağmura karşı alanı terk etmeyerek kutlamaya devam etti. Kutlama boyunca jet uçaklarının sürekli kitle üzerinde alçak uçuş yaptığı gözlemlendi. Yaşanan kutlama akşam boyunca şehir merkezinde de devam etti. Çeşitli mahallelerde bir araya gelen halk gösteriler düzenledi. Kutlamalarda polislin saldırısıyla kısa süreli çatışmalar yaşandı.

Amed YDG

Erzincan

Ezilenlerin ezenlere karşı direnişinin sembolü olan Newroz bu yıl da Erzincan'ın çeşitli ilçe ve beldelerinde kutlandı. Bizler de Erzincan'ın Çağlayan beldesindeki Newroz kutlamalarına katıldık. Akşamüzeri beldenin karşısındaki dağda lastik yakılması ile Newroz kutlaması başladı. Lastik yakıldıktan bir müddet sonra belde alanında toplanılmaya başlandı ve Çağlayan Meydanında "Yaşasın Newroz, Newroz piroz be" sloganıyla ateş yakıldı. Bir müddet sonra Partizan tarafından son sürece ilişkin bir açıklama yapıldı. Açıklamadan sonra coşkulu bir şekilde halaya devam edildi. Etkinlik atılan sloganlarla bitirildi.

Erzincan YDG

Malatya

Newroz kutlamalarına saldıran devlet Malatya'da 17 DTP'liyi 21 Mart öncesi gözaltına aldı. Buna rağmen kutlamalar Şeker Stadi'nda yapıldı. Burada yakılan Newroz ateşiyle kutlamalar başladı.

Ayrıca **Partizan**, DHP ve **HÖC** de Cemal Gürsel Mahallesi'nde Newroz'u kutladı. Bu eylemin duyurusunu yapan ve bildiri dağıtan 2'si YDG'li 7 devrimci genç gözaltına alındı. **21 Mart** akşamı saat 20.00'de Cemal Gürsel Sağlık Ocağı önünde bir araya gelen kitleye eylem başlamadan önce polis saldırıp bir kişiyi gözaltına almaya çalıştı. Kitlenin kararlı duruşuyla polis engellenmedi. Polis burada biber gazı kullanarak kitleyi dağıtmak istedi. Ancak kitle meşaleleri tutuşturarak eyleme başladı. "Yaşasın halkların kardeşliği-Newroz piroz be" pankartını açan kitle sloganlarla kutlama yapılacağı alana geldi. Newroz ateşini yakan kitle adına yapılan konuşmalarda faşizme karşı isyan etmek gerektiği vurgulandı.

Malatya YDG

Sivas

Devrimci ve demokrat öğrencilerin düzenlemek istediği Newroz kutlamalarına saldıran polis, Gençlik Federasyonu'ndan 6 arkadaşımızı gözaltına aldı ve etkinliğin yapılacağı Alibaba Mahallesi'ni savaş alanına çevirdi.

Ancak baskılara karşın Newroz coşkuyula kutlandı. Polis tutumu üzerine 22 Mart'ta basın açıklaması düzenlendi ve Adliye önüne yürünerek suç duyurusunda bulunuldu. **Sivas YDG**

Mersin

19 Mart Perşembe günü **MEÜ Çiftlikköy Kampüsü Cumhuriyet Meydanı**'ndaki Rektörlük binası önünde toplanan 1000'i aşkın öğrenci, meydana yaktıkları ateş etrafında Newroz'u kutladı. Öğrenciler polisin yığınağına karşın eylemi sorunsuz şekilde bitirdiler.

Mersin'de 21 Mart tarihinden bir hafta önce birçok semtte Newroz kutlamalarında çatışmalar yaşandı. **Çay, Çilek, Şevket Sümer, Yeni Pazar, Siteler ve Demirtaş mahallelerinde Newroz öncesi** bir haftaya yayılmış eylemler yapıldı.

DTP'nin örgütlediği Newroz 21 Mart'ta kutlandı. On binlerce kişinin katıldığı coşkulu Newroz kutlamasında çarpıcı ve renkli görüntüler yaşanırken, polisin yoğun yığınak yaptığı görüldü. Yapılan aramalarda onur kırıcı yaklaşımlar nedeniyle on binlerce kişi on dakikalık oturma eylemi yaptı. Kadınların beyaz tülbentle içeri girmesine izin verilmedi. Kutlamada konser verecek olan MKM-Der sanatçılarında ait enstrümanlardan davul parçalandı. Toplatılma kararı bulunmamasına rağmen Azadiya Welat gazetesinin alana sokulmasına izin verilmedi. Sahnedeki sivil polislerin yurtsever gençlik tarafından dövülmesi sonrası kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Newroz kutlamalarının sona ermesinin ardından binlerce kişi yürüyüşe geçti. Yürüyüşe geçen kitleye müdahale eden polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Ardından Demirtaş, Güneş, Şevket Sümer, Hal ve Gündoğdu mahallelerinde kutlamalar devam etti. Kutlamaların sürdüğü bu mahallelerde polisin panzerlerden evlere rastgele su sıkması bildirildi. **Mersin YDG**

İzmir

23 Mart Pazar günü **Gündoğdu Meydanı**'nda yapılacak olan Newroz etkinliğine valiliğin izin vermemesi sonucu saat 11.00'de DTP il binası önüne toplanmaya başlayan binlerce kişi baskıları protesto etti. Polis tarafından abluka altına alınan kitle saatlerce burada tutuldu. Bu sırada halaylar ve zılgıtlarla kutlama başladı. Konuşmaların ardından dağılan kitle ara sokaklarda polisin saldırısına uğradı. Polisle çatışan kitleye polis ateş açtı ve bir kişi yaralandı. Eyleme YDG'liler de flamalarla katıldı. **İzmir**

12 Mart'tan 16 Mart'a katliamların sorumlusu sistemdir

Gazi, Beyazıt, Halepçe ve Qamişlo katliamlarını protesto etmek amacıyla **Partizan, YDG, Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi, Gençlik Derneği, ESP, DTP** olarak ortak bir basın açıklaması örgütledik. Basın açıklamasının sonlarına doğru başını BBP ve MHP'li faşistlerin çektiği bir grup tarafından slogan atılarak provokasyon yaratılmaya çalışıldı. Bizler de bu provokasyonu boşa çıkarmak için eylemi sonlandırıp Eğitim-Sen'de yapılacak olan salon etkinliğine geçtik. Sunumlardan sonra kitle hep beraber devrimci marşlar ve şiirler okundu ve sinevizyon gösteriminden sonra etkinlik bitirildi. **Erzincan YDG**

Kukla temsilcilere ihtiyacımız yok!

Liselerde öğrencilerin kendilerini okul idaresinde “ifade etmesini”, sorunlarını “dile getirmesini” sağlayan okul temsilciliklerinin, öğrencilerin demokrasi bilincini geliştirmek amaçlı oluşturulduğunu söyleyen idareciler tarafından yok sayıldığını somutla görmekteyiz. Öğrenciyi dışlayan bir eğitim sisteminde öğrenci temsilciliğinin yok sayılmaması zaten olası değildir.

Okul temsilcisi, sınıf temsilcileri arasından seçilir. Sınıf temsilcisi, okul temsilcisi kadar olmasa da okul yönetiminde normal bir öğrenciye kıyasla daha çok söz sahibidir. **Sınıf temsilcisinin görevi, öğrencilerin sınıf düzeyinde sözcüsü olmaktır. Elbette ki bilinçlenmiş sınıf temsilcileri öğrencilerin demokratik ve akademik haklarından habersizdir.** Bu yüzden de sınıf temsilciliğinin asıl işlevini yerine getiremezler.

Okullarda her sene yapılan okul temsilciliği seçimlerinde bol bol demokrasiden söz edilirken seçimler bittikten sonra gerek “demokrat” öğretmenler gerekse de “demokrat” okul idaresi tarafından okul temsilciliğine öğrencinin demokratik hakları hariç her türlü görev verilir. Çünkü bu okul temsilciliği öğrenciye öylesine üstünkörü bir biçimde veriliyor ki, öğrenci altı doldurulmamış bir “öğrencinin sorunlarını idarede dile getirme” görevindeki bir kukla ile karşı karşıya kalıyor.

Liselerde yalnızca birkaç “sosyal aktivite düzenlemek”ten veya okul hatıraları yaptırmaktan başka bir işe yaramayan temsilci kukla ile öğrencilerin temsil hakları gasp ediliyor. Öğrencinin kendisi ile ilgili kararlarda yer alması “demokratikçe” engelleniyor.

Biz YDG’li liseliler olarak bu temsilcilikleri işlevli hale getirmeye çalışmalıyız. Eğer amacımız; okulumuzda demokratik haklarımıza sahip çıkmak ve yaşadığımız her alanda olduğu gibi okulumuzda mücadele yürütmekse temsilciliklerin bizler için birer araç haline gelmesi kaçınılmaz olur. Çünkü bugün temsilci görevine getirilen öğrenciler; daha çok sosyal çevresi olan, idare ile ilişkileri iyi olan öğrenciler olduklarından genel anlamda öğrencinin demokratik haklarını savunacak bilince sahip değiller. Dolayısıyla bilinçli öğrenciler olarak bizlere düşen, bu temsilcilikleri işlevli hale getirmek için bu görevleri yüklenmeye çalışmaktır. Liselilerin kafasında oluşan

temsilciliklerin görevlerinin ne olması üzerine oluşan soru işaretlerini doğru cevaplandırmalı, en azından onlara temsilci görevine gelen kişiye haklarımızı savunması için zorlama yapmalarına yardım etmeliyiz.

“Reform” adı altında üniversitelerde gerçekleştirilen özelleştirmelerin, geleceğin üniversitelileri olarak gerçek yüzünü görmeli ve liselerimizde paralı eğitimin yanı sıra bu yeni sistemi teşhir edici çalışmalar yapmalıyız. Sadece özelleştirilen üniversiteleri değil; emekçi anne babamızın her türlü işyerini özelleştirerek bizleri sömüren bu sistemi sürekli teşhir etmeliyiz.

Apolitikleştirilen gençliği sarsmak, özellikle bu dönemde onları duyarlı hale getirmek gerekiyor. Bunun için de yapmamız gereken bıkmadan, usanmadan onları rahatsız etmektir. Daha doğrusu bu sistemden rahatsız olması gerektiğinin farkına varmasını sağlamaktır.

Lisede örgütlenme faaliyetimizin en önemli araçlarından biri de YDG dergisidir. Dergimizle gençlere gitmeli; ancak dergiyi sadece satmakla yetinmemeliyiz. Onlarla birlikte dergiyi incelemeli ve tartışmalıyız. Dergi hakkında yorum yapmalarını sağlamalıyız. Bu, hem onların dergiyi sahiplenmelerini ve içeriğiyle bilinçlenmelerini hem de yayınımızı geliştirmemizi sağlar.

LÖB örgütlenmeleri de bizler için birer araç olmalıdır. Liselilerin bir araya gelerek demokratik hakları için örgütlendiği LÖB’lerde yer almak ve aktif olarak çalışmak örgütlenme faaliyeti yürütecek olan her liseli YDG’linin önceliği olmalıdır. Çünkü LÖB’ler liselilerdeki ilerici gençlerin bir araya gelmesiyle oluşur. Bizim YDG olarak amacımız da ileri gençliği örgütlemek olduğuna göre bu gençliğin bulunduğu her yerde biz de olmalıyız.

Havaların ısındığı bu aylarda piknik, film gösterimi vb. tarzda etkinlikler düzenlemek de örgütlenme için birer adımdır. Özellikle piknikler düzenleyerek gençlerle daha yakın ilişkiler kurabilir, propagandamızı yapabiliriz. Bu tip etkinliklerde siyasi tartışma ortamları yaratabiliriz ve kitlesel toplantılar alabiliriz.

Mücadelemiz her alanda olduğu gibi lisedeki sorunlara da yönelik olduğundan örgütlenme çalışmalarına ağırlık vermeliyiz.✎

DİCLE ÜNİVERSİTESİ'NDEN EYLEMLER...

Dicle Üniversitesi birkaç aydır süren sessizliğini Mart ayının takvimsel gündemlerle bozdu. Mart ayını bahar tazeliğiyle geçiren Dicle Üniversitesi hareketli bir ayı geride bıraktı.

Mart ayı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili etkinliklerle başladı. İki farklı fakültede Öğrenci Derneğinden arkadaşların hazırlamış olduğu sinevizyon gösterildi. Daha sonraki gün Fen-Edebiyat Fakültesi önünde toplanan kitle davul-zurna eşliğinde haleyler çekti. Ertesi günkü konserinden kaynaklı Diyarbakır'da bulunan sanatçı Rojda güne ilişkin kısa bir konuşma yaparak etkinliğe destek sundu. Ardından eylem sonlandırıldı. **Bu etkinlikler boyunca 8 Mart'ın sınıfsal yönden değerlendirilmemesi önemli bir eksiklikti.**

Geçen ay Dicle Üniversitesi'ni kardeş üniversite ilan edip yaşanan baskılardan kaynaklı üniversiteyi ziyarete gelen SGD üyelerini kampüs içerisine almayan polisin baskılarını kınamak için basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklaması 400 civarında kitleyle beraber 'polis eşliğinde' yapıldı.

Aynı gün kampüs içerisinde Diyarbakır'daki birçok dinci, cemaatçi kurum ve kuruluşlar başörtüsü yasasıyla ilgili basın açıklaması yaptılar. Atılan sloganlara bakılırsa, zulme karşı duracaklarını söylüyorlardı. Fakat bunu T. Kürdistanı gibi bir bölgede söylemeleri oldukça ilginçti. **Çünkü daha dün Newroz kutlamalarında 15 yaşında bir çocuğun kolu sokak ortasında kırılırken zulme karşı olduklarını söyleyenler meydanda yoktular.**

16 Mart 1988'de Irak Kürdistanı'nın Halepçe kasabasında binlerce Kürdün katledilmesini protesto eden anmalar gerçekleştirildi. İlk olarak ayrı günlerde sırasıyla Eğitim, Mimarlık, Tıp Fakültesi kantinlerinde katliamı anlatan belgesel izlendi. Daha sonra yaklaşık 1500 kişilik bir yürüyüş yapıldı. Fen-Edebiyat önünden Tıp Fakültesi önüne kadar yüründü. Burada basın metni okunarak tekrar Fen-Edebiyat önüne gelindi ve daha sonra öğrencilerin hazırladığı skeç gösterildi. Skeç sonunda eylem sloganlarla sonlandırıldı.

Dicle Üniversitesi'nde Newroz kutlamaları her yıl olduğu gibi bu yıl da geniş katılımı gerçekleştirildi. **19**

Mart günü Newroz'la ilgili fotoğraf sergisi açıldı. Daha sonra Fen-Edebiyat kantininde sinevizyon gösterilmek istendi fakat bu girişim dekanlığın elektriği kesmesi sonucu kısmi olarak sabote edildi. Elektriklerin kesilmesine öfkelenen kitle refleks geliştirerek dekanlığı bastı. Dekanı yerinde bulamayan kitle fakülteyi sloganlarla inleterek dışarı çıktı, daha sonra da Tıp Fakültesi kantinine giderek sinevizyon burada gösterildi.

20 Mart Perşembe günü 11.00'de Fen-Edebiyat önünde toplanan öğrenciler davul-zurna eşliğinde haleyler çekti. Zılgıtlarla beraber NEWROZ PİROZ BE sloganları atıldı. Her fakültenin kendine ait pankartlarla gelmesiyle beraber yaklaşık 2 bin kişi Newroz'un kutlanacağı alana yürüdü. Kampüs içinde yer alan basketbol sahası öncesinde kutlamalara hazır hale getirilmişti. Alan balonlarla süslenmiş, Mazlum Doğan'ın resmi asılmıştı. Kutlamalar **"Newroz piroz be"** şeklinde hazırlanan demir çubuğun yakılmasıyla başladı. Daha sonra büyük bir ateş yakılarak etrafında haleyler çekilmeye başlandı. Kutlamalara tahammülü olmayan polis, o gün akşam öğrenci arkadaşların evine baskın yaparak iki öğrenciyi gözaltına aldı.

2006 Mart'ında 14 HPG gerillasının kimyasal silahla katledilmesinin ardından bunlardan dördünün Amed'e getirilmesiyle görkemli bir anma gerçekleştirilmişti. Bunun üzerine polis saldırmış ve bir anda Amed savaş alanına dönmüştü. Her yerde çatışmalar başlamış ve bu çatışmalar dört gün boyunca sürmüştü. Bu çatışmalar boyunca acizleşen kolluk güçleri 11 kişiyi katletmişti. Dicle Üniversitesi'nde serhildanda katledilenler anısına yapılan belgesel de izlendi. Belgesel gösteriminden sonra yemekhanenin arkasındaki tepeye 11 adet fidan dikilerek katledilenler ölümsüzleştirildi.☺

AMED YDG

TMMOB Öğrenci Kolları için de söz ve karar hakkı istiyoruz!

Hakim sınıfların saldırılarının, baskılarının, hak ihlallerinin ve birçok alanda tasfiyeciliğin artarak yaşandığı günümüzde, mesleki örgütlenmelerin önemi her zaman olduğundan daha fazla kendini göstermektedir. Bugün emekçiler, hakim sınıfların büyük çaba harcayarak yaratmaya çalıştıkları spekülasyonlara rağmen kendi gündemlerini ülke gündemine yerleştirmeyi başarmıştır. Birçok şehirde yapılan basın açıklamaları, eylemler, grevler, kurulan platformların faaliyetleri tüm baskılara, yıldırma politikalarına rağmen sürüyor.

TMMOB'un SSGSS'ye yaklaşımı

Emek Platformu'nda da bulunan ve muhalif duruş içinde olan Türk Mühendisler ve Mimarlar Odası Birliği (TMMOB) SSGSS yasa tasarısının "sosyal devlet" anlayışının tasfiyesi anlamına geldiğini, tüm emekçilerin bu yasayla hayatlarının kararacağını vurgulayan eylemler, basın açıklamaları ile tepki oluşturmaktadır. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı "Bileşeni olduğumuz Emek Platformu'nun SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı itirazları 7 temel başlık altındadır;

- Prim ödeme gün sayısı 7000 olarak belirlenmelidir.
- Emeklilik yaşı 58-60 olarak kalmalıdır.
- Aylık bağlama oranlarında hak kaybı olmamalıdır.
- Fiili hizmet zamlarının kapsamı daraltılmamalıdır.
- Temel teminat paketi-ilaç-fiyatlandırma komisyonlarına meslek örgütleri temsilcileri alınmalıdır.
- Emekli aylıklarının hesaplanmasında refah payının tamamı yansıtılmalıdır.
- Katkı-katılım payları kaldırılmalıdır" şeklinde bir açıklama yaptı. Yapılan açıklamada emekçilerden ve halktan yana olan herkese mücadele çağrısında bulunuldu. Yönetim kurulundan böyle bir çağrı gelirken yerellerdeki odalarda mücadelenin farklılaşması, İstanbul gibi bir metropol şehrinde bile TMMOB özgülünde yasa tasarısına karşı tepkinin yeterince ortaya konamıyor olması göz önünde bulundurulması gereken olumsuzluklardır. Ancak olumsuzlukların ve eksikliklerine rağmen emekçilerin dayatılan gündemlerden sıyrılarak kendi gündemlerini yaratmasına TMMOB'un da katkı sunuyor olması önem taşır. **Tam da bu noktada TMMOB-Öğrenci Kolları'nın kendi gündemlerini yaratma**

noktasındaki sıkıntılara değinmek gerekir.

TMMOB Öğrenci Kolları

TMMOB öğrenci kolları, yönetmelikte belirlenen amaçlar doğrultusunda çalışmak isteyen tüm öğrencilere açıktır. Öğrenci kolları yönetmeliğine göre öğrenciler özelinde; üniversite öğrenci temsilcilikleri ve şube/oda komisyonları olmak üzere iki çeşit organ kurulabilir.

"Madde 3 - Odalar/Şubeler, TMMOB tarafından kendisine üye olması karar altına alınan meslek disiplinlerinin eğitiminin verildiği üniversitelerde, Oda/Şube Yönetim Kurulu kararı ile Üniversite Öğrenci Temsilciliklerini kurabilirler. Üniversite Öğrenci Temsilcilikleri Odaların öğrenci üyeleri arasından oluşturulur.

Madde 4 - Şube etkinlik alanında belirlenen Üniversite Öğrenci Temsilciliklerinin bileşiminden Şube Öğrenci Komisyonları oluşturulur. Şube Öğrenci Komisyonu üyeleri her öğretim yılı başında yeniden belirlenir. Şubelerin Öğrenci Üye Komisyonlarının üyeleri arasından belirlenecek temsilcilerin bileşiminden Oda Öğrenci Komisyonları oluşturulur."

Öğrenci kolları maddi olarak odaya bağlı durumdadır. Ayrı bütçesi bulunmamaktadır. Çalışmalarında Oda olanaklarından TMMOB ve Odaların bu konulardaki yasal düzenlemelerine ve bütçe esaslarına uygun olarak ve **olanaklar çerçevesinde** yararlanırlar. Bu da öğrencilerin mesleki ve bilimsel araştırmalarda ve çalışmalarda maddi sıkıntılar nedeniyle yetersiz kalmasına neden olmaktadır. Örneğin, öğrenci kolları olarak şehirlerarası genel organizasyonlar yapıldığında Oda yönetimi tarafından verilen ödeneklerin yetersiz kalması nedeniyle öğrenci sayısına kota zorunluluğu doğmakta ve bu da çalışmanın verimini kısıtlamaktadır.

Oda yönetiminin denetimindeki öğrenci kolları

Yine öğrenci kolu yönetmeliğine göre; "Çalışmalara katılan öğrencilere meslek disiplini ile ilgili Odadan öğrenci üye kimliği verilebilir. Bunlarla ilgili öğrenci üye kaydı tutulur. Bu durumda olanlar **Oda Genel Kurullarına katılabilirler, ancak oy, seçme ve seçilme hakları yoktur.**" Ayrıca öğrenci kolları, sadece oda/şube yönetim kurulun-

ca belirlenen bir yönetim kurulu üyesi ile koordinasyon içinde olabilirler. **Yönetmelikte yer alan bu maddeler öğrencilerin kendilerini ifade etme noktasında sınırlayıcı olmaktadır.** Ayrıca öğrenci kolları kendi içinde özerk yapıda görünmesine rağmen bu maddeler oda yönetiminin öğrenci kolları üzerinde söz sahibi olduğunun göstergesidir. Buna karşın öğrencilerin oda yönetiminde söz hakkı bulunmamaktadır.

Öğrencilerin bire bir kendi gelecekleri ile ilgili konularda söz, yetki, karar hakkına sahip olmamaları ve karar mekanizmasının sadece oda yönetimine odaklı olması büyük bir eksikliklerdir. **Bu noktada kampanyamız sürecinde söz, yetki, karar hakkımız için TMMOB öğrenci kollarında da mücadele vermenin önemi ortaya çıkmaktadır.**

Mesleki yeterlilik, ömür boyu eğitim, yetkin mühendislik gibi yasa tasarıları ile ilgili olarak odalar farklı tepkiler ortaya koymaktadır. Örneğin; Kimya Mühendisleri Odası yetkin mühendisliğe karşı çıkarken İnşaat Mühendisleri Odası'nda kabul görmüştür. **Ne kadar süslü sunulursa sunulsun öğrencilerin pek çoğu pembe hayallerin arkasındaki emperyalist politikaların farkında olarak bu yasalara karşı çıkmaktadır.** Fakat bu konuda odanın çizgisinde etkili olamayan öğrenciler, kendi komisyonlarında çalışma yürütmeye kalktıklarında da yasalara destek veren odaları tarafından engellenmektedir. Kaldı ki Bologna süreci ile yürürlüğe sokulan bu yasalara karşı neredeyse hiçbir öğrenci kolunda çalışma yürütülmemektedir. **Emekçilerin aksine öğrenciler kendi gündemlerini yaratma konusunda yetersiz kalmakta ve tepkilerini ortaya koyamamaktadır.**

Öğrenci kollarını aktifleştirelim

Geleceği ile ilgili alınan kararlarda, öğrencilerin, tüm diğer kanalların yanında TMMOB'da söz hakkına sahip olması önemli bir yerde durmaktadır. Pek çok odada azımsanmayacak sayıda öğrenci üye bulunmasına rağmen pek azında öğrenci komisyonu bulunmaktadır. Var olanlarda da öğrenci üyelerin çok azı aktif olarak komisyonlarda yer almaktadır. **Bizler, TMMOB'da var olan öğrenci kollarında yer almalı, olmayan odalarda da kurulmasına ön ayak olmalıyız ve emperyalist yasaların teşhirini yaparak öğrencilerin gündemlerine taşımalı, hem oda yönetiminde söz, yetki, karar hakkımız için hem de bu yasalara karşı etkin mücadele yürütmeliyiz.**

İstanbul Üniversiteleri YDG

YTÜ' DE FAŞİST SALDIRI

18 Mart'ta Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Yurtsever Demokratik Gençliğin astıkları nevroz afişlerine ÖGB'lerin müdahalesiyle karşılaşıldı. ÖGB'ler hiçbir gerekçe göstermeden DTP imzalı afişin çıkarılmasını "gerekli" gördüler. Yaşanan münakaşanın ardından YTÜ'lü yurtsever öğrenciler haklarına sahip çıkmaya çalışırken ÖGB ve siviller olay sırasında toplanan öğrencilere dönüp **"Neler yaptıklarını görün, bunlar PKK'li"** şeklinde provokasyonlarla diğer öğrencileri kışkırtmaktan geri kalmadılar.

Sivil polisin saldırısına destek veren ÖGB'ler öğrencilerin bazılarını kemerlerle saldırırken, bazılarını da yerde tekmeleyerek susturmaya çalıştılar. Yaşanan bu arbede hocaların müdahaleleriyle durdurulurken, okul çevik kuvvetin de yolda olması sebebiyle tatil edildi. Okulun tatil edildiğini kantinde otururken anlayan öğrenci grubu tüm sivil, ÖGB ve faşist öğrencilerin engellemelerine karşı okuldan topluca çıkış yaptı.

Ertesi gün ise Davutpaşa Kampüsü'nde bulunan sivil polislerinin bir grup faşist öğrenciye panoya **"Tek bayrak, tek millet, tek dil"** alt yazılı bayraklar astırmaları ise bekledikleri ilgiyi görmedi. Tüm bu baskı ve yıldırma çabalarına rağmen devrimci demokrat öğrenciler YTÜ'de birlik oluşturabilmiştir.

YTÜ YDG

f forum

KAMPANYAMIZ ÜZERİNE

Genel olarak kampanyamız üzerinde üniversite-lerde nasıl bir çalışma yapılacağı ve mesleki örgütlenmeler ve öğrenci örgütlenmeleri üzerinde kampanyamızı gündemleştirmek gerektiğinden daha önceden bahsetmiştik. Kampanya sonuç olarak bir ihtiyaçtan doğmaktadır. Örgütümüzün uzun bir dönemdir ele aldığı, gündemindeki emperyalist eğitim politikaları ve mesleki hak gasplarına ilişkin çalışma-

larımızın bir devamı niteliğindedir. **Ve süreç içerisinde öne çıkan, öğrencilerin bu yasalardan ve uygulamalardan habersiz oluşudur. Sürecin anti-demokratik şekilde ilerletildiğidir. Öğrencilerin söz, yetki ve karar aşamalarında olmayışdır.**

Tüm bunlarla birlikte gençlik, geleceğinin önüne set çekenlerin amaçlarından habersizdir. Bizim için en vahim olan da budur. Geleceğine dair kaygı taşıyan, önündeki engelleri aşarak hayatta iyi bir iş için çabalayan gençliğin kendisine doğrultulan bu saldırılara karşı çaba sarf etmemesi elbette düşünülemez. **Yalnız gençlik, sorunlarını çözebilecek veya**

bu yönde gelişim gösteren, onun haklarını koruyacak örgütlemelere erişememektedir.

Buna rağmen gelecek kaygısı taşıdığı su götürmez olan gençlik, farklı gündemlerle meşgul edilmektedir. Aslında öğrencilerin gündemini oluşturan kendi sorunları olmasına rağmen bu, sistem tarafından sürekli manipülasyona uğratılmaktadır. Bunun en somut örneğini türban tartışmalarında yaşamaktayız. Ülke gündemine bakıldığında egemen sınıflar içindeki farklı çıkar gruplarının bitmek bilmeyen çıkar savaşı tüm halka mal edilmeye çalışılmaktadır. Cumhuriyet, laiklik, şeriat kavramları kitleleri sürekli oyalamak ve yedeklemek için yapılmakta ve halkın tarafsız kalmaması, bunun için harekete geçmesi istenmektedir.

Tüm bu gelişmelere rağmen Tuzla'daki işçi ölümleri ve daha sonrasındaki eylemler, Sosyal Güvenlik Yasası, işçi grevleri aslında ezilen kesimlerin gündeminde olan ve onların gündemleştirmeye çalıştığı kendi öz sorunları olarak ortaya çıkmaktadır. Bu konuda son dönemlerde emekçi kesim sesini daha fazla duyurma olanağına sahip olmuştur. Bunun nedeni ise emperyalist politikaların ülkede hız kesmeden uygulanması sonucu kitlelerin duyduğu rahatsızlıktır. Bu nedenle sınıf mücadelesinin keskinleştiği bir ortamda bunu köreltmeye çalışmak egemen sınıfların emekçiler üzerindeki her zaman ki politikası olmuştur.

Öğrenciler ezilenlerin tarafındadır. Bu nedenle hedefimiz öğrencilerin, eğitimin paralı hale getirilmesine ve sosyal güvenlik reformuna karşı emekçilerin haklı mücadelesi doğrultusunda saflaşmasını sağlamaktır.

Öğrenciler zorda, YÖK Başkanı sefahat içinde

Bunlar yaşanırken ve emekçiler giderek yoksullaşırken, hayat giderek pahalılaşırken, YÖK Başkanı rahat yaşamının koşullarını kendince oluşturmaya başladı. Başkan olur olmaz kendisine daha önce verilmeyen bir lojman verildi. Kendisine ayrıca yine daha önceden olmayan bir milyon YTL'lik

zırlı araç tahsis edildi. YÖK Başkanı Özcan hızını alamadı en son 4 bin 300 YTL olan maaşını az bularak Maliye Bakanlığı'ndan 12 bin 900 YTL'ye çıkarılmasını talep etti. Bu da yaklaşık % 200 zam demek. Yürütme Kurulu'nda çalışanlar için de % 130 zam talebinde bulundu. Normal memur statüsünde olan bu kuruma maaş zamları memur maaşlarındaki artışa yönelik yapılıyor olmasına rağmen ayrıcalıklı bir talepte bulunuldu. Tabii bunlar Özcan'ın projeleri için birer mükafat ve avans niteliğindedir. Tüm bunlarla birlikte Özcan öğrenciden daha fazla para almanın yollarını arıyor ve “üniversiteleri paralı yapalım” diyor. Emekçi çocuklarına üniversite kapılarını kapamak istiyor.

Bize “kaynak yok” diyenler yağmaya ortak oluyor

Maddi imkansızlıktan ötürü bin bir zorlukla okuyan on binlerce genç varken onlara karşılıksız burs verilmiyor ancak, 4 küsur milyar maaşını beğenmeyen YÖK başkanı ve şürekasının talebi dikkate alınıyor. Sonuçta öğrencilerin söz hakkının engellenmesi sorunu yine ön planda.

Tüm bu pervasızca yaşananlar bize göstermektedir ki, egemenlerin “kaynak yok, üniversitelere para aktaramıyoruz” demeçlerinin tamamen safsatadan ibarettir. YÖK çalışanlarının istedikleri maaşları kendilerinin belirlediği bir durumda bu talebi dikkate alacağını söyleyen devlet, öğrencilerin demokratik ve akademik ve ekonomik taleplerine kulak tıkamaktadır. Öğrencilerin sosyal koşulları onları ilgilendirmemektedir. Öğrencilerin barınma sorunu, anlaşılan onların ivedilikle çözebileceği bir sorun olmaktan uzaktır. Öğrencilerin ekonomik sorunları göz önüne alındığında özellikle parasızlıktan harç parasını yatıramayanın kaydını yapmayan YÖK, 4 bin 300 YTL olan maaşı yetersiz bularak % 200 zam isteyebilme pervasızlığını gösterebilmektedir.

Üniversitelerde söz, yetki ve karar aşamalarında bulunmak, öğrencilerin bu duruma müdahale etme imkanını tanımak anlamına gelir. Maddi imkansızlıktan ötürü bin bir zorlukla okuyan on binlerce genç varken onlara karşılıksız burs verilmiyor ancak, 4 küsur milyar maaşını beğenmeyen YÖK başkanı ve şürekasının talebi dikkate alınıyor. Harç paralarının artırılmasına yönelik hazırlanan tasarımlara karşı direnen, parasız eğitim talep eden öğrencilere ise gaz bombaları ve coplarla karşılık veriliyor. Sonuçta öğrencilerin söz hakkının engellenmesi sorunu yine ön planda.

Üniversitelerdeki harç paralarının artırılmasına yönelik çalışmaların olduğu veya olacağı düşünüldüğünde bir ön hazırlık olarak bu saldırıya karşı iyi ha-

zırlanabilmenin yolu bu kampanyaya yüklenmekten geçmektedir. **Bu süreç (paralı üniversite) kaçınılmaz olarak önümüzde duruyorken, öğrencilerin örgütlenmeye dönük adım atabilmesi için kampanyamızı önemli bir adım olarak görmeliyiz.**

Üniversiteler önümüzdeki dönemler daha da ısınacağını bugünden söylemek mümkün. Bunu en iyi şekilde değerlendirip kitlelere gitmekte ısrarlı bir tutum takınarak ve kampanyamızı en etkili şekilde anlatabilmenin araçlarını kullanabilme yeteneğini göstererek bu süreçten verimli bir şekilde çıkabileceğimizi biliyoruz.☺

Bir öğrenci birliğini oluşturanlar öğrenci birliğinin bağlı olduğu üniversitenin kayıtlı tüm öğrencileridir. Öğrenciler bir öğrenci parlamentosu ve bununla birlikte bir yönetici organı yani hükümetini seçiyor. Bazı küçük üniversiteler parlamentoya gerek kalmadan direkt yönetimi seçebiliyorlar. Yasama ve yürütme organları parlamento seçilmediği bu gibi durumlarda bu yönetimin elinde bulunuyor.

Almanya'da öğrenciler üniversite yönetimine nasıl katılıyor?

Öğrenci birlikleri, üniversite öğrencilerinin bağlı oldukları Üniversitelerin Yüksek Öğrenim Anayasası çerçevesinde yükseköğretim politikalarını belirleyen bileşenlerden biridir. Öğrenci birlikleri özellikle Almanya'da ve İsviçre'nin belirli kantonlarında üniversitelerin kamusal ve hukuki alanda meşruluğu olan temsilci bileşenlerdir.

Tarihsel süreç

Öğrenci birliklerinin tarihsel oluşumunun 19. yy. başına kadar uzandığını görebiliriz. Önceleri yalnızca hemşericilik-yurttaşlık konuları üzerinden örgütlenen bu birlikler 1930'lu yılların ortalarına doğru milliyetçi bir yapıya bürünmüş, daha sonra da Alman faşist partisinin gençlik kollarının görev ve çalışmalarını üstlenmiştir. 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra bu öğrenci birlikleri yasaklanmış ve üniversitelerde yeniden sözde özgür-demokratik bir şekilde örgütlenen öğrenci birliklerinin kurulması teşvik edilmişti. Üniversitelerde gelişen demokratik hareketlerin sonucunda üniversite öğrencilerinin özgül sorunlarını tanımlama ve buna uygun politika üretme, sosyal yardım vb. çalışmalar yürüterek bu öğrenci birliklerinin yeniden şekillenmesini sağlamışlardır.

Bu uygulamanın sözdeliği şuradan geliyor; öğrencilere sağlanan bu imkan üniversitelerde "politika" yapmaya geldi mi "geçmişte yaşanan sıkıntılardan dolayı" yasaklanıyordu. 1945'ten 1960'lı yıllara kadar geçen süreçte öğrencilerin siyasal çalışmalar yapma ihtiyacından çok savaş sonrasında üniversite birliklerini barınma, kıyafet, ısınma, kitap defter gibi temel ihtiyaçlar sağlamak için çalışma yürütmeye itiyordu.

Üniversite birliklerinin siyasallaşması sorunu 1960'lı yıllarda yeniden gündeme gelip tartışmaya açıldı. **Yürütülen tartışmaların esasını öğrenci gençliğin üniversite yönetimlerinde söz hakkına sahip olması gerekliliği, siyasi görüşlerin, örgüt ve partilerin temsil edilebilmesi ve en önemlisi de öğrencile-**

rin temel hak ve isteklerinin eşdeğer söz hakkıyla karar mercilerinde bulunmaları üzerineydi. Almanya'nın birçok eyaletinde bu doğrultuda yoğun tartışmalar sürerken öğrenci birliklerinin üniversite yönetiminden bağımsız ve özerk bir örgütlülük olması gerektiği konusunda hemfikir olunurken, eşdeğerlilik ilkesi anayasa mahkemesine kadar taşınıp, öğrencilerin söz-yetki-karar mekanizmasına katılması engellenmeye çalışılıp 1973'e değin de bu böyle devam etti. 1973'te Hamburg Üniversitesi profesörlerinin Anayasa Mahkemesine taşındıkları eşdeğerlilik ilkesi hakkının yasal olmayacağı gerekçesi kabul edilip Bavyera ve Baden Württemberg eyaletlerinde öğrenci birlikleri fiilen yasaklandı. Almanya'nın tüm eyaletlerinde öğrenci birliklerinin yasal düzlemde işlenmesi 1990 yılında ancak mümkün olabildi.

Öğrenci birliği nedir, nasıl işler?

Bir öğrenci birliğini oluşturanlar öğrenci birliğinin bağlı olduğu üniversitenin kayıtlı tüm öğrencileridir. Öğrenciler bir öğrenci parlamentosu ve bununla birlikte bir yönetici organı yani hükümetini seçiyor. Bazı küçük üniversiteler parlamentoya gerek kalmadan direkt yönetimi seçebiliyorlar. Yasama ve yürütme organları parlamento seçilmediği bu gibi durumlarda bu yönetimin elinde bulunuyor.

Öğrenci birlikleri dışında bölümler de kendi içlerinde ayrıca birlikler oluşturup bölümün özgül ihtiyaçları noktasında örgütlenip bu noktada parlamento isteklerini sunup, bu doğrultuda bir politika isteminde bulunuyorlar. Kendi içlerinde de düzenli toplantılar alan bu bölüm birliklerinin kendi tüzükleri de zorunlu olmasa bile genelde mevcut oluyor.

Almanya genelinde geçerli olan yazılı bir öğrenci birliği tüzüğü olmamasının yanı sıra bu birliklerdeki çalışmalar gönüllülük üzerinden yürütülüyor.

Öğrenci birliklerinin görevi esas olarak üniversite yönetimine ve kamuoyuna karşı öğrenci

İstek ve ihtiyaçlarını savunmak, dile getirmek ve bu uğurda çalışma yürütmektir. Üniversiteden üniversiteye değişiklik gösteren bu durum sonucunda, bazı üniversitelerde yönetimin kimlerin elinde olduğuna bağlı olarak kimi zaman profesörlerin atamalarını sağlıyor veya engel olabiliyor. Dönemlik harçların belirlenmesinde söz sahibi olup bu olanakları yaratabiliyor. Eyaletlerin eğitim öğretim politikalarının yönünü çizmek amacıyla diğer üniversitelerle eylem birliğine gidebiliyor. Dekanlıkları, rektörlükleri günlerce-haftalarca işgal edebilirken, fakültelerin kapısına kilit vurup boykot kararı alabilirken, bazen de sadece kültürel etkinlikler ve yaz şenlikleri düzenlemekle sınırlı kalabiliyor.

Öğrenci birliklerinin politik şekillenişini belirleyen o dönem seçimle parlamentoya girmiş olan parti, örgüt ve

grupların nasıl bir bileşen oluşturduklarıyla ilintili olarak daha sonradan şekilleniyor.

Öğrenci birliklerinin kendilerine ait belirli birer bütçeleri olduğu için öğrenciler için hukuk danışmanlığının, burs danışmanlığının yanı sıra eleştirel teoriler komitesi, kamuoyu çalışması komitesi, öğrenci harçları karşıtı eylem birliği komitesi, uluslararası uyumsuzluk komitesi, yüksek öğretim politikası komitesi gibi komiteleri ve bunların yanı sıra öğrenci birlikleri içerisinde otonom bir şekilde çalışma yürüten anti-faşist/ırkçılık karşıtı komite, yabancılar komitesi, eşcinseller komitesi, cinsiyet çalışmaları komitesi, bedensel engelliler komitesi, çocuklu öğrenciler komitesi gibi belirli alanlarda da uzmanlaşarak bu doğrultuda öğrenci ihtiyaçlarına cevap olmaya çalışıyorlar.

Öğrenci birliklerinde yaşanan en büyük sorun üniversite yönetimlerinde öğrenci birliği temsilciliğinin en

fazla % 20 oranında söz hakkına karşılık profesörlerin söz ve karar hakkında salt çoğunluk ilkesinin geçerli olmasıdır. Bu da kendi içerisinde çalışmasına müdahale edilmeyen öğrenci birliklerinin aslında üniversite yönetimlerinde söz ve karar hakkının yeterli olmadığı ve öğrenci birliklerinde öğrencilerin “kendi kendilerine oyalandıkları” izlenimini birçok öğrencide doğuruyor. Bunu en somut şekliyle öğrenci birliği parlamentosu seçimlerindeki öğrenci katılımının % 10 ile % 20 arasında olmasında görebiliyoruz. Özellikle Hessen eyaletinde eğitim bakanlığı bunu çok iyi değerlendirip öğrenci parlamentosunun meşruluğunu sağlamak bahanesiyle her üniversitede yapılacak olan seçimlere katılımın kayıtlı öğrenci sayısının % 25’inin altına düşmemesi gerektiği, aksi halde öğrenci birliğinin öncelikli olarak bütçesinin kesilmesi, bir sonraki aşamada da kapatılması üzerine yeni bir yönetmelik çıkarıldı. Bu sebeple özellikle Hessen eyaletine bağlı üniversitelerde her yıl yapılan öğrenci birliği seçimlerinde tasfiye edilme korkusuyla seçim çalışmaları yapılıyor ve son senelerde baraja oldukça yakın rakamlarla bu baraj ancak aşılabiliyor.

Bu durumu öğrencilerin **apolitikleşme** ve özellikle son dönemlerde yürürlüğe giren **yükseköğretim harçları** nedeniyle zaten gönüllülüğe dayalı olan bu birliklerde çalışan öğrencilerin sosyal-politik faaliyet yürütmekten çok harçları ödeyebilmek için çalışmak zorunda kalması ya da bir an önce okulu bitirmeye çalışması, akademik kariyerine odaklanması gibi nedenlere bağlayabiliriz.

Bunun yanı sıra özellikle sağ, muhafazakar görüşlü öğrencilerin kasıtlı olarak seçimlere “öğrenci birliklerinin marjinal ve aykırı politikalar üretmesi ve genele mal olmaması” savıyla genelde sol partilerin, sosyal demokrat partilerin, sosyalist örgütlenmelerin oluşturduğu öğrenci birliklerini boykot etmesi ve direk üniversite yönetimine bağlanması istemi de son anda Hessen Yükseköğretim Yönetmeliği’nden geçmedi.

Kaynakça:

Preuß Ulrich, das politische Mandat der Studentenschaft, Frankfurt am Main, 1969.

Keller Andreas, Hochschulreform und Hochschulrevolte, Marburg, 2000.

Sambale Jens, Das Elend der Universitäten, Hamburg, 2008.

Von Wissel Carsten, Hochschule als Organisationsproblem, Berlin, 2007.☞

Almanya’dan bir YDG’li

UFUK

ÖZGÜL BİR ÇALIŞMANIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Az sayıda genç işçinin çalıştığı atölyelerde-küçük çaplı işyerlerinde sendikalaşmak mümkün değildir. Bu çerçevede daha farklı araçların da değerlendirilmesi faydalı olacaktır. Bu gibi işyerlerinde ekonomik çaplı bir mücadelenin olanakları da oldukça sınırlı olduğu için sosyal dayanışmayı geliştirecek yöntemler, işçiler açısından daha anlamlı olabilir.

Kampanyamızın hemen öngününde gerçekleştirdiğimiz anket çalışmalarımızın, halk gençliğini anlamak ve kitlelerin belirli sorunları ile taleplerini öğrenmek adına bizlere değerli veriler sunduğunu söyleyebiliriz. Son iki sayımızda bu çalışmaların bazı sonuçları üzerine yazıları dergimizde bulmak da mümkün. Bu gerçekliğe rağmen işçi gençlik içerisinde görece nesnel bir genelleme yapmaya yetecek kadar ön çalışma yaptığımız söylenemez. Bunun nedeni olarak, işçi gençlik çalışmalarımızın sadece belirli alanlarda olmasının etkisi yadsınamazdır. Ancak buna rağmen, bahsi geçen alanlarımızda gerçekleştirilen makul sayıdaki anketi, o bölgenin özgünlüklerini de göz ardı etmeden değerlendirmenin önemli olduğunu söyleyebiliriz.

Gerçekleştirilen anketlerin, 3 ayrı çalışma bölgesinde çeşitli sektörler bazında ele alındığını ve sonuçlarda ki farklılaşmanın temelde bu çalışma bölgelerine göre ayrıştığını söyleyebiliriz. **Bu bölgelerden birisinde işçiler temel sorunlarını ağırlıklı olarak emeklerinin karşılığını alamamak olarak belirtmişlerdir.** Yine aynı çalışma bölgesinde öne çıkan bir diğer sorun da sigortasızlık sorunudur. **Diğer iki çalışma bölgesinde ise temel sorun, çalışma saatlerinin fazlalığı ve işin yoruculuğu olarak belirtilmiştir.** Her ne kadar çalışmamız bir genelleme yapmaya yetecek kadar “bilimsel” öge içermiyor olsa da işçi gençliğin burada bahsi geçen sorunlarının gayet “genel” sorunlar olduğunu reddetmek mümkün değildir.

Bahsi geçen çalışma saatleri sorunu öylesine bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır ki, işçi gençliğin aşırı yorucu bu tempo karşısında başka birçok konuyu tali gördüğü anlaşılmaktadır. Sigortasız ve hiçbir çalışma akdi olmadan yaşamak zorunda olan işçilerin çıkan her ek işi (mesai) ücret almaksızın yerine getirmek zorunda olması nedeniyle ortaya çıkan bu sorun, çekilmez bir durum yaratmaktadır. Bu durum özellikle hal işçilerinin çalışma koşullarında sıklıkla yaşanan bir gerçeklik haline gelmiştir. Haftanın belli günlerinde 18-19 saate kadar çıkan mesainin nasıl bir etki yarattığı ortadadır.

Değerlendirilmeye tabi tutulan genç işçilerin, haftalık izin haklarından sigortaya, aylık ücretlerden patron baskısına kadar çeşitli alanlarda sayılabilecek sorunları bulunmaktadır. Küçük işyerleri açısından baktığımızda örgütlenmenin de önünde oluşan ciddi sorunları bunlara eklemek gerekmektedir. Az sayıda genç işçinin çalıştığı atölyelerde-küçük çaplı işyerlerinde sendikalaşmak mümkün değildir. Bu çerçevede daha farklı araçların da değerlendirilmesi faydalı olacaktır. **Böylesi işyerlerinde ekonomik çaplı bir mücadelenin olanakları da oldukça sınırlı olduğu için sosyal dayanışmayı geliştirecek yöntemler, işçiler açısından daha anlamlı olabilir.**

Anket çalışması yapılan bölgede yaygın şekilde çocuk işçiliği olduğunu görmekteyiz. Bu durum, sadece bahsi geçen bölgede değil ülkenin tamamında yaşanan bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Anket çalışması kapsamında gittiğimiz işyerlerinde hem sigortasız çalışma hem de çocuk işçiliği gerçekliği nedeniyle patronların bizlerden korktuklarına (yetkili olduğumuzu düşünerek) tanık olduk.

Elde ettiğimiz tüm bu bilgiler ve dahası anket çalışması kapsamında sorularımızı cevaplayan genç işçilerin % 75'inin kendi alanlarında sendika kurulmasını talep etmesi, örgütlenme isteminin ne kadar fazla olduğunu göstermektedir. Öyle ki anket çalışmalarında hiçbir gençlik kesimi, işçi gençlik kadar örgütlenmeye açık çıkmamıştır. Dar kapsamına rağmen bu çalışmanın bizlere önemli veriler sunduğu açıktır. Bu nedenle benzeri çalışmalarını yaygınlaştırarak işçi gençlik içerisindeki örgütlenme düzeyimizi arttırmamızın olanakları fazlasıyla mevcuttur.✂

Öğrenci Konseyleri Neyi Amaçlıyor?

Öğrencilerin öz örgütlülüklerinin öneminden sıkça bahsediyoruz. Bu konuyla ilgili önceden yeterince değinmediğimiz, öğrencileri temsil ettiğini iddia eden bir örgütlenme olan öğrenci konseyleri üzerinde durmanın yararlı olacağını düşünmekteyiz. Söz konusu bu örgütlenme öğrencilere bahsedilen bir hakmış gibi algılanabilmektedir. Bu nedenle öğrenci konseylerinin yapısını, niteliğini incelemekte yarar var. Nasıl kurulduklarına dair önceden değinmemize rağmen bu konuyu biraz daha açtığımızda esasında bu kurumların gerçek misyonlarını da görebileceğiz.

Öğrenci konseylerinin yönetmeliğinden ve raporlarından yola çıkmak, bu kurumlar hakkında sağlıklı bir fikre sahip olmamız açısından önemlidir. Bu kurumun nasıl kurulduğuna dair kısmı ise en sona bırakıyoruz. Öncelikle Öğrenci Konseyinin yönetmeliğinde yer alan amacına değinelim:

“Madde 1-...Türkiye’deki yüksek öğretim kurumlarına kayıtlı öğrencilerin eğitim, sağlık, spor ve kültürel ihtiyaçlarının karşılanmasını gözetmek, ulusal çıkarlar konusunda duyarlı olmalarını sağlamak, yüksek öğretim kurumları yönetim organları ile öğrenciler arasında etkili bir iletişim kurarak etkili bir iletişim kurarak öğrencilerin beklenti ve isteklerini yönetim organlarına iletme ve öğrencilerin eğitim ve öğretim konusunda kararlara katılımını sağlamak amacıyla...”

Devleti korumaya yeminli, öğrenciden bihaber

Genel bir göz atıldığında bize ters gelen bir şey gözükmemesine rağmen aslında kullanılan ifadelerin önemi büyüktür. Buradan bakıldığında “ihtiyaçların karşılanmasını gözetmek”, “ihtiyaçların karşılanmasını göz önünde bulundurmak” anlamını taşımaktadır. Bu nedenle amaç kısmında öğrencilere karşı bir “zorunluluk” hükmünden özenle kaçınıldığı belli olmaktadır. İkinci olarak ise “ulusal çıkarlar” konusu bir öğrenci örgütlülüğünün amaç kısmında yer edinmektedir. Bu da, resmi devlet anlayışının her konuda -Kemalizm, Ermeni Sorunu, Kürt Sorunu, Türk Resmi Tarihi gibi konularda-

şına çıkan, farklı düşüncelere yer olmadığını bizlere göstermektedir. “Ulusal çıkarlar” konusuna birazdan değineceğiz. Bununla ilgili daha açık ifadeler raporlar kısmında rastlıyoruz.

“10 Şubat 2006-Ulusal Öğrenci Konseyi Raporu”ndan alıntılarla devam edelim. Rapor “Öğrenci Konseyleri Sorunları Raporu” olarak düzenlenmiş ve Ulusal Öğrenci Konseyi Yönetim Kurulu tarafından hazırlanmış. Rapor da, “Ulusal anlamda öğrencilerin sorunlarını tespit ederek bunların ivedilikle çözülmesi yolunda kararlar almıştır” denilmekle birlikte bu “kararlara” dair en ufak bir ayrıntıdan bahsedilmemiş. Sorunlar ne olarak ve nasıl tespit edildi bunu da raporda göremiyoruz.

Bununla ilgili herhangi ayrı bir rapor da hazırlanmamış. En azından süre itibarı ile yaklaşık olarak rapor tarihi göz önünde bulundurulduğunda iki yılı aşkın bir zaman geçmesine rağmen bugüne kadar herhangi bir öğrenci sorununun çözüldüğünü ve bu kurumlarca bu yönde bir çaba da göremedik. Devamında “temel ilkeler” belirlemesi yapılarak şöyle denilmektedir:

“Her şeyden önce Laik Cumhuriyet’in savunucusu olacağını, Atatürk ilkeleri ve Cumhuriyet’in temel değerlerine sahip çıkacağını, Anayasal ilkelere bağlı kalacağını, Ulusal menfaatleri savunmak için meşru olan her türlü fiili yapacağını, yukarıda sayılan ilkelere aykırı olan hiç bir toplulukla

iş birliği yapmayacağını, bölücülerle işbirliği içerisinde olan topluluklarla mücadele edeceğini oy birliği ile benimsemiş ve kabul etmiştir.”

Öğrenci Konseyleri “Her şeyden önce...” diyerek başlamış ilkelerine. **Bu ilkeler arasında öğrencilerin temel hak ve özgürlüklerini savunacağına dair bir ifade göremiyoruz.** Çünkü “öncelikler” farklı. Çünkü konseyin “her şeyden” önce farklı bir gündemi var. Her şeyden önce “devlet” geliyor, sonra “bölücülerle” mücadele. Sayelerinde öğrenci sorunlarına dair bir şey yapmayacaklarını da böylece öğrenmiş oluyoruz. Altı maddelik böyle upuzun bir “mücadele hattının” belirlenmesinden sonra sıra öğrenciye gelmeyecek anlaş-

25 ÜNİVERSİTEDEN KATILIM

Öğrenci konseyleri Ankara’da buluştu

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu) - Toplam 25 üniversitenin öğrenci konsey başkanları Ankara, Hacettepe, Gazi, Bilkent ve ODTÜ’nün evsahipliğinde Ankara’da bir araya geldi. Öğrenciler, 3 günlük danışma toplantısında üniversite gençliğinin ve öğrenci konseyinin sorunlarını ele aldı. Toplantıya katılan tüm üniversitelerin öğrenci konsey başkanları, belli bir konu başlığı altında yapılan oturumlarda görüşlerini dile getirdi. Bu çerçevede, dünyadaki öğrenci örgütlenmesinin yeri ve önemi; Ulusal Öğrenci Konseyi’nin Türkiye’deki yeri, önemi ve işlevi; ulusal öğrenci konseyinin neresindeyiz; ulusal düzeyde öğrenci örgütlenmesinde ne yapılabilir; ulusal düzeyde yeni bir örgütlenme modeli konularında 5 ayrı oturum düzenlendi. Öğrenciler, 3 günlük çalışmalarının sonucunu bugün açıklayacakları sonuç bildirgesiyle kamuoyuna duyuracak.

lan. Keza faşist birer örgütlenme olduklarını net şekilde gösteren bu hedefleriyle zaten oldukça meşguller.

YÖK'ün kurduğu ama tanımadığı bir örgüt

“Üniversite Öğrenci Konseylerinin Genel Sorunları” başlığı ise bize bu kurumların kendini ele verdiği bir değerlendirme. “Bu başlığımızda en önemli problem olarak karşımıza, ilgili Öğrenci Konseylerinin okullarında yeterince tanınmıyor, hak ve yükümlülüklerini bilmiyor olması şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Özellikle okul yönetimimizin bu noktada öğrencileri yeterince bilgilendirmiyor olması bu problemin en önemli yönünü oluşturmaktadır.” Bu kurumların öğrencilerin örgütü olmadığı ayan beyan ortada. Öğrenciler tarafından kurulmadığı her haliyle belli. **“Hak ve hükümlülüklerini” bilmeyen, okul yönetiminin öğrencileri yeteri kadar bilgilendirmediğini söyleyen bir konseyden bahsediyoruz.**

Konsey okul yönetimine “Madem böyle bir konsey kurdu, kurduğun konseyi ve haklarımızı bize anlat, öğrenelim” demektedir. O zaman şunu sormak gerekmiyor mu, “Bilmediğin örgüte niye girersin de başkan olursun, öğrencileri niye temsil etmek istiyor ve ne adına bunu yapıyorsun?”

Başka bir soruna daha değiniliyor raporda, “Öğrenci Konsey Başkanı arkadaşlarımızdan aldığımız bilgiler doğrultusunda, bu arkadaşlarımızın temsil konusunda ve sosyal faaliyet anlamında, Üniversite Yönetimleri tarafından desteklenmediğini bilmekteyiz.” Anlaşıldığı kadarıyla, “temsil edememe” durumu var. YÖK tarafından kurulan bir örgütün, ona ait bir kurum tarafından tanınmaması öğrenciye tahammülün olmadığını aslında bizlere göstermektedir. Bunun yanında, “Özellikle temel sorunlardan biri de Öğrenci Konsey Başkanlarının bazılarının, hiç bir senato toplantısına katılamıyor olmasıdır... Ayrıca ilgili yönetmeliklerde açıkça belirtilmesine karşın, Öğrenci Konsey Başkanlarının ihtiyaç duyduğu ve yapmak zorunda olduğu harcamaların bazı üniversiteler tarafından karşılanmıyor olması da, Öğrenci Konsey Başkanlarının çalışmalarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu noktada öğrencilerin taleplerini dile getirmek konusunda hiç bir ilgiyle ulaşamıyor olması ve muhatap olarak kabul edilmemeleri çok büyük sıkıntılara sebep olmaktadır.” Açıkça görülüyor ki, yapılanma olarak faşist ve gerici unsurlarca taşınan konseylere rağmen okul yönetimlerince tanınmak istenmemektedir. Aslında bu, bir anlamda okul yönetiminin

“işimize burnunu sokma” demesinden başka bir şey değildir. Sonrasında, “...öğrencilerin şehir içi ulaşım, Kredi Yurtlar Kurumu, Burslar ve Gıda ihtiyacı ile ilgili olarak, bir takım taleplerinin olduğunu bilmekteyiz. Bu doğrultuda Üniversite Yönetimiyle işbirliği yapılabileceği gibi ilgili Öğrenci Konseyleri bunları bizzat da yapabilirler ancak yukarıda da belirttiğimiz şekilde henüz kendi üniversitelerinde temsili kabul edilmeyen öğrencilerin başka organlarca kabulü mümkün görünmemektedir” deniliyor. Ne demek bu? Öğrenci sorunları için çalışma yapmayacak mıyız? Bu sorunlara karşı bir şey yapılamayacağı mantığı çıkartılmış. Dil olarak bu tarz ifadeler, beklentiler raporda devam ediyor. Esas sorunun çözümünde kendini merkeze koyması gereken Öğrenci Konseyi, çözüm için sürekli okul yönetimlerinden bir şey bekliyor ve bunun için en ufak bir çabaya dahi girişmek istemiyor nedense. “Muhatap alınmıyoruz başkaları bizi hiç almaz” gibi aslında kaçkınıcı, işi bürokrasiye havale eden bir anlayış var ortada.

İşte sorunumuz!

Öğrenci Konseyi'nin gördüğü en önemli sorun yabancı dil sorunu olmuştur. Altı satırlık -burada bunu yazmayacağız- bu “sorunda” “Bölüm ayrımı yapılmadan temel yabancı dil eğitiminin öğrencilere verilmesi gerekmektedir” denilmiş. Öğrenci sorununa dair tek “sorun” bu görülüyor. Onca sorunumuz varken sırf milliyetçi histeri ile “Türk Öğrencisinin, yabancı öğrencilerden hiç bir farkı bulunmamasına rağmen...” şeklinde kalem alınmış uzunca. Tam bir zıvalık.

En son olarak raporun talepler kısmında ise, “Bolonya Süreci ile ilgili olarak özverili bir şekilde üniversitelerin Ulusal Öğrenci Konseyi ile birlikte çalışması” istenmektedir. Bu sürece ilişkin niye katıldığımıza dair en ufak bir değerlendirme ne yazık ki yok. Böyle bir dert de yok. Zaten TUÖK'u doğuran Bolonya Süreci, bir de karşı dursun!

Bu kadar da değil. Madde 39'da “...haklarında uzaklaştırma veya çıkarma cezası kesinleşen Ulusal Öğrenci Konseyi ve Öğrenci Konseyleri temsilcilerinin öğrenci temsilciliği, üyeliği ve buna bağlı tüm görevleri sona erer” denilmektedir. Böyle bir disiplin yönetmeliğinin olduğu bir üniversitede öğrenci hakları için mücadele eden; parasız, bilimsel, demokratik, ana dilde eğitim talep eden binlerce öğrenci soruşturmalık olabiliyor, uzaklaştırma alabiliyor, okuldan çıkarılabiliyorken TUÖK nasıl bu konuda mücadele edecek? Bu YÖK'ün konseylere yük-

“Hak ve hükümlülüklerini” bilmeyen, okul yönetiminin öğrencileri yeteri kadar bilgilendirmediğini söyleyen bir konseyden bahsediyoruz.

diği anlamı bize özetliyor.

6 Ocak 2008' de TUÖK Başkanı Volkan Yılmaz'ın yapmış olduğu basın açıklaması bu "anlamı" açıyor: "Ulusal Öğrenci Konseyi olarak üniversitelerdeki özgürlüklerin genişletilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Ancak bu özgürlüklerin sınırı içinde ülkemizin milli birliğini ve bütünlüğünü bozan davranışlar yer almamalıdır" diyor. Demokrasi mücadelemiz yine "milli menfaatlere" kurban ediliyor. "Ulusal çıkarlar" o kadar önemli ve dar ki, her şey bunun tarafından yutuluyor.

Konseyin kuruluşu

Öğrenci konseylerinin kurulmasından bahsetmiştik yazının başında. Öğrenci Konseyleri 20 Eylül 2005 yılında Resmi Gazete'de yönetmeliği yayımlanarak yürürlüğe girdi. Hemen ardından 29 Aralık 2005'te ise genel kurula gidildi. Üç ay gibi kısa bir sürede ulusal bir örgüt-

tuların yapıldığı tarihe bakıldığında Konseyin daha henüz ortada olmadığı görülecektir. Konseyler bu zaman zarfında oluşturulmuş ve YÖK tarafından tüzüğü hazırlanmıştır. Dolayısıyla Bolonya Süreci belgelerinde bahsi geçen sürece ülkemizde öğrencilerin aktif bir şekilde katıldığına dair belirlemeler görüldüğü gibi gerçek dışıdır.

Ayrıca tüzüğünde yer alan okuldaki öğrencilerin seçimlerde % 60 katılım şartı ne kadar gerçekçi? Bugüne kadar böyle bir seçim çalışmasına tanık olduk mu? Evet, konseylerin tüzüğünü dahi uygulamadığı görülmektedir.

Öğrenci Konseylerinin bu güne kadar öğrenci hakları noktasında en ufak bir çözüm getirdiğini söylemek söz konusu değildir. Çünkü bahsettiğimiz gibi böyle bir niteliğinin olmasını düşünmek YÖK'ün zihniyeti içerisinde ve YÖK'ün de onay verdiği bir durum olamaz. YÖK'ün öğrenciler örgütlensin, hakkını arasın diye bir kaygı taşıyarak öğrencilere ön ayak oluşturduğunu dü-

lenmeye varılması TC gibi demokrasi düşmanı bir ülkede çok zor gerçekleşebilecek bir olgu olduğuna göre açıkça YÖK tarafından yapılan girişimlerle Bolonya Süreci için alelacele kurulmuş olduğu gözlerden kaçmıyor. YÖK'ün kitlesi hemen harekete geçirildi ve Ulusal Öğrenci Konseyi oldu-bittiyle kuruldu.

Buna birkaç örnekle açıklamaya çalışalım. Bolonya Süreci'nin ülkemizde anlatılmasına ilişkin YÖK bölgesel tanıtma toplantıları aldı. İzmir, Mersin, Sivas, İstanbul, Urfa, Konya'da yapılan toplantılara öğrenci katılımına bir göz atalım. 7 Mart 2005 İzmir'de 143 katılımcıdan 5'i öğrenci, 14 Mart 2005 Mersin'de 155 katılımcıdan 15'i öğrenci, 18 Mart 2005 Sivas'ta 109 katılımcıdan 31'i öğrenci, 25 Mart 2005 İstanbul Toplantısı 21 üniversite-den hiçbir öğrenci katılmamış, 29 Nisan 2005 Urfa'da 107 katılımcıdan 29'u öğrenci, 16 Mayıs 2005 Konya'da 142 katılımcıdan 20'si öğrencidir. Öğrenci katılımı yüzde 13'lerde kalmaktadır. İstanbul gibi onlarca üniversitenin katıldığı bir toplantıda hiç öğrenci katılımı olmaması ilginçtir. Bu toplantılar bölgesel üniversite toplantıları olup öğrenci katılımının onlarca üniversiteye rağmen katılımdaki oran son derece düşüktür. İlk toplandı-

şınmak zaten imkansızdır. **O zaman Öğrenci Konseyleri YÖK ile işbirliğinde çalışmakta ve YÖK'ün faaliyetleri doğrultusunda çalışmalarını oluşturmaktadır.** Kendi özerk bir işleyişinin olmaması, aksine YÖK tarafından faaliyetleri denetlenen bir kurum olması söz konusudur.

Ve YÖK yine buna rağmen Öğrenci Konseyleri ile arasını mesafeli tutmakta, geliştirmeye çalışmamaktadır. Bunu Konseyin raporlarından görebiliyoruz. Bu da öğrenciye aslında tahammülün olmadığını (faşist niteliği olsa bile) bunların zoraki oluşturulan ve AB sürecinde ve Bolonya Süreci'nde olması gereken göstermelik kurumlar olduğu gerçeğini gözler önüne seriyor.

Gözümüzün içine baka baka kandırıyorlar. Öğrenci haklarına sahip çıkacağını söyleyen Ulusal Öğrenci Konseyi YÖK 'üniversiteleri paralı yapalım' derken alkış tutuyor. Kendi tüzüğüne bile aykırı bir şekilde öğrencileri temsil ettiğini söylüyor öğrenci konseyi. Hem de Türkiye'deki 2.5 milyon öğrenciyi temsil ettiklerini söylüyorlar. Kandırılan 2.5 milyon öğrenci, farkında mıyız?☹

Sakarya YDG

**Denge
Civanê**

Newroz ateşi Kürt halkının direngenliğiyle harlandı

Newroz'dan yaklaşık 10 gün kadar önce İçişleri Bakanı valilerin Newroz'da sorun çıkaramayacağını açıklamıştı. Gerçekten de sadece Van valisi ve emniyeti değil, Hakkari-Yüksekova, Siirt valileri ve emniyetleri de hiçbir şekilde ülkemiz egemenleri açısından sorunlu olabilecek bir hal ve tutum içerisinde bulunmamışlardır.

Geçtiğimiz dönem hava operasyonlarıyla başlayan süreç daha sonrasında Irak Kürdistanı'na yönelik kara harekâtına dönüşmüş, ancak tarihinin en rezil operasyonuna imza atan ülkemiz egemenleri rotayı ülke içerisine çevirmiştir. Sınır ötesi saldırının ülkemiz egemenlerince kısıtlı planlanması saldırının kapsamı ve amacı hakkında ipuçları vermektedir. Ancak ülkemiz egemenlerinin planladığından daha önce hem de apar topar çekilmesinin nedeni operasyonun kısıtlı bir zaman dilimi açısından planlanması değil, operasyonun başarısız olması, fiyaskoyla sonuçlanmasıdır.

Sınır ötesi operasyonun sınır içine evrildiği ve ke-sintisizce sürdürüldüğü dönem içerisinde ilk başta ABD'li generallerce yapılan Kürt Ulusal Hareketi'yle masaya oturulması ve uzlaşma çağrıları, DTP'lilerin il-k önce Cumhurbaşkanı Gül ile, hemen ardından da Cemil Çiçek'le görüşmesi ülkemiz egemenlerinin Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye etmek için belirli planları olduğunu ortaya sermektedir. Kaldı ki hakim sistemin de bu planı gizlemek gibi bir derdi yoktur. Aynı dönem Başbakan'ın ağızından 12 milyon dolarlık yatırım planının kaçırılması (!) da bunu göstermektedir.

Bir yandan cellatlık bir yandan papazlığın iç içe geçtiği süreç her ne kadar çelişkili gibi görünse de ülkemiz egemenlerinin kitleleri yönetme ve manipüle etme tarzının somut yansıması olduğundan pek şaşırtıcı değildir.

Tüm bu koşullar altında 2008 Newroz'u gerçekleştirildi. Newroz'dan yaklaşık 10 gün kadar önce İçişleri Bakanı valilerin Newroz'da sorun çıkarmayacağını açıklamıştı. **Gerçekten de sadece Van valisi ve emniyeti değil, Hakkari-Yüksekova, Siirt valileri ve emniyetleri de hiçbir şekilde ülkemiz egemenleri açısından sorunlu olabilecek bir hal ve tutum içerisinde bulunmamışlardır.**

Amed'deki, İstanbul'daki Newroz'a izin verilmesine bakıp, sorunun valiler ve emniyet müdürlerinde olduğu izlenimine kapılmamalıdır. Faşizm, her alan özgülünde farklı politikalar uygulamıştır. Bu farklı politikaların sonucu olarak 2 kişi faşizmin kolluk güçleri tarafından katledilmiş, onlarca/yüzlerce yaralı verilmiş ve yüzün üzerinde gözaltı yaşanmış, gözaltına alınanların önemli bir kısmı da tutuklanmıştır.

Ülkemiz egemenlerinin Irak Kürdistanı'na yönelik

operasyonun fiyaskoyla sonuçlanmasının ardından, bu operasyonun bedelini Kürt halkından çıkartacağı öngörüle-meyen/bilinmeyen bir durum değildir. **Newroz da bunun bedelinin Kürt halkına nasıl ödetileceğinin, Kürt ulusal sorununa önümüzdeki dönem nasıl yaklaşacağının da göstergesidir.** Gerçekten de Başbakan'ın geçen senelerde ifade ettiği gibi, kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden herkese saldırılmış, Kürt anaları yerlerde süründürülmüş, coplanmış, tüm kitle-nin üzerine kurşun yağdırılmıştır.

Bu yılki Newroz'da sadece Türk egemen sınıflarının yaklaşımını görmek, Kürt halkının

günlere yayılan direnişini, kitleliliğini, militanlığını görmemek devrimci bir tutum olmayacaktır. Saldırının olduğu yerde direniş de boy vermektedir. Kurşun yağmuruna rağmen geri çekilmeyen, net duruş sergileyen, militanlığından taviz vermeyen Kürt halkının, bilhassa Kürt halk gençliğinin direnişi önemlidir ve değerlidir. Bu direnişte egemen sisteme öfkenin açığa çıktığı net bir şekilde görülmektedir. Özellikle halk gençliğini küçümseyen, güvenmeyen, devrimci dinamiklerinden şüphe duyan düşüncelerin beş para etmeye-

ceği daha net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde bu devrimci dinamiklerle bütünleşmenin önemi de ortaya çıkmaktadır.

Kürt ulusunun ulusal hakları konusunda bu yılki Newroz'un gösterdiği devrimci dinamiklere rağmen masa başında emperyalistler ve onların gerici işbirlikçileriyle anlaşma çabaları da kendisini göstermektedir. **Bu anlamıyla Kürt halkının devrimci dinamikleri, ülkemiz egemenleri ve emperyalistler tarafından masa başı anlaşmalarında boğulmak istenmektedir.** Böylelikle Kürt ulusunun tarihsel hakları yok sayılmaya çalışılıp, budanması amaçlanmaktadır.

Kendi sürecimizi söz, yetki, karar hakkının tanınması ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması olarak ele alan bizler açısından süreç nettir. **Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı tanınmalıdır.** Ve kesinlikle bunun dışındaki hiçbir yaklaşım devrimci ve doğru bir tutum olmayacaktır. Kürt ulusu kendi kaderini tayin hakkının koşullarını elde edinceye kadar mücadelesini sürdürmelidir.

Kürt halk gençliğinin yaşamış olduğu sorunlar sadece ulusal taleplere indirgenemez. Elbette yukarıda da vurguladığımız gibi Kürt halk gençliğinin ulusal talepleri vardır. Bu talepleri dillendirmeleri ve bu doğrultuda örgütlenmeleri de anlaşılır bir tutumdur. **Ancak şunu da biliyoruz ki, Kürt halk gençliğinin sadece ulusal çelişkileri bulunmamaktadır. Aynı zamanda sınıfsal, ekonomik, demokratik, akademik vb. çelişkileri de bulunmaktadır.** Faaliyet yürüttüğümüz alanlarda bu çelişkileri gündemleştirmek, Kürt halk gençliğiyle bütünleşmek önemlidir.

Önemli olan bu bütünleşmenin nasıl gerçekleştirileceğidir. Bütünleşmeden anladığımız yalnızca tarihsel günlerde alanlarda birlikte olmak değildir, sadece serhıldanların olduğu dönemlerde sokakta birlikte taş atmak değildir. Elbette bunlar önemlidir, dahası bu görevlerin yerine getirilmesi olmazsa olmazdır. Ancak kendimizi bu görevlerle sınırlarsak, misyonumuzu yerine getirmiş olmayacağız.

Kürt halk gençliğiyle bütünleşmekten anladığımız Kürt halk gençliğinin örgütlü olduğu kitle örgütlerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırmaktır. Politikalarımızı, yönelimlerimizi bu kitle örgütleri içerisinde Kürt gençliğine taşımaya çalışmaktır. Hiçbir şekilde kitle örgütlerinde hakim olan anlayışlar bahane edilerek, bu örgütlerin dışında durmak kabul edilemez. Bu tutumun pratik sonucu örgütlü, ileri Kürt halk gençliğinden kopmaktır.

Kürt halk gençliğinin örgütlü olduğu kitle örgütlerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırırsak Kürt gençliğiyle bağlarımız artacaktır. Kendi örgütsel gücümüze uygun olarak bu kitle örgütlerindeki çeşitli komisyonlarda-birimlerde yer ve görev almak, kendi politikalarımız doğrultusunda öneriler sunmak olumlu sonuçlara ulaşmamızı sağlayacaktır. Böylelikle daha ileri bir duruşun nasıl gerçekleştirileceğini, politika ve yönelimlerimizin nasıl yaşam bulacağını daha net bir şekilde tartışma fırsatını da yakalayabileceğiz.✂

Emperyalizmin eğitime dönük saldırıları devam ediyor

Avrupa'da Bologna, Dünya'da Bologna!

Emperyalizmin dünya çapında eğitime dönük yeniden yapılandırma projesinin Avrupa ayağının adı olan Bologna Süreci ile birlikte neo-liberal politikaların sonuçlarını son yıllarda daha iyi görmekteyiz. 2010 yılına kadar Avrupa çapında **Avrupa Yükseköğretim Alanı**'nı yaratmayı hedefleyen bu süreçle birlikte **Anglo-sakson-Amerikan eğitim modeli** Avrupa çapında tamamen hakim kılınmak istenmektedir.

Bu projeye birlikte üniversitelerdeki eğitimin istihdam sorununa, ekonominin yaşadığı krizlere ve işsizliği çözmeye yardımcı olmadığı iddialarıyla "işveren"ın talepleri doğrultusunda bir emekçi kitlesinin yaratılması/eğitilmesi hedeflenmektedir. **Buna göre esnek çalışabilen, sınıf kardeşleriyle sürekli bir rekabet içinde olan, birden fazla işçinin işini yapabileceğini kanıtlayan ucuz iş güçleri aranmaktadır.** Bu doğrultuda Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ve ülkemizde eşgüdümlü olarak çıkarılmaya çalışılan "yeni iş yasaları" ve "sosyal güvenlik reformlarıyla" öğrencilere mezuniyetin ardından da uzun yıllar staj yapması dayatılmakta, gençlerin mezuniyet sonrasındaki çalışma hakları gasp edilmektedir. Sermayenin değişen ihtiyaçlarına göre emekçinin gereken donanımına sahip olması için emekçilerin iş çıkışlarında özel kurslara katılarak mesleki eğitimlerini sürdürmeleri ve esnek çalışabilmesi açısından "yaşam boyu öğrenim" adı altında bilgimiz, sermayenin istemlerine göre belirlenmek istenmekte ve emekçinin önüne köleleşmekten başka seçenek konulmamaktadır. Bu proje doğrultusunda hazırlanan reformlar Fransa'da, Yunanistan'da ve Almanya'da kitlesel öğrenci ve emekçi eylemleriyle protesto edilmektedir. Macaristan'da ise bu doğrultuda hazırlanan yasa Şubat ayı içerisinde yapılan referandumla reddedildi. Ülkemizde ise **yetkin mühendislik yasası, mesleki yeterlilik yasası** da bu proje doğrultusunda, AB'ye uyum adı altında yasalaşmakta, gençlere uzun yıllar devam eden stajlar ve kendilerini kanıtlamaları amacıyla sınavlar, ser-

tifika programları dayatılmaktadır.

Bu projeye birlikte öğrenci ve öğretim üyesi hareketliliği adı altında öğrencilerin farklı ülkelerde eğitimlerini sürdürmeleri sağlanmaktadır. Yaratılan bu olanakla paralel şekilde diplomalarda-kredilendirmede ortaklık adı altında öğrencinin diplomasının diğer Avrupa ülkelerinde de geçerli olabilmesi için çalışmalar yapılmakta, böylece yalnızca beyin göçü değil, aynı zamanda yoksul ülkelere zengin ülkelere doğru (vasıflı) emekçi göçünün de kolaylaşması hedeflenmektedir. Daha ucuza çalışmayı kabul eden emekçilerin, özellikle de vasıflı emekçilerin, ülkeden ülkeye taşınmasının önu açılarak **emekçiler arası rekabet** kızıştırılmak istenmektedir. Bu doğrultuda ülkemizde çıkarılan yabancıların çalışma izinleri ile ilgili yasaya Başbakanın "müjdesini" verdiği 120 dolara çalışan doktorlar beklenmektedir. Yine geçtiğimiz aylarda Danimarka'nın ülkemizden üniversite mezunu, vasıflı emekçileri talep ettiği de medyada yerini almıştı.

Ayrıca bu projeye birlikte çok uluslu şirketlerin istedikleri ülkelerde uygun koşullarda faaliyet yürütmesi hedeflenmektedir. Böylece ülkemizde büyük uluslararası mühendislik, avukatlık şirketlerinin, yabancı özel hastanelerin şube açması mümkün olacaktır.

ABD'li ve Avrupalı birçok özel üniversitenin hem bu yasalarla hem de diplomada denklik sağlanması sayesinde ülkemizde özel üniversite açmak için sıraya girmesi de eğitimin ticarileştirilmesinde önemli bir mesafe kaydedilmesine neden olacaktır.

Mesleki yaşamda yapılması talep edilen değişiklikler doğrultusunda ders müfredatını da etkilemektedir. Amerikan eğitim modelinin benimsenmesi, özel okulların teşvik edilmesi, paralı eğitimin savunulması, müfredatların yoğunlaştırılarak öğretim süresinin kısaltılmak istenmesi, meslek yüksek okullarının öne çıkarılması, üniversite-sanayi işbirliği adı altında öğrencinin sermayedar için ça-

lışmaya zorlanması, eğitimin bireysel bir hak olarak ele alınarak toplumsal yönünün gasp edilmesi hem Bologna Sürecinde hem de ülkemizde YÖK'ün kabul ettiği Stratejide açıkça belirtilmiştir.

Londra toplantısı

Bologna Sürecine yön vermek amacıyla bir araya gelen, Sürece üye ülkelerin eğitim bakanları en son 2007 Mayıs'ında Londra'da toplanarak 2010 yılına kadarki dönemin planlamasını yaptılar. 1999 yılında ilan edilen Bologna Süreci ile birlikte 2010 yılına kadar Avrupa Yükseköğrenim Alanı'nın yaratılması hedefleniyordu. Bu toplantıda bugüne kadar atılan adımlar değerlendirilerek kat edilen mesafe oldukça olumlu bulunmuş ve çeşitli eksik noktalar tespit edilip 2010 yılına kadar bunların da tamamlanması karara bağlanmıştır. **Bununla birlikte bu işbirliğinin 2010 yılından sonra da devam etmesi gerektiği üzerine prensipte anlaşılmıştır.**

Toplantının en önemli kararlarından biri ise bu süreçle birlikte **Avrupa üniversitelerinin dünya çapında rekabete girmesinin** ve diğer kıtalarda yaşayan başarılı öğrenciler açısından **çekici** bir hale getirilmesinin hedeflenmesidir.

Çok büyük bir sermaye potansiyeline sahip olan eğitimin sektörleşerek ticarete açılması, halkların yoğun mücadeleler sonucu elde ettiği kamusal eğitim hakkının reddedilerek eğitimin paralı hale getirilmesi ve paralı gençlerin istedikleri ülkelerde istedikleri gibi okumasının sağlanması için çeşitli emperyalist güçler arasında ciddi bir rekabet yaşanmaktadır. Örneğin Avrupa'da birçok ülkede müfredatlar yoğunlaştırılarak eğitim süresi kısaltılmakta, böylece daha kısa sürede meslek sahibi olmak isteyen Amerikalı, Asyalı öğrencilerin Avrupa'yı tercih etmesi beklenmektedir. İşte Bologna Süreci doğrultusunda atılan adımlara paralel olarak yalnızca Avrupa içinde değil dünya çapında rekabet etmek açıkça hedef olarak konulmaktadır.

Rekabet, kişisel gelişim ve kalite

Zaten Londra Toplantısı'nın belgeleri incelendiğinde en çok kullanılan kavramların "rekabet, kişisel gelişim ve kalite" olduğunu görmekteyiz. Rekabet ve kalitenin ticari yaşamda da en sık kullanılan ifadeler olması şaşırtıcı değildir. **Burada rekabet ve kaliteden anlaşılması gerekenin eğitim hizmeti veren okulların bunu parası karşılığında vermesidir.** Rekabet de zaten

farklı eğitim şirketleri arasında yaşanmaktadır.

Kişisel gelişim ise daha çok biz gençlere yöneliktir. Bu, YÖK Stratejisinde de vurgulanan bir kavramdır. YÖK stratejisinde insanların çeşitli konularda bilgi edinmeye hakkı olduğu, "kendilerine yatırımda bulunabileceği", bunun için imkanların sağlanması gerektiği; ancak tek karşı çıkılabilecek noktanın bu hizmetin parasız verilmesi olduğu belirtilmekteydi. Özcesi "kendini geliştirmek, bilgili olmak istiyorsan parasını da ödemelisin, paran yoksa bilgi de alamazsın" denilmektedir. İşte Londra Raporu belgelerinde de bu kavramların sıkça kullanılması ve bu sürece önderlik edenlerin başarı ölçütü olarak eğitimi bilimsel yanıyla, içeriğiyle değil de elde edilen kârla değerlendirmesi öğrenci gençliği bekleyen sorunların ipuçlarını vermektedir. Yine bu kavramların sıkça kullanılması eğitimin toplumsal bir hak olması gerektiğini de yadsımaktadır.

Bu konferansta 2005 Bergen Konferansı'nda belirlenen önceliklerden olan; **(1) Kalite güvencesi, (2) De-**

Toplantının en önemli kararlarından biri ise bu süreçle birlikte Avrupa üniversitelerinin dünya çapında rekabete girmesinin ve diğer kıtalarda yaşayan başarılı öğrenciler açısından çekici bir hale getirilmesinin hedeflenmesidir.

rece sistemi ve (3) Eğitim sürelerinin tanınması alanlarına, **(4) Yaşam boyu öğrenme ve (5) Ortak derecelerin oluşturulması ve tanınması** öncelik alanları ilave edildi. Buna göre 2010 yılına kadar yaşam boyu öğrenim ve ortak dereceler ve diplomalarda ortaklık üzerine süregiden pürüzlerin temizlenmesi hedeflenmektedir.

Bahsini ettiğimiz vurgular Londra Bildirgesi'nde şöyle ifade edilmektedir: "Avrupa'nın zengin ve kozmopolit kültürel mirası temelinde, hareketliliği kolaylaştırmak, istihdamı geliştirmek ve **Avrupa'nın çekiciliği ile rekabet gücünü artırmak üzere, kurumsal özerklik, akademik özgürlük, fırsat eşitliği ve demokratik ilkelere dayalı bir AYA oluşturmaktayız. Bologna reformlarının dünyanın birçok bölgesinde, Avrupalı ve uluslararası ortakların ilgisini çekmesi ve bir tartışma platformu oluşturmaya teşvik etmesi memnuniyet vericidir. (...) Avrupa Yükseköğretim Alanı gelişirken ve küreselleşmenin zorluklarına cevap vermeye**

çalışırken, mevcut işbirliğinin 2010'dan sonra da devam etmesi gerektiği inancındayız.” (abç)

Bu toplantıda alınan karara göre 2007-2009 yılları arasında Bologna Süreci Sekretaryalığı görevini **28-29 Nisan 2009**'da Belçika'nın Leuvan ve Louvain-la Neuve şehirlerinde gerçekleşecek Bakanlar Konferansına kadar **Benelux ülkeleri (Hollanda, Belçika ve Lüksemburg)** üstlenecektir.

Bologna Sürecinin dış boyutu

Eğitim alanında dünya çapında emperyalistler arasında ciddi bir mücadele yaşanmaktadır. Bu konudaki rekabet ABD, AB ve özellikle Asya'da Çin'in arasında öne çıkmaktadır. Dolayısıyla pazar payından geri kalmak istemeyen AB emperyalizminin Bologna Süreci'nin içeriğini

genişletmesi ve yalnızca Sürece üye olan 40'ı aşkın ülkeyi değil dünyanın diğer bölgelerini de kapsamayı hedeflemesi, rakip sermaye güçlerinin aleyhine yayılmak istemesi doğaldır. **Bunun için de rekabetin yanı sıra uluslararası alanda ortak adımların atılması, öğrenci gençliğe dönük benzeri saldırıların gerçekleşmesi de gerekmektedir.** Örneğin AB üyesi ülkelerin üniversitelerinin Asya ve Afrika'da şube açabilmesi, geri bıraktırmış ülkelerden vasıflı işgücünü ihtiyaç doğrultusunda merkez ülkelere taşıyabilmesi ve diğer sermaye gruplarının ihtiyaç duydukları emekçiyi bu ülkelerde de rahatça bulabilmesi açısından müfredatta, diplomada ve yasal süreçlerde ortaklık sağlanması gerekmektedir. **Dolayısıyla ülkemiz halk gençliğinin sorun ve talepleri yalnızca Avrupa ülkelerindeki gençlerle değil, aynı zamanda Asyalı, Latin Amerikalı, Afrikalı öğrencilerle de ortaklaşmaktadır.**

Bu da göstermektedir ki 1999'daki Bologna Bildirgesi'nde bahsi geçen Avrupa eğitim sisteminin uluslararası alanda çekiciliğinin artırılması ve rekabet gücünün yükseltilmesi hedefine bir adım daha yaklaşmıştır.

Londra toplantısının net hedefleri

Bologna Sürecinin önümüzdeki dönemde net politikalarla ve özel hedeflerle hareket etmesi gerektiğini belirten Londra Toplantısı raporunda özellikle istihdam, yaşam boyu öğrenme, esnek öğrenme ve sosyal yönünde durulması gerektiği vurgulanmaktadır.

Yaşam boyu öğrenme ve esnek öğrenme ile birlikte yalnızca emekçilerin iş çıkışlarında özel sertifika programlarına katılması istenmemektedir, aynı zamanda müfredattan bazı derslerin çıkarılması ve buradaki bilgilerin öğrenci tarafından farklı yollarla –genellikle de paralı yollarla- elde etmesi beklenmektedir.

Aynı zamanda uzaktan eğitim, elektronik eğitim vb adlarla internet veya vcd'lerle eğitim verdiğini iddia eden şirketlerin önü de açılmaktadır. Ülkemizde son dönemde medyanın kupon karşılığı dağıttığı üniversite hazırlık dil kursu içeriğine sahip cd dizileri ve internette açılan üyelere özel dersaneler de bu esnek eğitimin araçları arasındadır. **Buna göre paran varsa bilgiye ulaşmak için onlarca yol bulunmaktadır. Paran yoksa ise devlet üniversitesinde dahi olsan söz konusu bilgi müfredattan kaldırıldığı için elde etmen mümkün olmayacaktır.**

Ayrıca bu hedefe ulaşılması amacıyla yüksek öğrenim kurumlarıyla araştırma kurumları ve sermaye-sanayi çevreleriyle işbirliğinin geliştirilmesi, ulusal strateji ve politikaların belirlenmesi istenmektedir. Ülkemizde bu konuda adımlar atılmış ve geçen sene YÖK Stratejisi bu hedefleri içerecek şekilde kabul edilmiştir. Buna göre;

- Üniversite ile “sanayi dünyası” arasında hareketliliğin artırılması, yani akademisyenlerin ve öğrencilerin sermaye için daha fazla çalışması,
- “En iyi” araştırmacıların ve akademisyenlerin teşvik edilmesi, yani emekçiler ve öğrenciler arasında rekabet ortamının yaratılması,
- Teknoloji parklarının yaratılması, yani akademik dünyanın sermayenin talepleri ve maddi desteği doğrultusunda araştırmalar yapmasını sağlanarak bilime köstek vurulması,
- Bu teknoloji parklarındaki araştırma merkezlerinin üniversite ve iş dünyası ile ortak merkezler oluşturması,

- Araştırma sonuçlarının iletişimine ve ticarileştirilmesine odaklanılması kararlaştırılmaktadır.

Sermayenin katılımı ile katledilen akademik özgürlük

Görüldüğü üzere üniversite eğitimi üzerine konulan tüm hedefler, tüm araştırmalar ve tüm üretim “iş dünyasının” talepleri ve maddi desteği doğrultusunda düzenlenecektir. Zaten araştırmaların maddi açıdan sermaye gruplarınca desteklenmesi araştırmanın sonucunun da parayı sağlayanın çıkarları doğrultusunda sonuçlandırılmasına neden olacaktır. **Böylesi bir ortamda akademik özgürlükten bahsetmek mümkün olmayacaktır.** Ülkemizde akademik özgürlükten zaten uzun yıllardır bahsedilemese de artık bu durum tüm Avrupa çapında geçerli olacaktır.

Londra Toplantısıyla ilgili belgelerde BUSINESSEUROPE (Avrupa İş Dünyası Konfederasyonu) adlı Avrupa sermaye çevrelerinin en büyük örgütünün 2005 yılında Bologna Sürecinin Danışman Üyesi olarak kabul edilmesi ve ardından bu örgütün çalışmalarına aktif şekilde katılımı selamlanmaktadır. Raporla göre bu örgüt bir yandan Süreçle ilgili olarak üyelerini bilgilendirir ve tavsiyelerde bulunurken öte yandan da Bologna Sürecine yönelik iş çevrelerinin görüş ve önerilerini dile getirmektedir. Londra Toplantısı raporlarında Sürece işveren katılımının yüksek öğrenimin kalitesi açısından bir güvence olduğu net şekilde ifade edilmektedir.

Sosyal boyut

Londra Toplantısında dikkati çeken en önemli olgulardan biri de Sürecin sosyal boyutu üzerine çok sayıda vurgunun yapılması ve 2010'a kadarki süreçte temel hedefler arasında sosyal yönün geliştirilmesinin kararlaştırılmasıdır. Bu konuda Londra Toplantısının temel raporlarının yanı sıra Sosyal Boyut üzerine özel bir çalışma da hazırlanmıştır. Ayrıca “Öğrenci gözüyle Bologna” belgesinde de öğrenciler arasında yapılan anketlerden çıkan sonuçlar doğrultusunda sosyal boyuta önem verilmesi gerektiğinin üzerinde özellikle durulmuştur.

Sosyal boyuttan kasıt olarak ise öğrencilerin öğrenim süresince yaşadıkları çeşitli sosyal-ekonomik sorunların hafifletilmesi belirtilmektedir. Bunun gerekliliğini ise 2 açıdan temellendiriyorlar.

İlki gerek Sürece üye ülkelerin kendi içlerinde gerekse de diğer kıtalardan Avrupa'ya gelen öğrencilerin öğrenimlerini yarıda bırakmak zorunda kalmalarına ma-

ni olunması, böylece daha fazla öğrencinin sürece katılması için teşvikte bulunulmasıdır. Ekonomik ve sosyal sorunlardan dolayı öğrenimini yarıda kesmek zorunda kalan öğrencilerin sayısının fazla olması kitlesel talebe mani olacak kötü bir reklam işlevi görecektir. **Bu anlamda meselenin ilk boyutu Avrupa üniversitelerinin rekabette başarılı olabilmesi ve öğrenci kitlelerinin gözünde çekiciliğini korumasıdır, böylece sermayenin arttırılmasıdır.**

İkinci yön ise Sürece yönelik üye ülkelerdeki öğrenci kitlelerinin memnuniyetsizliği, kuşkuları, yaşadığı sıkıntıların yarattığı baskıdır. Özellikle son yılların en kitlesel öğrenci eylemlerinin yaşanması, hazırlanan reformların öğrenci muhalefetine rağmen gündeme gelmesi ve üye ülkelerin büyük çoğunluğunda öğrencilerin koşullarının giderek kötüleştiği net şekilde ifade etmesi devletlerin bu konuda adım atmak

zorunda kalması, en azından öğrencileri bir beklenti içine sokmaları istenmektedir.

Fırsatta eşit olmak yeterli mi?

AB üniversitelerinin çekiciliği ve rekabeti açısından fırsat eşitliğine belgelerde vurgu yapılsa da bu yeterli midir? Herkesin yurtdışında okuma hakkının olduğu, herkesin yüksek öğrenime girebilmesi için başvuru yapmada eşit olduğu açıktır. **Ancak okuma olanağının olması, gereken şartları yerine getirmek, karşılaşılan güçlükleri aşmak herkes için mümkün olmamaktadır.** İşte burada sınıfsal ayrımlar daha net şekilde görülmektedir. Örneğin ülkemizde ÖSS'ye herkes başvurabilir, ancak herkes kazanamaz, kazanmak için dersanelere para ayırmak gerekir. Kazananların hepsi

de öğrenimine devam edemez, çünkü barınmadan beslenmeye ve harçlara kadar çok sayıda yere para ödemek zorundadır. Bu zorlukların her birinde binlerce öğrenci elenmektedir.

Ya da öğrenci değişimi programıyla farklı bir ülkede bir veya iki dönem öğrenim sürdürmek mümkündür. Ancak bursun devamı için ders başarısı şartı vardır. Derste başarılı olmak için iyi derecede İngilizce bilmek zorunludur. Burs ülke şartlarına göre yetersizdir. Ailenizin desteklemesi veya çalışmanız zorunludur. Bunun gibi onlarca engeli aşmak için sosyal ve ekonomik açıdan iyi bir desteğe sahip olmanız gerekmektedir. Dolayısıyla görülmektedir ki fırsat eşitliği üzerine söylenen onlarca güzel sözün aslında hiç anlamı yoktur.

Öğrencilerin sosyal ve ekonomik koşullarına yönelik politikanın yine ticari açıdan değerlendirilerek rekabet ve çekicilikle sınırlandırılması

eğitimin toplumsal bir hak olduğunu reddetmek anlamına gelmektedir. Aynı zamanda toplumsal açıdan dezavantajlı gruplara yapılacak destek de burs ve kredi olanaklarının artırılması ile sınırlıdır ve çok sayıda şartla birlikte verilmektedir. Buna göre derste başarı ilk şartlardandır. Ayrıca üniversiteyi zamanı içinde bitirmek de gerekmektedir. “Öğrenciler makul çalışma ve yaşam şartlarına sahip olmalıdır ki öğrenimlerini herhangi bir engelle karşılaşmadan **makul bir zaman diliminde** bitirebilsinler.” Okul uzadığı takdirde burs da tehlikeye girmektedir. **Ve sonuç itibariyle okul döneminde verilen burs ve kredilerin önemli bir kısmı mezuniyetin ardından ödenmesi şartıyla verilmektedir.** Bunun etkileri şimdiden Avrupa ülkelerinde yüksek meblağlarda borçlanan binlerce öğrenciyle sonuçlarını göster-

mektedir. Böylesi bir politika işsizliğin yüksek olduğu bizim gibi ülkelerde de daha boyutlu sorunlar yaratmaktadır/yaratacaktır.

Öğrenci gözüyle Bologna

Bologna Sürecine üye 36 ülkenin ulusal öğrenci birliklerinin çatı örgütlenmesi olan ESIB’in Londra Toplantısında bakanlara sunduğu “**Öğrenci gözüyle Bologna 2007**” adlı belgede örgüte üye ülkelerde yapılan anket sonuçları değerlendirilmektedir. **Belge esas olarak bu süreçle birlikte öğrencilerin yaşam koşullarının kötüleştiğini ve sosyal boyutun en kaygı verici yön olduğunu vurgulamaktadır.**

Anketin önemli sonuçlarından birisi, çok sayıda ülkede reformların yalnızca üst yapısal açıdan hayata geçtiğine, oysaki reformların getirdiği ekonomik sorunların göz ardı edildiğine yönelik yapılan belirlemedir. Dolayısıyla reformlar yasalaşmış olsa da çözülmesi gereken çok sayıda sorun olduğu vurgulanmaktadır. 2005’den bu yana yalnızca birkaç ülkede öğrenciler öğrenim şartlarında iyileşme olduğunu belirtirken çok sayıda ülkede gelişim olmadığı veya kötüye gittiği görülmektedir. **Kötüye gitmesinin temel nedeni olarak ise finansal desteğin az olması ve harçların yüksekliği gösterilmektedir.** Özellikle Almanya, İngiltere, Avusturya ve Macaristan’da sosyal-ekonomik şartların kötüye gittiği öğrenciler tarafından yüksek bir oranla savunulmaktadır.

ESIB’in bir diğer gözlemi ise ülkelerin önemli bir kısmında öğrenci birliklerinin bağımsızlığının sorunlu olduğunun vurgulanmasıdır. Birçok ülkede öğrenci temsilcilerine hükümetin, kurumların ve sürecin diğer ortaklarının eşit bir bileşen olarak davranması, öğrencilerin sürecin bileşeni olarak kabul edilmesi bir yana sorun yaratan bir kitle olarak tanımlanması eleştirilmektedir.

ESIB’in raporunda Avrupa Yükseköğrenim Alanının dış boyutunun Avrupalı üniversitelerin dünya çapında pazarlanması olarak gösterildiği ve kooperatif perspektiften öte ekonomik açıdan ele alındığı eleştirilmektedir.

Öğrenci raporunda öğrenci değişim programına katılan öğrencilerin de ciddi sorunlarla karşılaştığı belirtilmektedir. Özellikle Akdeniz ve Doğu Avrupa’nın yoksul ülkelerinden Batı Avrupa’ya gelen öğrencilerin yaşam ve okuma şartlarında kendi ülkelerine nazaran daha fazla güçlük çektikleri belirtilmektedir. Kendilerine verilen burs ve kredinin yetersiz olduğu da açıklanmaktadır. Ayrıca kendilerine ayrımcı davranıldığı

da vurgulanmaktadır. Özellikle Almanya, Polonya ve Macaristan yabancı öğrencilere yönelik ayrımcılığın en fazla yaşandığı ülkeler olarak belirtilmiştir.

Ve Türkiye

“Türkiye, 5 temel öncelik alanından dördünde, Bologna Ülkeleri ortalamasının üzerinde performans göstermiştir; yalnız bir alanda (Yaşam Boyu Öğrenme) Bologna ülkeleri ortalaması 3,7 iken Türkiye'nin notu 3'tür.

Türkiye, 2005'te 43 ülke arasında “3.44” ortalama ile 33. sırada iken; 2007'de, “4.16” ortalama ile, aralarında Almanya'nın da bulunduğu 9. sırada yer alan ülkeler arasındadır.”

Yine belgelerde 2005'den bu yana Ulusal Öğrenci Konseyi'nin kurulduğu vurgulanarak öğrencilerin sürece daha fazla katkı sunduğu (!) iddia edilmektedir.

Tabii bu verilerin bu ülkede, bu eğitim sistemi için de okumak zorunda bırakılan biz gençler açısından hiç-

dir. Örneğin Bologna Sürecine ülkemizde öğrencinin katılım düzeyi 5 üzerinden 4 ile Avrupa ülkelerinden oldukça yüksektir. Ya da öğrenci birliklerinin bağımsızlığı konusunda TC en yüksek dereceyi-güçlü bağımsızlığı-ışaretlemiş.

Özcesi bu verilerin bizim için bir anlamı yoktur. **Ülkemizde öğrencilerin örgütlenme özgürlüğü kısıtlandığı için, söz ve karar hakkı tanınmadığı için efendilerine rahatlıkla yalanlar söyleyebiliyorlar.**

Önümüzdeki yıllar eğitimde emperyalist projelerin daha bariz hayata geçirileceği yıllar olacaktır. Öğrencilerde şimdiden yükselen tepki daha da artacaktır. **Bizlere düşen görev de bu reformların emperyalist kökenli projeler olduğunu göstererek anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmek ve egemenlerin planlarını boşa çıkartarak haklarımızı savunmaktır.**☺

bir anlamı yoktur. Zaten belgeleri incelediğimizde YÖK'ün kelimenin tam manasıyla bir yalancı olduğu da ortaya çıkmaktadır. Yukarıdaki veriler de işte bunun bir sonucudur. Örneğin YÖK'e göre 2005'den bu yana öğrencilerin yaşam koşulları ciddi oranda düzelmiştir! Öğrencilerin öğrenim yaşamlarında ciddi ekonomik-sosyal sorunları yoktur! Öğrenciler Bologna Sürecine katılmakta ve desteklemektedir!

Normal şartlarda bağımsız öğrenci birliklerinin ve öğretim üyesi örgütlerinin hazırlaması gereken raporları, böylesi örgütlenmeler ülkemizde YÖK tarafından tanınmadığı için YÖK hazırlamakta ve yalan söylemekte-

Kaynaklar

- Londra Bildirgesi
- European Higher Education in a Global Setting. A Strategy for the External Dimension of the Bologna Process
- Bologna Process Stocktaking Report 2007
- Bergen to London 2007- Secretariat Report on the Bologna Work Programme 2005-2007
- Key issues for the European Higher Education Area Social Dimension and Mobility
- Bologna with student eyes 2007-ESIB - The National Unions of Students in Europe

KOLEKTİFİN SESİ

Halk gençliğiyle bütünleşen bir devrimci gençlik örgütü yaratalım!

Kampanya boyunca örgütün bir bütün olarak, ortak hedefler doğrultusunda, eşgüdümü ve yoğun bir şekilde faaliyet göstermesi ve hedeflerine daha üst boyutta ulaşması açısından örgütsel ve düşünsel birlik oldukça önemlidir ve hazırlık dönemi de esas olarak bunu kapsamaktadır.

Gençliğe kendisini ve geleceğini ilgilendiren her türlü konuda söz ve karar hakkı tanınması ve örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılması talebiyle başlayan kampanyamızın ilk ayını geride bıraktık. Bu kampanyamızın öncesinde belirli bir hazırlık dönemini yaşamış olmamız oldukça önemlidir. Kimi alanlarımızda ilk dönemin sonlarında başlayan ve tatil döneminde devam eden, kimi alanlarımızda ise ikinci dönemin başında gerçekleştirilen anket çalışması ile yüzlerce gence öngördüğümüz kampanya ile ilgili sorular sorulması bize değerli veriler sunmuştur. Bununla birlikte tatil döneminde alanlarımızda bahar sürecine yönelik neler yapabileceğimizin ve kampanyamızın bir öneri olarak tartışılıp değerlendirilmesi, kampanya başlamadan önce Şubat sayısında da bahar sürecine yaklaşımımızın genel hatlarıyla açıklanması "söz, yetki, karar hakkı ve örgütlenme özgürlüğü" üzerine örgütleyeceğimiz çalışmanın örgütlülüğümüzce anlaşılmasında,

tartışılmasında ve zenginleştirilmesinde yararlı olmuştur. Yoğunlaştırılmış emek dönemleri olan kampanyaların başarıya ulaşması açısından öncesindeki hazırlığın önemi ortadadır. **Kampanya boyunca örgütün bir bütün olarak, ortak hedefler doğrultusunda, eşgüdümlü ve yoğun bir şekilde faaliyet göstermesi ve hedeflerine daha üst boyutta ulaşması açısından örgütsel ve düşünsel birlik oldukça önemlidir ve hazırlık dönemi de esas olarak bunu kapsamaktadır.**

Eğitim ve mesleki haklarımız için harekete geçelim!

Yeni Demokrat Gençlik olarak, 1 yılı aşkın bir süredir temel gündemimiz olarak **emperyalizmin gençliğin eğitim ve mesleki haklarına yönelik kapsamlı saldırı paketlerinin teşhiri** üzerinde duruyoruz. Ülkemizin Avrupa Birliği'ne üyelik sürecinde uyum paketle-

ri adı altında Meclis gündemine getirilen birçok yasanın temel hak ve özgürlüklerimize saldırı niteliği taşıdığını savunuyoruz.

Emperyalizm yapısal krizini aşabilmek amacıyla gençliğin daha fazla sömürülmesi ve sermayenin ihtiyaçlarına daha iyi cevaplar verebilmesi için eğitim sürecinden çalışma yaşamına kadar yaşamımızı ilgilendiren her konuda değişiklikler yapmakta ve esas olarak da geçmiş dönemlerde mücadeleler sonucu elde ettiğimiz haklar gasp edilmektedir. Bu süreçle birlikte eğitimin ticarileştirilmesi ve paralı hale getirilmesi, özel okulların ön plana çıkarılması, özel eğitim içinde çok uluslu şirketlerin etkinliğinin artırılması istenmektedir. Müfredatın "işveren" in taleplerine uygun şekilde yeniden düzenlenmesi, ara ele-

man yetiştiren meslek okullarının teşvik edilmesi, mezuniyetin ardından uzun yıllar staj yaptıktan ve çeşitli sınavları geçtikten sonra ünvanımıza kavuşmamız talep edilmektedir. Sermayenin değişen ihtiyaçlarına uygun olarak mesleğimizi sürdürürken de sertifika veren kurslara katılıp becerilerimizi artırıp esnek çalışabilmemizi, emperyalist şirketlerin istediği ülkede uygun ve benzer şartlarda faaliyet gösterebilmesini ve istediği çalışanını dilediği ülkede çalıştırabilmesi için diplomasının her ülkede geçerli olmasını planlamaktalar. Emeklilik hakkımızın daraltılarak (ülkemizdeki ortalama yaşam süresi dikkate alındığında tama-

men gasp edilerek) 65 yaşına kadar çalışmaya mecbur bırakılmamız ve daha sayamayacağımız birçok uygulama emperyalizmin paketlerinde bulunmaktadır ve gerek ülkemizde gerekse de diğer Avrupa ülkelerinde yoğun protestolara rağmen gündeme getirilmektedir.

İşte bizler yalnızca gündeme gelen veya görünür olanı değil, aynı zamanda bizden saklanılanı, emperyalizmin esas hedeflerini ve planlarını öğrenmek amacıyla eğitim ve mesleki haklarımızı koruma perspektifiyle çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Ancak açıktır ki yalnızca gündeme gelen onlarca yasaya "hayır!" demekle ve emperyalizmi mahkum etmekle yetinmemiz mümkün değildir. **Daha somuta inmemiz ve gerçekliğimize uygun olarak basitten karmaşığa belirli pratik adımları atmamız gerekmektedir.** Ortaklaşabileceğimiz herkesle birlikte hareket ederek eğitim ve mesleki haklarımıza dönük neo-li-

beral politikaları teşhir etmek ve uzun vadede kitlesel eylemlerin önünü açarak haklarımızı savunmak hedefimizdir.

Ancak ülkemizde halk gençliğinin önemli bir sorunu bulunmaktadır. Gerek devrimci ve demokratik hareketin hatalı yaklaşımları gerekse de devletin baskıları sonucu geniş öğrenci kitlelerini kucaklayan, öğrencilerin ekonomik-akademik-demokratik taleplerini savunan ve öğrenciler adına devlete karşı haklarını savunacak bir örgütlenme bulunmamaktadır. Belirli üniversitelerde kitlesel öğrenci derneklerinden bahsedilebilse de bu durum geneli yansıtmamaktadır. Böylesi bir örgütlenmenin noksanlığı ise doğal olarak öğrencilerin kendilerini ilgilendiren konularda sağlıklı bilgi sahibi olmasını engellemekte, öğrenciler günlük yaşamda karşılaştıkları onlarca sorun-

da kendilerine yardım edecek bir odak bulamamakta, sosyalleşme-dayanışma için gerekli adımlar atılamamaktadır. Bu da öğrencilerin yalnızlaşmasını, bireycileşmesini, umutsuzlaşmasını beraberinde getirmektedir. **Bununla beraber öğrencileri ilgilendiren konuların genişliği, bahsini ettiğimiz saldırıların kapsamı ve bunların hem ülke çapında hem de yerellerdeki yansımalarının farklılığı nedeniyle yerelerde öğrenci özörgütlülüklerinin oluşturulması oldukça önemlidir.** Öğrencilerin bir araya gelip örgütlenme özgürlüğünü savunması,

sorun ve taleplerini inceleyip somut hedefler belirlemesi ve okul yönetimi nezdinde söz ve karar hakkına katılımı talep etmesi ileriki sürecin daha etkili ve kitlesel eylemlerinin temelini oluşturacaktır.

Örgütlenelim!

Emperyalizmin geleceğimizi karartan politikalarına karşı geleceğimizin ellerimizde olduğunu haykırmak açısından örgütlenmek birinci şarttır. Örgütlenmeden, birlik olmadan güçlü karşı koymalar geliştirmemiz mümkün değildir. Bu, geniş gençlik kitleleri için olduğu kadar YDG açısından da geçerlidir. YDG olarak süreci bir kampanya şeklinde ele almamız da, geçtiğimiz dönemde attığımız olumlu adımları ileriye taşımak, gelişmemize engel olan çeşitli zaafı yanlarımızdan kurtulmak ve her alanımızda daha güçlü, daha etkili örgütlenmeler oluşturmak amacını içermektedir. Bunun

Emperyalizmin geleceğimizi karartan politikalarına karşı geleceğimizin ellerimizde olduğunu haykırmak açısından örgütlenmek birinci şarttır. Örgütlenmeden, birlik olmadan güçlü karşı koymalar geliştirmemiz mümkün değildir.

için her bir YDG'linin sürece katılması ve katkı sunması vazgeçilemez bir ihtiyaçtır.

Bizler ülkemizin emperyalizmin zincirlerinden kurtulması, faşist düzene karşı halkımızın özgürleşmesi, halk için demokrasinin kurulması ve daha iyi koşullarda yaşam sürdürebilmemiz için devrimci mücadelede yer alıyoruz. **Bugünümüzün ve geleceğimizin önündeki en büyük engeller olan emperyalizme, faşizme ve feodalizme karşı çözümü devrimde görüyoruz.** Bu gerçeklik her bir YDG'li açısından asgari düzeyde geçerlidir/geçerli olmalıdır.

Kolektif faaliyete olan ihtiyaç

Şayet örgütlü bir duruş sergilemeye olan ihtiyacı his-

sediyorsak o zaman kolektivizmin hakim olduğu bir örgütsel yapı için emek harcamalıyız. Kolektif faaliyetin, yoldaşça ilişkilerin olmadığı bir alanda kitlelere dönük başarılı çalışmalar yapmak bir yana devrimciliğe olumlu yaklaşan gençlerin dahi uzaklaşmasına sebep oluruz. Bu nedenle örgütlü-kolektif faaliyet üzerinde daha fazla durmakta yarar vardır.

Hedeflerimize ulaşabilmemiz açısından örgütlü hareket etmemizin gerekliliğini vurgulamıştık. Bunun elbette belirli nedenleri var. Örneğin faaliyet için gereken işlerin paylaşımı amacıyla örgütlülüğe ihtiyaç duymaktayız. Devrimci mücadelemizi yönetmek ve denetlemek için, ortaya çıkan sorunlara çözüm bulmak ve yeni kararlar almak için, süreç hakkında (ülke ve dünya gündemi veya örgütsel durum üzerine) bilgi sahibi olmak açısından örgüte başvuruyoruz. Faaliyet gösterdiğimiz alanlarda bilgi ve fikir toplamak, aldığımız kararların doğruluğunu gerçek yaşamda sınamak ve gerekli önlemleri almak, farklı alan-

larda mücadele yürüten yoldaşların koordineli şekilde çalışmasını sağlamak için örgütümüze değer veriyoruz. Dünyaya bakışımızı geliştirmek, karşılaştığımız sorunlara devrimci çözümler bulmak ve devrimci sürece katkı sunmak, halkımızın kurtuluş davasında yer almak, emek harcamak için örgütleniyoruz. Bizleri bireycileştiren, yabancılaştıran, köleleştiren, yozlaştıran mevcut gerici sisteme karşı kendimizi korumak, kitleleri aydınlatmak, toplumsallaşmak için örgütlü hareket etmeyi kabul ediyoruz.

Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine

Örgüt içinde olmak hem bireye hem de örgüte önemli kazanımlar sağlar. **Nazım Hikmet'in şiirinde vurguladığı gibi "bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine" olabilmek, toplumsallaşırken bağımsız bireyler olduğumuzun farkına varmak, sistemin tektipleştirme saldırılarına karşı koymak için örgütlenmeye ihtiyaç duyarız.**

Örgütlenmeye karar veren her genç, yeni bir dünya ile tanışır. Hayata daha farklı açılardan bakmayı öğrenir, düşünce ve anlama tarzını geliştirir, yeni yeteneklere sahip olur, daha öncesinde bilmediği-görmediği bilgilerle gerçekliklerle tanışır, yeni pratik deneylere girişir, toplumu-çevresini yeniden anlamlandırır ve biçimlendirir. **Böylece inisiyatifi geliştikçe özgürlüğü hisseder, özgürleşme mücadelesinin aktif bir bileşeni haline gelir.**

Bir genç, devrimci olmak hedefiyle örgütlendiğinde bundan örgüt de kazanım sağlar. Sayısal olarak gelişim göstermekle kalmaz, her yeni katılımı birlikte niteliksel olarak değişim gösterir. Her yeni örgütlü birey örgütün kolektif yeteneğini geliştirir, daha öncesinde sahip olmadığı olanaklara kavuşmasını sağlar, karar alma gücünü pekiştirir, faaliyetlerin daha güçlü denetlenmesini sağlar. Her yeni birey, bir yandan örgütün politikalarını ve dünyayı yorumlayışını öğrenip kendisini ve çevresini sorgularken öte yandan aynı tarzı örgüte de uygular. Söylenle yapılan arasındaki uyumu inceler, politikadaki tutarlılığı denetler, bu konuda katkı sundukça örgüte olan ilgisi ve bağlılığı da artar. Bu da örgütün kendini yenilemesine, geliştirmesine hizmet eder.

Uyumlu çalışmanın önemi

Kendi içinde yüksek düzeyde uyuma sahip olan, birbirine bağlı yoldaşlardan oluşan örgütlülüklerin sahip olduğu potansiyel oldukça fazladır. Kendi içlerinde sorunlar yaşayan, birbirlerinden haz et-

meyen, aynı ortamda bulunmaktan-paylaşmaktan memnun olmayan devrimcilerden oluşan bir örgütün başarı kazanması ise mümkün değildir. Dolayısıyla kendi içinde uyum-bağlılık düzeyi yüksek olan örgütlenmeler oluşturmamız oldukça önemlidir. **Ancak yalnızca uyum-bağlılık yetmemektedir. Aynı zamanda doğru bir önderlik ve politik bir yönelim de gerekmektedir.** Yukarıda bahsini ettiğimiz uyumlu örgütlenmelerin sahip olduğu büyük potansiyel kötü bir önderliğin altında örgüt açısından yıkıcı sorunlar doğurabilir, tasfiyeye neden olabilir.

Burada önderlikten kastımızın alanlarda öne çıkan birkaç yoldaş olmadığını, bir bütün olarak alandaki tüm yoldaşların dahil olduğu alan örgütlülüğü olduğunu akıldan çıkarmamak gerekir. **Çünkü YDG bir bütün olarak halk gençliğine devrimci mücadelede önderlik-öncülük etme iddiasındadır.** Kişisel olarak anlaşılamayan, ortak hareket etmek istemeyen devrimcilerden oluşan bir alanda çok deneyimli-iyi yoldaşlar da olsa bu yoldaşların başarı şansı düşüktür. Yine ilişkileri iyi olan, birlikte olmaktan memnun olan yoldaşların bulunduğu bir alanda ilişkiler politik değilse donanımlı birkaç yoldaşın örgütün yönelimini değiştirmesi çok zordur. Dolayısıyla bir bütün olarak, alandaki yoldaşlarımızın politik-devrimci mücadele verme, kitlelere gitme, harekete geçme gibi temel konularda ortaklaşmış olması gerekir. **Böylesi bir uyumun yakalandığı alanlarda politik yönelim-önderlik doğruysa, her bir devrimci sürece katılım sağlayabiliyorsa, denetliyorsa, özelleştire verildiğinde hata düzeltiliyorsa kısa sürede önemli başarılar elde etmek, sağlam bir yapı oluşturmak mümkündür.** Fakat uyumun yüksek olduğu ancak politik bağın-birliğin zayıf olduğu alanlarda ise bu potansiyel olumsuz yönde açığa çıkacak ve örgütün yöneliminde sapmalara neden olacaktır. Örneğin böylesi alanlarda kafa-kol tarzı ahbap-çavuş ilişkileri daha rahat görülmekte ve devrimci bir örgütten öte küçük bir sistem-içi arkadaş çevresi haline dönüşülmektedir. Böylesi bir durumda ise sürecin devrimcilikten kopmaya doğru gideceği ve binbir emekle-değerle yaratılan örgütlülüğün dağılmasına neden olacağı görülmelidir. Özcesi alanlarımızda uyum ve birlik düzeyi yüksek olmalı ve doğru bir önderlik ve politik yönelim için ortak bir kafa yoruşun sağlanması gerekmektedir.

Başarıya ulaşmak için...

Örgütümüzün verimliliğini ve başarısını etkileyen çe-

şitli kıstaslar vardır. **Örneğin görevleri-faaliyeti belirlerken bunların kendi içlerinde uyuma ve bağa sahip olması gerekmektedir.** Bir alanımızda herhangi bir faaliyeti örgütlerken gerek hazırlık esnasında gerekse de faaliyet sırasında çok sayıda işin başarılması gerekmektedir. Zaten amacımız da çok çeşitli görevleri **uyumlu şekilde-eşgüdüm** içinde hayata geçirerek faaliyetten başarılı sonuçlar elde edebilmektir. **Bu nedenle her bir yoldaşımızın görev paylaşımı sırasında örgütlediğimiz faaliyetin önemini, amacını, beklentilerimizi bilmesi ve kendi üstlendiği görevin bu genel planın içindeki yerini ve önemini bilince çıkarması gerekmektedir.** Böylesi bir iç bağlılık yoldaşlar arasındaki ilişkileri de olumlu yönde etkileyecektir.

Bununla beraber faaliyetimizin sonunda elde etmeyi planladığımız kazanımın-sonucun da, en azından genel hatlarıyla, kolektif tarafından bilinmesi gerekmektedir. **Bu hem görevi yaratıcı şekilde yerine getirmek için motivasyona neden olacaktır hem de olası sorunlarda genel hedefi bilen yoldaşlarımızın yaratıcı ve inisiyatifli hareket etmesini sağlayacaktır.** Sonundaki hedefimiz belli değilse veya yalnızca birkaç yoldaşın bilincinde yer edinmişse, başarı sağlansa dahi bu örgütlülükte genel bir memnuniyet sağlamayacak veya herhangi bir aksilikte herkes başkasının müdahalede bulunmasını bekleyip pasifize olacaktır.

Bununla birlikte planlama yaparken her bir yoldaşımızın alandaki örgütlülüğümüzün sahip olduğu potansiyele inanması gerekmektedir. Örgütü fazla zorlamayan pratiklerle yetinilmesi de, örgütün gerçekliğini oldukça aşan hedeflerin belirlenmesi de örgütün iç uyumunu ve yoldaşlık ilişkilerini olumsuz etkileyecektir. Dolayısıyla kararlar ortak şekilde alınırken ve görev paylaşımı yapılırken başarıya olan inançta da ortaklaşılmasına büyük ihtiyaç vardır.

Özellikle kampanya sürecinde olduğumuz ve her bir alanımızda belirli planlar hazırladığımızı göre bu planların alandaki YDG'lilerin katkısıyla ve onayıyla hayata uygulanması bizi hedefimize bir adım daha yaklaştıracaktır.

Alan gerçekliğine uygun somut hedefleri be-

lirmek de önemlidir. Açık ki hepimiz devrim için örgütleniyoruz ve devrimi örgütlemek, hissetmek ve yaşamak için bir aradayız. Ancak hepimiz devrimin önümüzdeki birkaç sene içinde gerçekleşmeyeceğini, uzun bir yolumuzun olduğunu biliyoruz. Doğallığında her bir yerelde yalnızca devrim perspektifiyle güçlü örgütlenmeler kurmamız mümkün olmayacaktır. Alanımızın duruma uygun olarak ileriye doğru somut kazanımların hedeflenmesi örgütün birliği ve gelişimi açısından önemlidir. Örneğin "kampanya bittiğinde, yaz döneminde nasıl bir örgüt haline gelmek istiyoruz? Hangi sorunlardan kurtulmalıyız? Politik düzeyimizi nasıl arttırabiliriz? Çevremizi nasıl genişletebiliriz? Hangi sorun üzerinden nasıl bir taleple çağrılarda bulunmalıyız?" gibi sorulara verdiğimiz cevaplar, o hedefe ulaşmada gerekli ara aşamaları da belirlememizi sağlayacak ve bu yönde atacağımız her adım, örgütleyeceğimiz her eylem daha ileride varmak istediğimiz yere ulaşmada bizi motive edecektir ve birliğimizi geliştirecektir.

Örneğin yeni bir faaliyet alanında YDG'yi örgütlemeye çalışan yoldaşlarımız ilk görev olarak alanda öğrencilerin yer aldığı çeşitli örgütlenmeleri inceleme ve olanakları anlamayı görev olarak belirlemiştir. Bu amaçla kulüp, TMMOB, Genç-Sen gibi örgütlerin **toplantılarına ve çalışmalarına katılmışlar** ve süreç içinde her bir alanda çok sayıda olanağın ortaya çıktığını fark etmişlerdir. Ancak gelinen aşamada örgütsel gücümüzü aşan oranda olanaklarla karşılaşıldığı için yoldaşlarımız yeni bir plan ve hedefi kendi gerçekliklerine göre belirlemekte ve ona göre en fazla etkinlik gösterebilecekleri alanları tercih etmektedir. Bir başka alanda kadın komisyonu oluşturan yoldaşlarımız şehirlerindeki çeşitli kadın örgütlerini gözlemleme, çeşitli faaliyetlere katılma ve ardından politikalarımıza en yakın olan, kitlelerle en rahat bağ kuracağımız alanı seçip orada komisyon olarak faaliyet göstermeyi kararlaştırmıştır. Bir alanımızda ise kitlesele temele sahip olan öğrenci derneğinin bünyesindeki belirli komisyonlara yoğunlaşma kararı alınmıştır. Bu örnekler çoğaltılabilir. **Ancak bizim için net olan kitleye ulaşabileceğimiz, kendimizi ifade edebileceğimiz alanları tespit etmek ve seçtiğimiz alanlarda net hedeflerle çalışma yürütmektir.** Politikalarımız nettir, kitle hareketinin yükseleceğini, gençliğin ciddi rahatsızlıklara sahip olduğunu biliyoruz. Bu nedenle dar grupsal çıkarların, küçük hesapların peşinde koşmadan, kolay yoldan başarı elde etme çabasına girmeden, hedeflerimiz doğrultusunda emek harcamaktan kaçınmayarak planlı bir hat izlersek başarıya ulaşacağımızı biliyoruz. İleriye doğru adım attığımız alanlarımızda kararlar ortak şekilde alındıktan sonra doğru bir iş bölümünün gerçekleşmesi ve gelen verilerin düzenli olarak değerlendirilmesi hedeflerimize beklediğimizden önce varmamızı dahi sağlamaktadır.

İşbölümü ve işbirliği

Yoldaşlarımızın hedeflerde ortaklaşmasıyla beraber pratik faaliyette de ortak çalışmalar yürütmek gerekmektedir. İşbölümü ve işbirliği burada kendisini göstermektedir. **Ancak bunun için büyük gruplardan öte alt birimler oluşturmak yararlı olacaktır.** Çeşitli bilimsel araştırmalar belirli bir amaç için kurulan grupların en fazla 6-8 kişiden oluşması gerektiğini belirtmektedir. Açık ki, 10-15-20... sayı arttıkça insanların iletişim kurması, bir konuya odaklanması, rahatça katkı sunması, denetlemesi güçleşecektir. Ancak küçük gruplarda hedefe odaklanma ve birbirine destek olma daha fazla hayat bulmaktadır. **Bunun alanlarımızdaki karşılığı kur-**

duğumuz komisyonlardır. Ülke çapında ve alan genelinde belirlediğimiz politika ve planlara hayat verirken daha küçük birimlerle ve daha somut görevlerle hareket etmek ve farklı birimler arasındaki çalışmaların koordinasyonunda başarı sağlamak bizi ileriye taşıyacaktır. Örneğin bir alanımızda 30 YDG'li varsa, 30 YDG'nin sürekli bir araya gelip kararlar alması yerine çeşitli komisyonlar içinde mücadele etmeleri ve bu amaçla üniversite-lise-semt vb. komisyonlar oluşturmaları doğru olacaktır. Bununla beraber alanımızda 30 liseli arkadaşımız varsa daha alt birimler oluşturmak, farklı liselerde veya farklı sınıflarda okuyan arkadaşlarımızla daha alt birimlere gitmek yararlı olacaktır.

Alt grupları-birimleri-komisyonları belirlerken yoldaşların kendi aralarındaki uyuma da özen göstermek gerekmektedir. Yoldaşların birbirleriyle anlaşmaları yetmeyecektir. **Aynı zamanda birbirlerini desteklemeleri, teşvik etmeleri, yoldaşça bir yarışma içinde olmaları da gerekmektedir.** Politik çalışmalarda, günlük yaşamın planlanmasında, faaliyet için emek harcamada vb. olumlu yönlerimizi desteklemek, hata yapan-geri düşen yoldaşlara yardımcı olmak ama her zaman kendimizi aşmaya çalışmak, her zaman daha iyisini amaçlamak, hedeflerimizi her zaman bir adım ileride belirlemek ve kişisel gelişimi kolektif gelişime bağlı kılarak deneyimlerimizi-öğrendiklerimizi diğer yoldaşlarla paylaşmak, sürekli üretim içinde olmak, sürekli katkı sunmak bizim iyi devrimciler olmamızı ve kitlelerin sevgi ve saygısını kazanmamızı sağlayacaktır.

Ancak bir arada durmada, emek vermede, devrimcileşmede, örgütümüzü daha iyiye götürmede hem kolektif olarak hem de her bir yoldaşın isteği, çabası belirleyici bir yerde durmaktadır. Örgüt son tahlilde sadece bir araçtır. Özgürleşmek için örgüte ihtiyaç vardır ancak örgütün işleyişini, içeriğini, amacını kavramadıysak örgüt içinde özgürleşmek bir yana kendimizi baskı altında dahi hissedebiliriz. Gönüllü olarak katıldığımız bu kavgada ideallerimize uygun bir yaşam sürmek ve bu doğrultuda emek vermek için örgüt içinde bir birey olarak yerimizi, önemimizi görmemiz gerekmektedir. **Örgütümüzün hedeflerini, politikalarını, pratik çabalarını anlamaya çalışmalı, sorgulamalı, katkı sunmalı ve mücadelemiz için alinteri dökmeliyiz.** Çalışmalarımızda sorumluluk taşıdıkça, yaratıcı oldukça, inisiyatif geliştirdikçe ve mütevazı şekilde emek harcadıkça hem geliştığımız, ilerlediğimizi, özgürleştiğimizi hissedeceğiz hem de örgütümüzün gelişti-

ğini, mücadelemizin ilerlediğini ve daha fazla gencin saf larımıza katıldığını göreceğiz.

Bu anlamda kolektif karar almayı sağlamak, alınan kararlarda bireysel sorumluluk ve katkı hissetmek ve örgütün kolektif denetimini ve yardımını hissetmek oldukça önemlidir. Bunu başarmak içinse belirlediğimiz hedeflerin alanımıza uygun, özel hedefler olmasına, etki gücümüzü arttırmaya yardımcı olacak zorlukta olmasına ve faaliyetimizin sonunda kazanımın somut şekilde hissedilmesine dikkat etmeliyiz. Böylesi bir durumda başarısızlıklar da ortak şekilde sahiplenilecek ve deneyim hazinemizi zenginleştirecektir. Hedeften emin olmadan, zoraki şekilde dağıtılan bildirden bir yarar gelmeyecektir. İsteksiz bir ruh haliyle, sonuçta ne beklediğimizi bilmeden binlerce bildiri 2-3 sa-

atte dağıtıp evimize dönebiliriz ama bunun örgütümüze bir yararı olmayacaktır. Ancak daha kapsamlı bir planın parçası olarak somut bir hedefle dağıtılan bildirinin sonunda yeni ilişkilerle tanışmak, politikalarımızı yüzlerce insana duyurmak, sürece müdahale etmek vb. çeşitli hedeflere ulaşabiliriz. Başaramadığımızda ise bunun nedenini araştırarak belki de uzun dönemli hedeflerimizdeki öznel yönleri anlamak ve zamanında düzeltmek mümkün hale gelebilecektir.

İşçi ve emekçilerin hareketliliği geliyor. Kürt ulusu hakları için direnmeyi sürdürüyor. Bu gelişmelere gençlik cephesinden de ses verebilmek için bizlere önemli görevler düşmektedir. Bu anlamda kampanyamızı binlerce gence taşımak, kitle örgütlerinde etkili çalışmalar yapmak ve bu süreç içinde **1 Mayıs, 18 Mayıs** gibi özel gündemleri etkili şekilde değerlendirmek kitlelerle bağımızın gelişmesine hizmet edecektir.☘

ÇALIŞMALARIMIZIN HER ADIMINDA KİTLELERLE BİRLİKTE

Anti-faşist anti-emperyalist bir gençlik örgütlenmesi olduğunu söylediğimiz YDG, anti-faşist, anti-emperyalist, devrimci bilinçle açık olan tüm halk gençliğini kapsamak gibi bir hedef taşımaktadır. Bu nitelik belirlemesinin dışında herhangi bir gerekçeyle halk gençliğine YDG'nin kapılarını kapatmak ya da buna denk düşecek uygulamalara girişmek asla kabul edilebilir olamaz.

YDG anlayışı ve alanlarımızda aldığımız toplantılar üzerine tartışmalar düzenlediğimiz bilinmektedir. **Bu tartışmalar süresince belki de en fazla üzerinde durduğumuz konu, örgütümüzün “kitlelere kapalı” yapısı olmuştur.** Kitlelere kapalıktan kastımız ise YDG'nin politikaları ve amaçları ile birlikte ele alındığında kitle örgütü olmasına ve geniş kitleleri hedef almasına karşın kiteselleşmede, geniş kitlelere seslenmede sorunlar yaşamadır.

Aradan geçen zamana rağmen, gerek YDG anlayışında gerekse de toplantılara yaklaşım konusunda bahsi geçen sorunlarımızı asgari oranda dahi aşamadığımız görülmektedir. YDG toplantılarını düzenli şekilde gerçekleştirme, toplantılarımızın gündemlerinin duyurusunu yapma, ulaşabildiğimiz gençlerin de sürecimize katılımını sağlama vb. konularında özellikle tartışmaların ilk döneminde belirli çabalar olsa da ve bu çabalar olumlu sonuçlar verse de bunun devamını getiremedik. Bugünkü gerçekliğimizde YDG toplantıları birçok alanımızda düzenli olarak alınsa da diğer konular gündemimizden düşüldü. Bu durumun nedeni, geçmişte ortaya koyduklarımızdan farklı bir gerekçeye dayanmaktadır.

Halihazırda YDG'nin nasıl bir örgütlenme olduğunun örgütlü bileşenimiz tarafından tam olarak anlaşılabilirliğini söylemek bu nedenle mümkün değildir. **Anti-faşist anti-emperyalist bir gençlik örgütlenmesi olduğunu söylediğimiz YDG, anti-faşist, anti-emperyalist, devrimci bilinçle açık olan tüm halk gençliğini kapsamak gibi bir hedef taşımaktadır.** Bu nitelik belirlemesinin dışında herhangi bir gerekçeyle halk gençliğine

YDG'nin kapılarını kapatmak ya da buna denk düşecek uygulamalara girişmek asla kabul edilebilir olamaz.

Daha öncesinde de belirttiğimiz gibi YDG'yi adeta bir tekkeye çevirerek dışarıdan gelen herkesi kendimize benzetmeye çalıştığımız örnekler bulunmaktadır. **Bu kendimize ben-**

zetme girişimi, politik kaygılardan dışarı çıktığı anda yani beğeni, sosyal yaşam, hayat tarzına kaydırıldığı anda yukarıda tasvir ettiğimiz tekke örneği ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenle değiştirme olgusu, politik yaklaşımlar ve örgüte adapte olma üzerine olduğu müddetçe anlaşılır kalacaktır. Ancak bunun dışındaki konularda herhangi bir zorlama, ısrarlı ve hızlıca değiştirme çabası, kendi alışkanlıklarıyla örgüte dahil olmaya çalışan kişiler nezdinde olumlu bir etki yaratmayacaktır ve bu ben-

zememe, değişmeme nedeniyle örgütün temel bileşeni ile yeni katılmak isteyen kişilerin arasında doğallığına bir çelişki oluşacaktır.

Bu durumun, YDG'nin daha fazla gelişmesine de engel olacağı açıktır. Bu gelişememe durumu, sadece nicelik (sayı) anlamında değil, aynı zamanda nitelik konusunda da kendisini gösterecektir. **Örgüt sadece değiştiren değil, aynı zamanda her katılanla kendisi de değişen canlı bir organizmadır.** Bu değişime engel olmaya çalışmak, bu nedenle her şeyden çok örgütün gelişimine de engel olmak demektir.

Son süreçte YDG'nin kitlelere yaklaşımı konusunda kendisini sorgulaması, yukarıda bahsettiğimiz sorunun aşılması anlamında bir başlangıç olarak görülmelidir. **Bu değişim, her ne sebeple olursa olsun kitleleşmek için her yol mübahtır anlayışıyla karıştırılmamalıdır.** YDG'nin politik hattı ve temel aldığı anti-faşist, anti-emperyalist duruştan taviz vermeden bir kitleleşmeden bahsettiğimiz açıktır. Bu nedenle tartıştığımız asıl konu, yüz binlerce anti-faşist anti-emperyalist gencin YDG'de örgütlenmesine engel olan nedenin ne olduğudur.

Buradan çıkaracağımız asıl sonuç, niteliğini teorik düzlemde belirlediğimiz YDG'nin işletilmesinde önemli bir hata yaptığımızdır. "Var olan örgütsel yapımızla yüz binlerce anti-faşist, anti-emperyalist gencin ortak noktası nedir?" sorusu, cevabın mutlaka bulunması gereken bir sorudur.

Elbette ki bizlerle anti-faşist, anti-emperyalist gençlerin ortak noktası, **birincisi** faşizmin ve emperyalizmin saldırıları, **ikincisi** ise hedeflerimizdir. Son dönemde halkın ve onun bir parçası olan halk gençliğinin yaşadığı sorunlar boyutlanmaktadır. Elbette ki bu sıkıntılarının nedeni, egemen sistemin artan saldırıları ile açıklanabilir. Görece uzun bir süredir durgun bir seyir izleyen kitlelerin kendiliğinden tepkileri de açıkça görüleceği üzere son dönemde artış kaydetmektedir. Şu açıktır ki egemen sistemin temel kaygısı, kitlelerin kendiliğinden tepkisinin devrimci hareketle birleşmesine engel olmaktır. **Ancak var olan bu çelişkinin en önemli nedeni asla tek başına egemenlerin engelleri değildir ve olamaz. Bu durumun asıl nedeni, bizlerin yani devrimci öznelerin yaklaşımlarında gizlidir. Dar grupçuluk, kitle inisiyatifini önemsememe, tali konularla uğraşma ve genel çapta yaşanan içe dönüklük, devrimci hareketin kitlelerle bütün-**

leşmesine engel olmaktadır. YDG de bu hatalı anlayışların şu ya da bu ölçüde hâla etkisi altındadır.

İçe dönük olma ya da dışa kapalı olma konusu, örgütümüzün belli başlı temel sorunlarından arınmamasından kaynaklanmaktadır. Belirlediğimiz programın varlığına rağmen değişen örgütsel yapımızla paralel komisyonların işlemesinden eleştiri tarzına kadar, tartışmaların nasıl yapılacağından ortaya çıkan bazı sorunlarda nasıl tavır alınacağına kadar belli konularda yaşanan kafa karışıklığı, içe dönük tartışmaların ya da genel olarak kitlelere kapalı tartışmaların zeminini oluşturmaktadır. Burada yaptığımız açıklama, özellikle kitlelere ilişkin bazı tartışmaların gereksizliğini ifade etme çabasıdır. Henüz pratikte karşılaşmadığımız sorunların **ısrarla** tartışılması anlaşılır olamaz. Elbette ki bunu söylememiz ampirik bir tutum takındığımız anlamına gelmemelidir. Henüz kitlelere kapalı tartışmalarının başında da belirttiğimiz gibi YDG işleyişine yönelik belirlemelerimiz, genel çapta DKÖ deneyimlerinden, dünya devrimci hareketinin mirasından önemli ölçüde faydalanmış ve kendi gerçekliğimiz üzerine kurulmuştur/kurulmaya çalışılmaktadır. Bu belirlemelerin başında da YDG toplantılarının içeriği gelmektedir. **YDG toplantıları, elbette ki YDG içi sorunları tartışabileceğimiz bir araçtır ancak bu araç daha fazlasıyla politik tartışmalar üzerine yoğunlaşmadığı müddetçe kitleleri kapsayan bir nitelikten de uzak kalacaktır.**

Burada belirtmek istediğimiz en önemli konu ise, mevcut içe dönük tartışmalarımızın esasa ilişkin olmamasıdır. Örgütsel işleyişte ortaya çıkan gerçek anlamda "basit" sorunların aslında sadece politik tutumla ve kitle çalışmasıyla bertaraf edilebileceğini de yine beslediğimiz devrimci hareketin kendisinden ve tarihinden yararlanarak açıkça iddia edebiliriz. O halde temel programı, hareket tarzı üzerinde netleştirdiğimiz YDG'yi işletmek için anti-faşist anti-emperyalist halk gençliğini de kapsayan politikalarımızı hayata geçirmemiz gerekmektedir. YDG toplantıları, karar alma mekanizması olma boyutuyla bu işleyişin ilk adımıdır.

Bu nedenle YDG toplantılarını içe dönük tarzından kurtararak kitlelerin artan kendiliğinden tepkisini kucaklayacak politikaların tartışıldığı, netleştirildiği araçlar haline getirmemiz, ilk adımı doğru atmamız anlamına gelecektir. Sonrası ise, netleştirdiğimiz politikaları ne kadar uyguladığımızı bağlıdır ki bu da sorunun esasını oluşturmaktadır.✂

GENÇ-SEN ÜZERİNE...

Genç-Sen'in kuruluş sürecinde dergimizde yayınlamış olduğumuz yazımız ile (Nisan 2007) Genç-Sen üzerine anlayışımızı genel hatları ile ortaya

koymuş, yanlış gördüğümüz örgütlenme yaklaşımını, kaygılarımızı ayrıntılı şekilde anlatmıştık. Geldiğimiz süreçte kaygılarımızın haklılığı ortaya çıkmıştır. Genç-Sen'in geçirdiği pratik süreç, yapılan kuruluş kongresi, toplanan temsilciler meclisi süreçleri bu gerçekliği göstermektedir.

Merkezden yerele mi yerelden merkeze mi?

Kaygı ve eleştirilerimizi özetlerken öncelikle Genç-Sen'in merkezden yerellere örgütlenme modeline değinmek gerekmektedir. **Kitle örgütlerinde merkezden yerellere işleyen değil, kitle zeminine ulaşmış, kitle inisiyatifini açığa çıkartabilen yerel örgütlülüklerden merkezi bir örgütlülüğe yani yerellerden merkeze örgütlenmeyi savunuyoruz.** Bunun aksi şekilde kurulacak her örgütlenme de kitle inisiyatifinin açığa çıkartılması sürecinde sorunlarla karşılaşmamıza neden olacaktır.

Genç-Sen'in kuruluş sürecine baktığımızda tepeden inme bir örgütlenmenin nasıl kurulabileceğine dair bir örnekle karşılaşmaktayız. Birkaç siyasetin bir araya gelerek kitle tabanı olmadan, hatta kurucu genel kurulunun örgütlendiği süreçten tutalım da tüzük-program tartışmalarına kadar kitleler ile tartışılmayan, kitle inisiyatifinin açığa çıkmasına, bunun program ve tüzüğe yansımaya önem vermeyen bir hat hakim oldu.

Kurucu genel kurul da sendikanın kurulmasını duymaktan çok kurulda yaşanan olaylar ve seçimler ile gündemde yerini aldı. Ülkemizde kitlelerin demokrasi bilinci dumura uğramış olduğu için kitle örgütlerinin devrimci-demokrat çevrelerce kurulması ve kitle örgütlerinin işleme konusunda bu çevrelere so-

rumluluk düştüğü bir gerçekliktir. Sendikanın da devrimci-demokrat çevrelerin öncülüğünde kurulması normal olmasına karşın gerek ülke merkezli kurulması, gerekse de sendikanın programı, tüzüğü, çalışma ilkeleri gibi esas meselelerin kitle inisiyatifinin tamamen dışında oluşturulması daha başlangıç döneminde sendikanın örgütlenme anlayışıyla hedef olarak ortaya koyduğu geniş kitle inisiyatifinin açığa çıkartılması olgusu arasındaki açmazı ortaya sermektedir. Adeta siyasetler birlikteliği tarzında örgütlenen ve siyasetler arasında anlayış birliğinin olmadığı böylesi bir örgütlenmenin – ki bu örgütlenme direk merkezi olarak kurulduğu için zaten kitlelerden uzaklaştırılmış oldu-farklı bir kuruluş gösteremeyeceği de açıktır.

Sendikanın kitle inisiyatifinin açığa çıkarabilmesinin önünde önemli engellerden biri de sendika içerisinde bulunan farklı devrimci demokratik yapılara mensup Genç-Sen üyelerinin takındıkları tavırlardır. Birçok üniversitede sendika toplantılarında birkaç siyasi yapının (genellikle de bu örgütlenmelerin sözcülerinin) sürekli tartıştığı, örgütsüz insanların veya farklı düşüncelere sahip üyelerin kendilerini ifade etmelerinin önünü kapatacak şekilde toplantılar alınmaktadır. Son derece iyi niyetli olarak kitleye öncülük etme adına bu yöntemin uygulandığını düşünsek dahi **kitlenin kendini ifade edemediği yerde örgütlenmesi, inisiyatifli davranması mümkün olmayacaktır.**

Demokratik mekanizmaların işletilmesine dönük bir diğer sorun da seçim dönemleri yaşanan pratiklerde kendini göstermektedir. Gerek kurucu genel kurulunda kitlelerden uzak yürütülen tartışmalardan sonra yapılan seçimler gerekse de bazı üniversitelerde temsilciler meclisi öncesi nereden geldiği, ne zaman örgütlendiği belli olmayan, sadece temsilci seçimlerinde oy kullanmak için toplantıya katıldığı aşık üyelerin ortaya çıkması-ki bu üyeleri seçim toplantıları öncesinde ve sonrasında herhangi bir toplantıda gören yok- demokratik mekanizmaların işletilmesinin, kitle inisiyatifinin açığa çıkmasının önünde engel olarak durmaktadır. Açıktır ki böylesi oyunlara başvuran kimi siyasi yapıların kitle inisiyatifinin açığa çıkmasıyla ya da demokratik mekanizmaların işletilmesi konularıyla pek de ilgilenmedikleri anlaşılmaktadır.

Temsilciler genel kurulu salonunda **divan seçimine gerek görülmeden** en çok üyesi bulunan 3

üniversite divana alınmış ve son derece ilginç tartışma yöntemlerine başvurulmuştur. Öyle ki ilk el kaldıran 5 kişiye konuşma hakkı vermeye kadar varan 'demokratik' bir yöntem kullanılmıştır.

Ayrıca tüzükte bahsi geçen, kararların üyelerin salt çoğunluğu tarafından alınması kararı da YTÜ, ODTÜ gibi üye sayısının fazla, toplantılara katılan aktif üyelerin az olduğu alanlarda karar alınamamasına sebep olmaktadır.

DİSK'in gerçekliği gözardı edilmemelidir

Sendikanın durduğu nokta ve geleceği açısından DİSK yönetiminin sarı sendikal anlayışının, DİSK'in başına çöreklenmiş olan sendika ağalarının da oynadığı rol büyüktür. Açıkta ki DİSK gibi bir sendikanın olanaklarını kullanmak birçok avantaj sunmaktadır. Ancak DİSK yönetiminin sarı sendikal duruşu ve öğrenci gençliğin karşılaştığı birçok sorunun karşısında ki tutumu bilinmektedir. Bu konuya Genç-Sen ile ilgili anlayışımızı belirttiğimiz ilk yazıda değindiğimiz için burada sadece yazımızdan bir alıntı yaparak geçmek daha doğru olacaktır. "DİSK'in DİSK bünyesindeki ilerici, devrimci sendikacılara söz hakkı vermediği veya bu sendikacılara yönelik saldırılara somut bir cevap vermediği, tabanın taleplerinin somutlanmadığı da bilinmektedir. İşçi sınıfı içerisinde böylesi geri bir duruşa sahip olan DİSK'in öğrenci hareketini yükseltmeye neden destek verdiği de sorgulanmalıdır. Bu sendika kurulduktan sonra bizlerin sürekli tetikte olmamız gerekecektir."

Ekonomik mücadeleye hapsolunmamalıdır

Genç-Sen'in kurulduğu günden bugüne baktığımızda çalışmalarının neredeyse tamamının salt ekonomik mücadele eksenli olduğu görülmektedir. Gelinen süreçte sendika, paralı eğitim sorununu esas alarak çalışma yürütmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken Genç-Sen'in mücadele hattını neredeyse bir bütün ekonomik sorunlar etrafında şekillendirmesi ve paralı eğitim sorununu bütünlüklü değil parçalı ele alan bir pratik hat sergiliyor olmasıdır. Yapılan çalışmalar lokal ekonomik sorunlara karşı yapılan birkaç pratik faaliyeti aşmamaktadır. Yol ücretlerine karşı yürütülen çalışmalar, yemekhane ücretlerine karşı yapılan boykotlar vb. çalış-

maların ilerisine gitmemektedir. **Bu çalışmaların önemli ve gerekli olmasının yanında özerk-demokratik üniversite, bilimsel, nitelikli, anadilde eğitim taleplerimizle birlikte ortaya konulmadığı, ekonomik sorunlar bütünlüklü ele alınıp siyasal mekanizmalar teşhir edilmediği sürece eksik ve yetersiz kalacağı açıktır.**

Anadilde eğitim vazgeçilmez bir taleptir

Bu sorun sendikanın tüzüğünde yer alan anadilde eğitim talebinde kendisini daha net göstermektedir. Sendikanın tüzüğüne bin bir tartışmayla giren anadilde eğitim talebinin tüzükten çıkartılması gelinen süreçte sendikanın en yoğun tartışma konusu olmaya devam etmektedir. Ve bu konuda sendikanın bugüne

değin en ufak bir çalışması dahi olmamıştır. Ancak ülkemiz faşizm ile yönetildiği ve faşist içerikli eğitim, faşist nitelikte şekillenmiş eğitim kurumlarının varlığı sendikanın gündemine yeterince girmiyorken farklı faaliyetler sendikanın önüne çıkartılmaktadır. Yüksek öğrenim gençliğinin yürüttüğü en küçük faaliyetlere dahi tahammül edemeyen sistem, soruşturmalarla, sivil faşist-idare- polis el birliği ile saldırmaktadır. Yapılan basın açıklamalarına saldırıp gözaltına almalar, üniversiteler içerisinde yapılan afişleme çalışmalarına saldırılar, özel güvenlik birimleri tarafından öğrencilerin sözlü ve fiziki saldırılara maruz kalması sendikanın bu tür saldırılara karşı faaliyetlerini kendiliğinden bir şekilde dayatmaktadır.

Liseler ve Genç-Sen

Genç-Sen'in mevcut yapılanması içerisinde bir başka açmazı da Genç-Sen'in liselerde nasıl bir örgütlenme tarzı izleyeceğinin bir türlü netleştirilememesidir. Liseli gençliğin Genç-Sen'de nasıl örgütleneceği, liseli gençliğe Genç-Sen içerisinde nasıl bir rol biçileceği, söz hakkı tanınıp ayrı bir örgütlülük mü yaratılacağı yoksa Genç-Sen'in mevcut mekanizması içerisinde MYK ve ÜT'lere bağımlı, söz hakkı olmayan bir örgütlülük mü kurulacağı bir türlü netleştirilemeyen bir konu olarak durmaktadır.

Liseli gençliğin nasıl örgütleneceği konusunun yanı sıra bu örgütlenme çalışması aracılığı ile liseli gençliğe Genç-Sen'in yönetiminde söz ve karar hakkı verilecek midir? Şu ana kadar yürütülen faaliyetlere baktığımızda liseli faaliyetinin birçok alanda bulunmadığını, bu faaliyetin bulunduğu alanlarda da liseli gençlerin Genç-Sen dahilindeki faaliyetlerine karşın söz hakkının olmadığını görmekteyiz. Liseliler liseli platformları olarak örgütlenmekte, isteyen liseliler üniversite temsilciliklerine üye olabilmekte ancak üniversite temsilciliklerine üye olan liseliler Genç-Sen'in üye sayısını artırmamakta, liseliler ayrıca il koordinasyonuna katılabilmekte. **Liseli üyelere örgütlenmekle ilgili mekanizmalar içerisinde söz hakkı verilmesine karşın oy hakkı verilmemektedir.** Ayrıca liseli öğrencilere oy hakkı verilmediği için yönetim kademelerine liseli öğrenciler dâhil olamamaktadır.

Genç-Sen'in MYK ve Temsilciler Meclisi gibi karar organlarının salt üniversite öğrencilerinden oluşması bunun en somut örneğidir. Sendikanın yaptığı Temsilciler Meclisi toplantısında liselilerin ÖSS'ye karşı çalışma yapmalarına, liseli çalışmalarının olmadığı yerlerde ÜYK üyelerinin görev alarak liseli çalışmalarını başlatmalarına ve ÖSS karşıtı çalışmaları yaymalarına karar verildi. Bunun yanında 2. TM'de liseli çalışmalarına dair rapor beklenmesi de sorunu boyutlandırmaktadır. **Liselilere örgütlenme hakkı tanınıp karar hakkı tanınmamakta, hiçbir şekilde müdahil olmadığı bir toplantıda liselilerin çalışmalarına dair kararlar alınabilmekte, hatta bu toplantı için liselilerden rapor talep edilmektedir.** Liselilere sadece üniversiteli 'ağabeyleri', 'abaları' göz kulak olacak şekilde ve örgütlülüğün yönetimine karışmamak şartıyla örgütlenme hakkı verilmektedir.

Genç-Sen içerisinde YDG'lilerin çalışması...

YDG olarak kitle örgütlerinin birer araç olduğunu bilmekte ve ismi-tabelası ne olursa olsun hiçbir araç toptan reddetmemekteyiz. Genç-Sen'in faaliyetlerine, örgütlenme anlayışına ve ortaya koyduğu politik tavırlara karşı eleştirilerimizi genel hatlarıyla ve en öne çıkan yönleriyle yazı boyunca ortaya koymaya çalıştık. Ancak tüm bunların yanında Genç-Sen'de yüksek

öğrenim gençliği içerisinde azımsanmayacak bir kitle hak arama mücadelesi ekseninde bir araya gelmiş bulunmaktadır. Bu kitle örgütlenmeye ilgi göstermektedir ve çeşitli beklentilere sahiptir. **Bizlerin de hak arama mücadelesi ekseninde kitlelerin bir araya geldiği bir örgütlenmeden uzak durmamız, içerisinde yer almamamız, ortak-pa-ralel çalışmalar yürütmememiz düşünülemez.**

Genç-Sen anlayışı ortaya koymak ile beraber her bir alanımızda örgütsel gücümüze, diğer kitle örgütleriyle ilişkimize ve Genç-Sen'in durumuna uygun olarak değerlendirmemizi yapacağız.

Bu noktada yukarıda belirttiğimiz eleştirilerimiz çerçevesinde Genç-Sen'in ayrı bir noktada durduğunu ve kurulacak ilişkinin boyutunun her alanımızda değişiklik göstereceğini ön görmek zor değildir. Genç-Sen doğrudan merkezi bir örgütlenme olarak kurulmuş olmasına karşın yerelerde oturmuş bir yapılanmasının ve netleşmiş bir merkezi politik yöneliminin olamamasından dolayı bazı üniversitelerde siyasetler platformu halinde çalışılmakta ve kitlelerin kendini ifade etmesi mümkün olmamaktadır. Bazı üniversitelerde ise demokratik mekanizmaların oluşturulabildiği, öğrencilerin kendilerini ifade edebilmesinin önünde bir engelin bulunmadığı ve alanda aldık-

ları kararlara hayat verebildikleri bir tablo görülmektedir. **Bu anlamda genel bir Genç-Sen anlayışı ortaya koymak ile beraber her bir alanımızda örgütsel gücümüze, diğer kitle örgütleriyle ilişkimize ve Genç-Sen'in durumuna uygun olarak değerlendirmemizi yapacağız.** Farklı görüşlerden öğrencilerin kendisini ifade edebildiği, herkesin düşüncesini ve önerisini özgürce ve eşit koşullarda sunabildiği ve kararların demokratik yollarla alınıp uygulandığı alanlarda Genç-Sen'in yerel örgütlenmesinde yer alacağız. Ancak böylesi bir potansiyeli göremediğimiz takdirde Genç-Sen'in çalışmalarını takip etmeyi ve önerilerimizi-eleştirilerimizi sunmayı ihmal etmeden farklı kitle örgütlenmelerini esasımıza alacağız ve Genç-Sen'le ortaklaşmanın yollarını arayacağız.

Bizler merkezi düzeydeki tartışmaları esasımıza almadan, dar grupsal çatışmalara girmeden yerelerde güçlü öğrenci örgütlenmelerinin oluşturulması için alan özgünlüğünü yansıtan araç ve politikalarla, net ve somut önerilerle tüm ilerici kesimle ortaklaşmak için çaba harcayacağız. Dar grupsal tartışmalara ve çekişmelere dahil olmadan ancak bu yönlü pratikleri eleştirerek ve DISK'in genel çizgisini teşhir ederek yerelerde kitlelerin gerçek sorun ve talepleri üzerinden hareket etmeyi amaçlıyoruz.

Özetlersek, kitle örgütü çalışmalarımızın henüz başlamadığı, alanın somut koşulları nedeni ile öğrenci derneği, LÖB çalışmalarımızı yürütemediğimiz aynı zamanda da alanda bulunan Genç-Sen örgütlenmesi içerisinde kendimizi ifade edebildiğimiz durumlarda Genç-Sen içerisinde faaliyet yürütmemiz gerekli olacaktır. Genç-Sen içerisinde faaliyet yürütürken bir taraftan Genç-Sen çalışmalarına katılırken, somut öneriler getirirken ve alınan kararların hayat bulması için emek harcarken diğer taraftan Genç-Sen'in merkezi yönelimine dönük eleştirilerimizi ve alanda uygulanması gerektiğini düşündüğümüz politik çizginin propagandasını yapacağız. Bizler halk muhalefetine dip-ten gelen dalgasının yükselmeye başladığı, halk gençliğinin ciddi sorun ve saldırılarla karşı karşıya kaldığı koşullarda harekete geçmesinin şartlarının giderek olgunlaştığını görmekte ve böylesi bir dönemde tüm ilerici-demokratik kesimin mümkün olan en geniş çapta ortak hareket etmesini önemli buluyor ve her türlü dar grupsal tavır ve çekişmeleri büyük birer hata olarak tanımlıyoruz.☺

DGH nereye gidiyor?

Özgür Düşün dergisinin **Mart-Nisan 2008** tarihli 42. sayısında yayınlanan **DGH Geçi Merkez Yürütme Kurulu**'nun (GMYK) Mart 2008 tarihli "**Genç-Sen Üzerine Görüşler**" başlıklı yazısı, Genç-Sen değerlendirmesinden öte DGH'ın içinden geçtiğimiz sürece yaklaşımını ve anlayışını ortaya serdiğinden önemli bir yerde durmaktadır ve eleştirilmeyi hak etmektedir. Bu yazıda DGH'ın yönelimine damgasını vuran pasifist ve tasfiyeci anlayışı açıkça görmek mümkün olduğu için ve yazı genelinde Genç-Sen üzerine derinlikli bir anlayış ortaya konulmadığından bizler DGH'ın Genç-Sen üzerine yaklaşımına değinmeyerek belirli başlıklar altında genel hattı üzerinde duracağız. YDG'nin Genç-Sen üzerine yaklaşımını farklı bir yazı konusu olarak devrimci ve demokratik kamuoyuyla paylaşacağız.

Öğrenci gençliğe DGH'ın yaklaşımı

DGH GMYK'nın yazısında öğrenci gençlik ve öğrenci gençlik hareketi üzerine ilginç görüşler ortaya atılmış. Bu görüşler ele alındığında DGH'ın günümüzde sergilediği tasfiyeci ve pasifist tutumu da anlamak mümkün olmaktadır. Ancak işin üzücü tarafı GMYK yaptığı "büyük" tespitleri kanıtlayamama veya altını doldurma-örnekleme gibi bir zahmete katlanmadığından tespitlerin ayakları havada kalmıştır.

DGH günümüzde üniversitelerin yalnızca orta-üst ve üst sınıfların bir ayrıcalığı haline geldiğini iddia etmekte ve bu nedenle yüksek öğrenim gençliği içinde akademik-ekonomik mücadelenin zeminini kaybettiğini, tümüyle siyasal mücadele yürütülmesini savunmaktadır.

"(1995-1996 dönemindeki) öğrenci gençlik, henüz Türkiye'de üniversitelere girişin sadece orta ve orta-üst sınıfların bir ayrıcalığına dönüşmediği, dersane sektörünün yaygınlaşmadığı bir zamanda ve çoğunlukla emekçi ailelerden geliyordu." "Bugünde ve yakın gelecekte daha da artan bir şekilde üniversite sadece orta ve orta-üst sınıflar ile özel üniversiteler dolayısıyla sadece üst sınıfların bir ayrıcalığı olarak kalacaktır."

Böylesi iddialı bir tespitten ardından hiçbir kanıtın sunulmaması GMYK'nın yaklaşımının ciddiyetsizliğini ortaya sermektedir. Öğrencilerin sendikal veya akademik-ekonomik mücadelesinin sona erdiğini iddia etmek bu kadar basitleşmemeli. Çok açık bir gerçektir ki, üniversitelerde eğitim görmek ciddi bir maddi yük getirirse de on binlerce emekçi çocuğu çok zor şartlarda öğrenimini sürdürmektedir. Özellikle taşra üniversitelerinde, meslek yüksek okullarında öğrencilerin önemli bir kısmı emekçi ailelerden gelmektedir. Yine devletin "sunduğu" kısıtlı bir olanak olan yurtlarda yaşamaya mecbur kalan binlerce öğrenci bulunmaktadır. Yurt koşullarında kalan, tatil dönemlerine staj için ter dökken,

maddi yetersizliklerinden kaynaklı barınma ve beslenme sorunları yaşayan, sosyal imkanlardan yararlanamayan yüz binlerce öğrencinin ayrıcalıklı sınıfların çocukları olduğuna inanmak mümkün değildir.

Zaten bu konuda yapılan bilimsel araştırmalar da tersini göstermektedir. Öğrenci gençlik üzerine akademisyenlerin ve araştırmacıların çok sayıda araştırması mevcuttur ve bu araştırmaların bir kısmının değerlendirilmesine önceki sayılarımızda yer vermiştik. Ancak bu yazıda yalnızca birini, İstanbul Bilgi Üniversitesi yayınlarından çıkan ve Umut Sarp Zeylan'ın derlediği "**Eğitimli İstanbul gençliğinin değerler dünyası**" adlı çalışmaya başvurmak yeterli olacaktır.

İstanbul gibi büyük şehirlerde okumanın emekçi çocuklar için çok daha zor olduğu açıktır. Ancak bu zorluk daha ileri tespitleri gerekli kılmamaktadır. İstanbul'da öğrenim gören gençlerin annelerinin % 87'si çalışmamaktadır. Çalışan annelerin % 69.2'si ücretlidir. Babalarının ise % 55.5'i ücretliyken % 29.3'ü kendi hesabına çalışmakta ve % 7.1'i işverendir. Ayrıca öğrencilerin % 10.6'sı part-time işlerde, % 5.7'si ise okul dışında tam zamanlı işlerde çalıştığını belirtmektedir. Bu verileri çoğaltmak mümkündür. Ancak metropol üniversitelerinde okuyan öğrenciler açısından dahi emekçi halk çocuklarının ciddi bir yoğunluğa sahip olduğu net bir gerçektir. DGH GMYK'nın uzaklara bakmasına da gerek yok. Kendi üyelerinin sınıfsal durumunu da incelese eminiz bu tespitlerin yanlışlığını görecektir.

Ve bu tespitten doğal sonucu olarak GMYK teorisini ileriye götürerek akademik-ekonomik mücadelenin iflasını ilan edip sadece siyasal mücadelenin gerekliliğini belirtiyor.

"Ne ki günümüzde öğrenci-gençlik alanında mücadele zemini akademik-ekonomik değil; tümüyle siyasaldır." Ve devam ediyor. "Bugün için siyasi saflaşma belirleyicidir ve

öğrencilerin gündeminde yemekhane ücretlerinden ziyade Kürt meselesi, İsrail-Ortadoğu ilişkileri, türban sorunu, AB-ABD ile Türkiye ilişkileri şu veya bu düzeyde ve fakat belirleyici şekilde etkindir ve önümüzdeki günlerde daha da fazlasıyla belirleyici olacaktır.”

Ve tam da bu tespitin yapıldığı Mart ayından birkaç gün önce, ne tesadüftür ki, Samsun’da ulaşım zamlarına karşı bine yakın öğrencinin katıldığı yürüyüş gerçekleşiyor ve tespitlerini temellendirme derdi olmayan DGH önderliğini gerçek yaşamda çürütüyor. Bu konuya farklı örnekler vermek de mümkündür. Örneğin geçtiğimiz dönem Amed’de yaşanan yurt boykotu, İstanbul’da ulaşım zammına karşı yapılan eylemler, geçtiğimiz yıllarda İstanbul ve Ankara üniversitelerinde yemekhane zamlarına ve ulaşım ücretlerine karşı yapılan eylemler ve boykotlar, not sisteminin değişmesine karşı verilen kitlesel refleks eylemleri, TMMOB’un Ankara eylemine katılan binlerce öğrencinin yetkin mühendisliğe karşı attığı sloganlar da **öğrencilerin gündeminde siyasal başlıkların yanında ekonomik başlıklar olduğunu** da göstermektedir. Ayrıca sistemin tüm çabasına, medyanın tüm provokatif çalışmalarına karşın suni bir gündem olan türban tartışmaları doğrultusunda öğrencilerin seferber olmadığı görülmektedir.

Ayrıca yazıda da utangaçça değinilen YÖK Başkanının paralı eğitim üzerine yaptığı açıklamaların sorunları arttıracacağı ama yine de (!) genel tabloyu değiştirmeyeceği tespiti de yanlıştır. GMYK’nın gündeminde olmasa da emperyalizmin dünya çapında ve Avrupa özgülünde gençliğe dönük kapsamlı saldırıları ve planları vardır. **Bu, ülkemizde kendisini AB’ye uyum süreci adı altında çıkarılan neo-liberal reformlarla göstermektedir ve YÖK Stratejisi’nin hazırlanmasını da sağlayan Bologna Süreci’nin ürünleridir.** Dergimizde bu konuda çok sayıda araştırmaya yer verildiği için burada tekrar etmeyeceğiz ancak çok açık bir gerçektir ki, önümüzdeki süreçte bu proje hayat bulduğu oranda eğitim toplumsal bir hak olmaktan çıkacak, tamamıyla ticarileşecektir. **Bu saldırılarla hedeflenen halk gençliğinin okullardan uzaklaştırılması değildir.** Belirli bölümler halk gençliğine daha fazla kapalı olacakken sermayenin ucuz işgücü peşinde olduğu meslek yüksek okullarında, mühendislikte, tıpta vb. alanlarda halk gençliğinin ucuz iş gücü olarak yıllarca çalışması, staj adı altında sömürülmesi, çeşitli sınavlarla ve sertifika prog-

ramlarıyla özel kurslara devam etmeye mecbur bırakılması ve esnek çalıştırılması hedeflenmektedir. İtici güç olarak sermayeyi gösteren ve Avrupa’da büyük öğrenci eylemlerine neden olan ekonomik-akademik hak gasplarını getiren bu süreçle birlikte öğrenciler ucuz ve esnek işgücü haline getirilmeye çalışılırken ve onlarca yasa ülkemizde meclis gündemindeyken DGH GMYK yenilgiyi baştan kabul etmiş ve ekonomik-akademik-demokratik mücadeleyi hem politik yazılarında hem de pratik hattında gündemleştirmeyerek reddetmiştir.

Öğrenci gençliğin politik sorun ve taleplerinin olduğu açıktır. Devrimci gençlik örgütlerinin görevi de zaten egemen sınıfların gerçek yüzünü ve amaçlarını ortaya koyup teşhir ederek gençliğin düzene yedeklenmemesi ve anti-emperyalist anti-faşist bilinci kazanıp harekete geçmesidir. **Ancak bunlar halk gençliğinin günlük yaşamında karşılaştığı ve ülkemizdeki hakim sistemin çürümüşlüğüne ve halk düşmanlığının sonucu olarak ortaya çıkan sorunları reddetmek anlamına gelmemektedir.** Tam tersine DGH GMYK’nın yaptığı gibi ekonomik mücadele ile siyasi mücadeleyi ayırmamak, arasındaki ilişkiyi

görmek ve gençliğin temel haklarına yönelik saldırıların kökeninin emperyalizm olduğunu göstermek için koşullar daha uygundur. GMYK’nın, üniversite öğrenimini orta ve üst sınıfların ayrıcalığı olarak ilan ederek bu kitlenin ekonomik sorunlardan öte genel siyasi gündemleri ele aldığı tespiti yanlıştır ve bugün DGH’ın gençlik mücadelesi içindeki pasif tutumunun nedenlerinden birini de göstermektedir.

GMYK, hazırladığı yazıda bu “derin” tespitleri yaptıktan sonra bu görüşleriyle çelişki içinde **kendini çürütmeye** odaklanmıştır. Yazının başında ekonomik-akademik mücadelenin kaybolan zeminine değinip bu

şartlarda sendikal bir örgütlenmenin gereksizliğinden bahsederken ilerleyen satırlarında özörgütlülüklerin önemine ve akademik mücadeleye yaklaşımını anlatıyor.

“Madde 43: Demokratik Gençlik Hareketi faaliyetinin merkezine programının propagandasına dayalı siyasi faaliyeti koyar, akademik-ekonomik mücadelenin özörgütlülükler aracılığıyla bizzat kitle tarafından yürütülmesini önemser, bu mücadeleye önderlik eder.” GMYK herhalde ilk kongrelerinde bu maddenin değiştirilmesini önerecektir, çünkü “zemini kaybolan”, “tümüyle siyasal çalışma”nın gerekli olduğu bir alanda akademik-ekonomik mücadeleye önem verip önderlik etmeye de gerek kalmayacaktır. “(DGH) gençlik mücadelelerinde kendi özgücüne yaslanarak inşa ettiği ve gençliğin bulunduğu alanın özgünlüğünde hayat bulan özörgütlülükleri etkinlikle kul-

olarak en sonunda sunduğu ve DGH’ın yıllardır kitlelerin sorunlarından kopuk hattını açıklayan uzun yazının sonunda dilin altındaki bakla çıkıyor ve “yegane çözümlü” ve aynı zamanda GMYK’nın politik seviyesini bize gösteriyor: aynı alandaki sınırlı DGH üye ve kitle ilişkileriyle kurulan kulüp ve dernekler. Bu konuyu derinleştirmek mümkündür ancak GMYK’nın yazısındaki çelişkilerin bolluğu nedeniyle kısaca geçmek zorunda kalıyoruz. Özörgütlülükler anlayışımızı da başka bir yazıda ele alacağız.

GMYK, bu konuda çelişkiler de taşısa bunca tespit yapıyor ancak yazı içinde öyle bir tespit daha yapıyor ki, sadece bir bütün olarak yazıyı değil kendi örgütsel mevcudiyetini de redde kadar işi götürüyor.

“Bugün, yaygın ve kitlesel bir öğrenci-gençlik mücadelesinden **söz etme olanağı yoktur.**” Bu tespitin satır arası okunduğunda ve yazının genelindeki tes-

GMYK, yazının başında ekonomik-akademik mücadelenin kaybolan zeminine değinip bu şartlarda sendikal bir örgütlenmenin gereksizliğinden bahsederken ilerleyen satırlarında özörgütlülüklerin önemine ve akademik mücadeleye yaklaşımını anlatıyor.

lanma, önderlik etme ve kitle inisiyatifi ön plana çıkarma zemininde hareket eder, etmektedir.”

Böylece öğrencilerin gündeminde olmadığını iddia ettiği gündemlere öncülük ederek kendini reddeden GMYK bu kadarla da kalmıyor, bir de bu tespitini reddederek bir yazıda üst üste 2. kez kendisiyle çelişkiye düşme başarısını gösteriyor.

Yukarıda kitlelerin kurup yürüttüğü kitle örgütlerine önderlik ettiğini vurgularken ardından yazıda sıkça parmak basıldığı üzere bu örgütleri “yalnızca” kendi özgücüne ve ilişkilerine dayanarak kurduğu örgütler olarak tanımlıyor, bununla da yetinmiyor, DGH’ın kendi kurduğu bu örgütleri “yegane” araçlar olarak ilan ediyor. “Kitle bağlarının, DGH’nin kendi aktivistleriyle ve yakın çevre ilişkileri dolayısıyla kurulduğu örgütlenmeler, siyasi duruşun yaşamın her alanında kitlelere taşınabileceği **günümüzün yegane araçlarıdır.**” İşte GMYK’nın çözüm

pitlerle birlikte ele alındığında pasifizmin ve tasfiyeciliğin açıktan ilan edildiğini görmekteyiz. Bugün yaygın ve kitlesel öğrenci hareketinin olmadığı ortadadır. Özellikle T. Kürdistanı’ndaki belirli üniversiteler haricinde kitlesel öğrenci eylemleri örgütlenememektedir. **Ancak GMYK burada böylesi bir hareketten söz etme olanağını reddederek bunun nesnel gerçekliğin bir sonucu olduğunu ilan ediyor.** Özcesi devrimci gençlik örgütleri, birer özne olarak, ne kadar çabalarsa çabalasın bu durumu değiştiremeyecektir! Ve ardından şöyle temellendiriyor: “Zira öğrenci gençliğin mücadelesi, sahip olduğu kitlenin toplumsal üretimin dışında olması gibi temel bir belirleyenin ortaya çıkardığı gerçeklik zemininde ancak ve ancak sınıf mücadelesinin ivme kazandığı dönemlerde itici bir güç olabileceği barındırmaktadır.” O zaman DGH ne yapmalı? Kitlelerin somut sorunları üzerinden politikalar belirleyip kitlelere çağrılarda bulunmamalı, militan bir hat-

tı reddetmeli ve “aydınlanma” çalışmalarını öne almalı, entelektüel birikimi sağlayan makalelerden oluşan bir yayın çıkarmalı, sinema ve tiyatro kulüplerinde, salt bu kulüplerin hareket alanıyla sınırlı etkinlikler örgütlemeli, halk gençliği üzerine özellikle AB emperyalizminin dayattığı onlarca yasanın, hak gaspının gündemde olduğu bu dönemde bu konuları es geçerek sempozyum ve festivaller örgütlemelidir. Bu pratik hattı bu tespitlerle birlikte el aldığımızda DGH'nin **pasifist** ve **tasfiyec** yaklaşımı daha net görülebilmektedir. Öğrenci gençliğin kendi öz sorunları üzerinden bağımsız ve kalıcı bir örgütlenme kuramayacağını hükmeden ve bu hükmü daha öncesinde 68 ve 96'da başarılmasını üzerinden temellendiren ve bu dönemlerdeki başarısızlığı bir **toplumsal yasa** olarak kabul eden DGH önderliği de “birilerinin”, “diğerlerinin” sınıf mücadelesini yükselt-

mesini beklemekle zamanını geçirecek ve mücadelenin yükseldiği gün pratik hattını değiştirecektir!

Politik kitle örgütü meselesi

DGH GMYK'nin handikabı yalnızca gençlik kitlelerine yaklaşımında kendisini göstermemektedir. **Örgütsel anlayışında da tasfiyecilik bariz şekilde kendisini deşifre etmektedir.** GMYK, önderlik ettiği DGH'nin örgütsel niteliği hakkında yaşadığı kafa karışıklığını örtmek amacıyla sık sık DGH'nin politik bir kitle örgütü olduğunu vurgulamaktadır. Oysa ki kuruluşu, çalışma tarzı, kitle temeli vb. özellikler göz önüne alındığında DGH da YDG gibi demokratik kitle örgütüdür. GMYK'nın parti-komsomol ile DKÖ ilişkisini

doğru ele alamaması komsomolla kitle örgütü arasında muğlak yeni bir örgütsel ara aşama yaratmasına sebep olmaktadır. **Bu da ülkemiz şartlarında illegal örgütlenmesi gereken devrimci bir partinin gençlik örgütününün legalize olarak deşifre olmasına ve tasfiyesine sebep olmaktadır.**

Kitle örgütlerinin “siyasal kitle örgütleri” ve “mesleki kitle örgütleri” diye ikiye ayrılması doğru değildir. **Kitle örgütlerinin siyasal nitelikleri**, faaliyetlerinde, düzene karşı duruşlarında, yaşama koşullarına, çalışma ortamlarına itirazlarında **kaçınılmaz olarak** vardır; bu özellik geliştirebilir ve hatta geliştirilmesi de gerekir. **Ancak, her ne olursa olsun, kitle örgütlerinin esas yanı onların kendi başlarına siyasal amaçlar belirlememeleri, bu amaçları komünist partisi önderliğinde yerine getirmeleridir.**

Kitle örgütlerini “siyasal ve mesleki ...” biçiminde adlandırmak hem **devrimci-demokratik kitle örgütlerinin siyasal bir öze sahip olduklarını görmemek** hem de **kitle örgütlerinin komünistler önderliğinde daha gelişkin siyasal bir yapıya kavuşturulması amacına yabancı olmaktır.** Yani ekonomik mücadeleyi öne çıkaran, özörgütlülük olma iddiasındaki kitle örgütlerinin doğru bir politik önderlik altında anti-emperyalist anti-faşist ve anti-feodal bir çizgiye-niteliğe yükseltebileceği reddedilmekte ve ekonomik mücadele ile siyasal mücadele arasındaki diyalektik ilişki yok sayılmaktadır.

“Siyasal kitle örgütleri” derken DGH'lı arkadaşlarımız YDG gibi devrim perspektifine yakın olan, kitleleri devrime yönlendirmede diğerlerinden daha ileri olan, bir anlamda devrim aşamalarında “iktidar organları” kimliğine bürünebilecek ya da bu organların bir parçası olabilecek kitle örgütlerinden bahsetmeye çalışıyorlar. Ancak, bilinmelidir ki, bu kitle örgütleri diğer kitle örgütlerinin de bir toplamı, bir devamı, bunların güçlü bir biçimi olabilirler ancak **onlardan öz itibarıyla farklı olmazlar**, bu da farklı adlandırılmalarını gerektirmez. Bunlar da kitle örgütleridir ve ancak, diğer kitle örgütlerinden daha güçlüdürler, daha ileridirler, daha geniş bir kesime hitap eder, daha fazla komünistlerin-devrimcilerin önderliğini benimserler vs... Bu durumda bu kitle örgütlerini daha güçlü, daha ileri, daha örgütleyici vs. olarak diğerlerinden ayırabiliriz, ama siyasal ve mesleki olarak değil. Belirttiğimiz gibi bu şekilde adlandırmalar kitle örgütlerinin içeriğini kavramamak ya da eksik kavramaya neden olur; kitle örgütlerindeki gerçek amacımızı da olumsuz yönde etkiler.

Kitle örgütünü kitle örgütü yapan en temel nokta,

onun biçimsel olarak legal ya da illegal olması değil, onun sorunlara bakış açısı, mücadeleyi ele alış biçimi ve yöntemidir. **Yani bir örgütlenmeye niteliğini veren onun hedefi, örgütlenme yöntemi ve işleyişidir. Aynı zamanda bir örgütün eylemleri, iç disiplini vs. o örgütün niteliğini belirler.** Kitle örgütlerinin bileşenleri arasında üst düzey bir eylem bütünlüğü ve disiplini aranmaz/aranamaz. Sıkı bir disiplin ve üst düzeyde birlik, onun nesnel koşullarından kaynaklı olanaksızdır.

DGH faaliyetçileri buldukları alanlarda dostun da düşmanın da bildiği devrimcilerdir. Ancak GMYK'nın kendi içindeki iş bölümünden kitle tabanına yaklaşımına ve hazırladığı belgelere kadar incelediğimizde karşımızda bir kitle örgütünden çok bir komsomol veya devrimci bir partinin gençlik örgütünü görmekteyiz.

GMYK'nın toplantıları arasındaki dönemde örgütü Siyasi Büro'nun yönetmesi ve tüzükte SB ile ilgili işleyen süreç hakkında bilgi verilemeyeceğinin açıklanarak SB'nin gizli tutulması bu tespitimize bir örnektir.

Yalnızca bu da değil. Eleştirdiğimiz yazıda geçen "DGH, (...) sahip olduğu en küçük birimler üzerinden tek tek **her üye ve ileri sempatzanının çalışma alanlarında kitle-önderlerine dönüşmesini esas alır.**" Alıntısında yer alan partilere özgü ileri sempatzanlık kavramının kitle örgütüne taşınması da tehlikelidir.

Ayrıca **ideolojik birliğin aranmaması gereken kitle örgütlerinde** bu ilkeyi hesaba katmayan DGH'ın tüzüğünde geçen "Emperyalist, **revizyonist** ve her türden gerici akımların karşısında sürekli **ideolojik** ve politik mücadele yürütmek. (...) Her Hareket üyesi; **Bilimsel Sosyalizmi incelemek ve hayata uygulamak, Hareketin birliğini savunmak, açık yürekli ve dürüst olmak, emekçi halkla aynı kaderi paylaşmak, çalışkan ve sade bir hayat sürmek; revizyonizme, her türden oportünizme, bölücülüğe, komploculuğa, ikiyüzlülüğe, bencillığe, kibirliliğe, ve mevki düşkünlüğüne karşı mücadele etmekle yükümlüdür**" vurguları da bir DGH üyesinden komsomol üyesinden beklenenlerin istendiğini bizlere göstermektedir. DGH üyeleri şayet bu kıstaslara uyacak seviyedeler ise bu sevinilecek bir durumdur ancak bir kitle örgütünden çok devrimci bir partinin tüzüğünü andırmaktadır ve **partinin görevlerini kitle örgütü-**

ne yüklemek de açıktan tasfiyeciliktir.

Sadece bu kadar da değil. GMYK SB'nin netsizliğinin yarattığı tehlike SB'nin açıklamalarında da kendisini göstermektedir. SB'nin Ekim 2007 tarihinde Özgür Düşün dergisi üzerinden yaptığı çağrıda DGH'lılar iktidar için savaşıma çağrılmaktadır. "YENİ DÖNEMDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİN KIZIL GÜZERGÂHINDA CESARET VE CÜRETLE SAVAŞALIM, İKTİDARLAŞALIM." Bu bir demokratik kitle örgütünün önderliği açısından affedilmez bir çağrıdır.

Ayrıca tüzüğün başında "Demokratik Gençlik Hareketi'nin amacı, programında ayrıntılandığı Yeni Demokratik Cumhuriyete ulaşmaktır" vurgusu da demokratik kitle örgütlerinin devrimin dolaylı destekçileri olabileceği gerçekliğini inkar etmektedir.

Burada bazı temel bilgileri hatırlatmakta yarar var. Burada daha derli toplu olması açısından ülkemiz Proletarya Partisi'nin yayın organı olan Komünist'in ilk sayısından uzun bir alıntı yapacağız: "Parti, doğrudan siyasi iktidar mücadelesi yürüten ve buna bağlı olarak örgütlenen bir araçtır. Var olan sömürü düzenini yıkmaya ve proletarya önderliğinde bir iktidar kurma mücadelesi verir. Oysa kitle örgütleri devrim ve iktidar mücadelesine doğrudan değil, dolaylı yoldan hizmet eden araçlardır. **Dolayısıyla muhteva bakı-**

mından ayrı olan parti ile kitle örgütleri var oluş amaçlarının farklılığına bağlı olarak, örgütlenme ve mücadele metotlarında da kesin bir farklılık gösterirler.

Kitle örgütleri kendilerini parti yerine koyarak çağrılarda bulunmamalıdır. Her ikisi de bu düzen aleyhinde çalışma yapmalarına rağmen, parti bu düzeni yıkmayı bizzat üstlenen bir araç olarak çağrılarda bulunurken kitle dernekleri böyle davranmamalıdır. 'Komprador patron-ağa devletini yıkacağız' şiarı ancak ve ancak partinin bir şiarı olabilir. Kitle dernekleri, en fazla bu düzeni lanetleyen, düzen aleyhine propaganda yapan, 'kahrolsun komprador patron ağa devleti', 'kahrolsun emperyalizm', 'kahrolsun milli zulüm' gibi şiarları üstlenebilir. **Çünkü kahrolması istenilen bu hedefleri bizzat yıkmayı üstlenen araç kesinlikle kitle dernekleri değildir ve olamaz.** Onlar, partinin görevini üstlenemez."

DGH nezdinde gördüğümüz lafta sert, keskin ve "sol" yaklaşımlar, pratikte ise tam tersi, sağcı-pasifist

Kitle örgütleri kendilerini parti yerine koyarak çağrılarda bulunmamalıdır. Her ikisi de bu düzen aleyhinde çalışma yapmalarına rağmen, parti bu düzeni yıkmayı bizzat üstlenen bir araç olarak çağrılarda bulunurken kitle dernekleri böyle davranmamalıdır.

bir duruştur. Burada laftaki “sol” anlayışa da kısaca değinelim. “Sol” anlayış, devrimciler örgütünü kitle örgütleriyle karıştırır. **Devrimciler örgütünün sahip olması ve kavuşturulması gereken özellikleri kitle örgütlerine uygulamaya çalışır. Kitle örgütlerine parti örgütü gibi ele alma yaklaşımıyla yaklaşır.** Düşünce, örgütlenme ve pratiğiyle partinin bir kolu, onun bir bürosuymuş gibi yaklaşır.

DGH anlayışının ciddiyetsizliği

Yukarıda değindiğimiz temel konular dışında kısaca değinmemiz gereken bazı vurgular da bulunmaktadır.

Yazının başında GMYK'nin yaptığı tarih anlatımı oldukça geneldir ve yanlışlarla doludur. Bu yanlışlıklar üzerinde uzunca durulabilir ancak yer darlığından kaynaklı bir örnek yeterli olacaktır. Zaten dönem hakkında bilgi sahibi olan herkes yazının başını okurken ciddiyetsizliği fark edecektir. 68-72 dönemini anlattığı yerde GMYK kitle hareketinin yoğunluğundan bahsederek öğrencilerin Talebe Birlikleri'nde örgütlendiğini ve devrimci önderlerin bu kitleyi FKF'ye aktardığını belirterek şöyle devam ediyor: “Bu durumda neden FKF tercih edildi? Yoksa yasal düzlemde FKF'ye nazaran çok daha hareket alanı sağlayan sendikal örgütlenme akıllara mı gelmemiştir?” Günümüzde sendika kurulmamasını bu şekilde temellendiren GMYK'nin ortaya attığı “kanıt”ın veya “kıyas”ın yüzeyselliği bir yana bahsi geçen

dönemde sendikaların FKF'ye göre daha fazla hareket alanı sağladığı doğru değildir. Devletin baskıları o derece fazlaydı ki işçi sınıfı sendikal hakkını korumak için Büyük 15-16 Haziran Direnişi'ne başvurup isyan etmek ve büyük bedeller ödemek zorunda kalmıştır.

Bununla birlikte 68'de Talebe Birlikleri ve 96'da Öğrenci Derneklerinin kitleliliği ve ardından gerilemesini toplumsal bir yasa ilan eden DGH politik önderlikteki cesaretsizliğini sergilemektedir. Öğrenci özörgütlülüğü olma iddiasında olan ve farklı görüşlerden geniş bir öğrenci kesimine hitap eden Talebe Birlikleri, Öğrenci Derneği, Sendika gibi örgütler arasında hiyerarşik bir ilişki varmış gibi isim ve tabela farklılıklarından yola çıkarak sendikalarda örgütlenmeyi geriye gidiş sayıyor ve bir sürü laf ederek somut hiçbir şey söylememeyi başarıyor.

Genç-Sen içinde çok farklı görüş ve yapılar olmasına karşın işine daha fazla yarayan bir siyasal yapıdan alıntı yapıyor (yazıdaki ciddiyetsizliğin bir sonucu olarak alıntının kaynağını da vermiyor) ve herkese açık olma iddiasında olan bu kitle örgütleri içinde doğru bir politik önderlik ve yaklaşımla tıkanıkların aşılabileceğini, dar grupçu tavırlara karşı çıkılabileceğini hesaba katmayarak kendi güçsüzlüğünü açığa vuruyor.

Yazıyı sonlandırırken somut bir perspektif sunamayan GMYK'nın yaptığı DGH övgüsü ve yapılan tespitler de sonuç itibarıyla lafazanlığa denk düşmektedir. Yazıda DGH'ın “somut” önerilerinden biri şöyle: “Çok daha kapsamlı bir genel durum tablosu, yerleşke (kampus) ve liseleri aşarak ülke genelinde yapılmalı ve toplumsal safişmanın ana eksenleri belirlenmelidir. Bugünkü burjuva-feodal gericiliğin, iç ve dış belirleyenlerle şekillenen ve temelini yarı-sömürge yarı-feodal bir **ekonomi politığın belirlediği sosyo ekonomik yapısı** doğru tahlil edilmektedir. Sınıf mücadelesinin esas ve tali alanları isabetle belirlenmeli ve mevzilenme bu bilimsel temele oturtulmalıdır.”

Yazı boyunca esasta öğrenci gençlik ve örgütsel yapı üzerine getirdiğimiz eleştirilere ek olarak bu alıntı da DGH önderliğinin yaşadığı politik tıkanıklığı deşifre etmektedir. Devrimci gençlik hareketi, yaşadığı tıkanıklığı aşarken daha özeleştirel yaklaşmayı, daha mütevazı olmayı, kitlelere güvenmeyi, gerçekliği araştırmayı, öğrenmeyi ön plana çıkarmak zorundadır. Halk gençliği çok ciddi sorunlarla karşı karşıyadır. Somut ve net hedefler doğrultusunda ortak hareket edebilirsek devrimci bir alternatif olmamız için koşullar müsaittir.☺

*Alıntılardaki boldlar bize aittir.

Göçmen Genç

Birlikte hareket etmenin önemi

Yeni Demokrat Gençlik ve ATİK-YDG olarak, gerek Yeni Demokrat Gençlik'in Adana'da yaptığı konferans, gerekse Şubat ayı içerisinde bizlerin gerçekleştirdiği 18. Kongremiz özgülünde, iki kurum arasında yaşanan karşılıklı ziyaretler birçok açıdan önemli veriler sunmaktadır. **Özellikle Yeni Demokrat Gençlik'in son yıllarda gündemine almış olduğu 'merkezileşme' yönelimi ile birlikte, bu iki kurum arasındaki çalışma ve bağın dünden farklı bir biçimde ele alınmasının gerekliliği kendini dayatmaktadır.** Anti-emperyalist mücadeleyi farklı iki üretim ilişkisine sahip alanlarda yükseltmeye çalışan bu iki kurum, dünden bugüne devam eden ortak paylaşımlarını, gelinen aşamada daha organizeli ele almak durumundadır. Yeni Demokrat Gençlik'in merkezileşmesini tamamlamasıyla birlikte en üst boyuta taşınması gereken bu perspektifin gerçekleşmesi ise şimdiden karşılıklı çalışmalarımızda doğru ve besleyici örgütsel bilgi ve deneyimlerin pratik dolaşımının sağlanmasına bağlıdır.

Somut bir örnek olarak Bologna Süreci

Yeni Demokrat Gençlik'in uzun bir dönemdir ana gündemi olan bu konu, ATİK-YDG açısından ise, son dönem karşılıklı ziyaretlerimiz esnasında Yeni Demokrat Gençlik'in eleştirisi ve önerileri bağlamında dikkat çekilen "yeni" bir konu niteliğindedir. Bologna sürecinin mimarları olan Avrupalı emperyalist-kapitalist ülkeleri faaliyet alanı belirlemiş olan ATİK-YDG'nin bu süreci gelinen aşamada gündemine alarak bir araştırma sürecine girmiş olması dahi, iki kurumun karşılıklı paylaşımlarının ne denli önemli olduğuna güzel bir örnek teşkil etmiştir. Somut olarak 18. Kongre kararımız doğrultusunda bu sürecin tek tek örgütlü bulunduğumuz alanlardaki Ülke Gençlik Komitelerimiz tarafından araştırılıp, raporların hazırlanması, hem ATİK-YDG için hem de bu raporların Yeni Demokrat Gençlik'in çalışmalarına sunulması halinde elde edilecek bilgi ve desteğin anlamı görülmelidir.

Bununla birlikte Bologna Süreci ile öğrencilerin

farklı ülkelere gidiş/gelişlerinin artması, her iki kurumun ortaklaşa çalışabilecekleri ve birbirlerini besleyecekleri bir diğer noktadır. Özellikle Türkiye'den gelen öğrenci potansiyeli, ATİK-YDG olarak bizlerin birinci dereceden hedef kitesidir. ATİK-YDG, buraya gelen gençliğin karşılaşılabileceği (barınma, uyum, ayrımcılık vb.) temel sorunları ele alırken, hiç şüphesiz onların geldikleri ülkedeki özgün sorunlarının bilinmesini de zorunlu kılmaktadır. Bu noktada Yeni Demokrat Gençlik'in bilgi ve pratiği, bizlerin çalışmasını destekleyen bir ihtiyaç olarak açığa çıkmaktadır.

Yine Avrupa'da birçok öğrenci, öğrenimlerini tamamlamak üzere Türkiye'ye gitmektedir. Dünden farklı olarak, Bologna süreci ile birlikte daha da artacak olan bu gidişlerde, başta buradaki YDG'lilerin, Türkiye'deki üniversitelerde YDG çalışmalarına katılmalarını sağlamak, bu konuda yaratılacak diğer önemli bir katkı olacaktır.

Kısacası, salt Bologna Süreci özgülünde bile ortaklaşmamız halinde her iki kurumunun ciddi kazanımlarının olacağını öngörebiliyoruz. Bununla birlikte, Yeni Demokrat Gençlik için ihtiyaç olan bir web sitesinin, ATİK-YDG sitesi üzerinden karşılanması, YDG dergisinde ATİK-YDG için bir bölümün ayrılması gibi bir dizi küçük adımlar, orta vadede yaratılması gereken işte bu bağın ön çalışmaları olarak kavranmalıdır. **Sabırlı ve doğru bir çalışma tarzı ile ilerlenmesi gereken bu örgütsel perspektifin, devrim ve demokrasi mücadelesinde taşıdığı anlam ve önem, tüm YDG'liler tarafından kavranmak zorundadır.** Bizler açısından Türkiye'deki demokrasi mücadelesine katkılarımızda Yeni Demokrat Gençlik'in ve Yeni Demokrat Gençlik açısından ATİK-YDG'nin önemi faaliyetçilerimizce iyi kavrandığında gelişmenin kaçınılmaz olduğu ortadadır.

Anti-emperyalist mücadelede, süreci kavrama ve anlamadaki ideolojik ve sosyal pratikteki yakınlığımızı daha ileriye taşımak, tek vücudun iki ayrı kolu gibi hareket etmek ve süreci lehimize çevirmek için zorunlu olan bu durumu yaratmak esas görevlerimiz arasındadır.✂

YDG Kadın Komisyonu Amaçları ve Çalışma İlkeleri

2 Mart'ta Ankara'da örgütlenen YDG Genç Kadın Buluşması'nda son hali verilen YDG Kadın Komisyonları'nın amaçlarını ve çalışma ilkelerini özetleyen belgeye yer veriyoruz.

1. "Yeni Demokrat Gençlik; cinsiyet ayrımcılığına, cinsel sömürüye, kadın bedenine yönelik metalaştırma saldırılarına, erkek-egemen anlayışa ve onun yansıması olan geleneksel kadın kişiliğinin halk gençliği içindeki izdüşümlerine karşı mücadele yürütür. YDG, kadının ezilen cinsiyet olmasının sınıflı toplum gerçekliğinin bir ürünü olduğu bilinciyle hareket eder. Yeni Demokratik Devrim perspektifli bir mücadele olmaksızın kadının kurtuluş yolunun açılmayacağından hareketle, kadınların yaşadıkları sorunların çözümünü egemen sınıflara karşı yürütülen devrimci mücadele ile birlikte ele alır.

2. Yeni Demokrat Gençlik; genç kadınların hak kazanması, bilinçlendirilmesi, eğitilmesi ve örgütlenmesi için kendi içinde ve çalışma yürüttüğü örgütlerde kadına özgü örgütlülükler (kadın hakları komisyonları, komiteleri, bölümleri vb) oluşturur. Bu amaçla mücadele yürüten diğer devrimci ve demokratik kurumlarla ortaklaşmayı önemser."*

3. Devrimci gençlik hareketi içinde yer alan ve anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal bir hatta faaliyet yürüten demokratik bir kitle örgütü olan YDG'nin bünyesinde faaliyet yürüten Kadın Komisyonu, genç kadınların YDG saflarında örgütlenmesi hedefiyle çalışmalar yürütür. Genç kadınlar içinde Yeni Demokratik Devrim bilincini yayarak genç kadınları bu doğrultuda seferber etmeyi hedefler. YDG'nin genel politikalarını genç kadınların özgün sorun ve talepleriyle birleştirerek derinleştirir ve devrimci-demokratik kadın hareketi ile devrimci-demokratik gençlik hareketi arasındaki bağın gelişmesi için çaba harcar.

4. YDG Kadın Komisyonu; YDG'nin yerel örgütlülüklerinde kurulan temel komisyonlara dahildir. Komisyon, YDG'nin programını kabul etmekte ve çalışmalarını YDG'nin genel yönelimine uygun bir hatta ele almaktadır. İşçi, köylü ve öğrenci gençlik içindeki çalışmalarını esas çalışma alanları olarak belirleyen YDG açısından tali bir komisyon niteliğinde olmasına karşın, genç kadınların halk gençliği içindeki yeri ve yaşadığı özgün sorunlar ve sahip olduğu özgün talepler sebebiyle kadın komisyonu temel komisyonlar arasında yer almaktadır.

5. YDG Kadın Komisyonu; demokratik bir kitle ör-

gütü bünyesinde kurulmasından dolayı kendi iç işleyişinde de demokratik kitle örgütlerinin çalışma ilkelerini uygular. Buna göre Kadın Komisyonu içinde yer almak gönüllülüğe dayanır. İşçi, köylü veya öğrenci komisyonlarında yer alan YDG'liler istekleri ve ihtiyaçları doğrultusunda Kadın Komisyonu kurarak komisyonun çalışmalarında yer alabilirler.

6. YDG Kadın Komisyonu; demokratik merkezizlik ilkesine uygun şekilde faaliyet yürütür. Faaliyetlerinde demokrasi esas, merkezizlik ise talidir. Kararlar komisyon toplantısında üyelerinin görüşlerini serbestçe ifade etmesinin ardından oy çokluğu ile kabul edilir ve uygulanır.

7. YDG Kadın Komisyonu; kendi içinde özerk bir işleyişe sahiptir. YDG'nin genel ve alan özgülündeki yönelim ve politikalarına uygun bir hat izlemekle yükümlüdür. Alan genelindeki toplantılarda ve YDG Konferanslarında Kadın Komisyonu üyeleri de komisyonlarını temsil ederler ve YDG'nin politik hattının belirlenmesinde söz sahibi olurlar.

8. YDG Kadın Komisyonu; bünyesinde faaliyet yürüttüğü yerel örgütlülük tarafından düzenlenen merkezi toplantılarda denetlenir ve yönlendirilir. Kadın komisyonu merkezi toplantılarda kendi özgün çalışmaları ve yaklaşımları hakkında rapor sunmakla yükümlüdür. Ka-

din komisyonunun da temsil edildiği merkezi toplantılarda yerel örgütlülüğün gerçekliğine ve genel ve alan özgülündeki politikalara uygun olarak, diğer tüm komisyonlarda olduğu gibi, kadın komisyonlarının faaliyetine yön verilir.

9. YDG Kadın Komisyonu; YDG içinde genç kadınların hem nitelik hem de nicelik açıdan gelişimi için çalışır. Genç kadınların YDG bünyesinde örgütlenmesi için çaba harcarken örgüt içinde ortaya çıkan erkek-egemen, gerici, ataerkil anlayışlara ve uygulamalara karşı mücadele yürütür, örgütümüzün kadın sorunu konusunda sürekli olarak eğitilmesini ve politikalarının derinleştirilmesini hedefler.

10. YDG Kadın Komisyonu; başta YDG olmak üzere halk gençliğinin ve halkın içinde yer aldığı tüm de-

mokratik kitle örgütlerinde (sendikalarda, öğrenci derneklerinde, kulüplerde vb.) kadınların daha aktif şekilde yer ve görev almasını savunur. Demokratik kitle örgütlerinde kadın komisyonlarının oluşturulmasını ve bu örgütlenmelerin faaliyetlerinde kadınların özgün sorun ve taleplerinin bu komisyonlar aracılığıyla gündemleşmesi için çaba harcar.

11. YDG Kadın Komisyonu; kadının örgütlenme özgürlüğünün, söz ve karar hakkının önündeki engellerin kaldırılması için mücadele eder. Siyasi faaliyetin “erkek işi” olarak görülmesine karşı çıkar, genç kadınların sosyal kurtuluş mücadelesine katılması için çaba harcar.

12. YDG Kadın Komisyonu; başta genç kadınlar olmak üzere tüm halk gençliğinin parasız, bilimsel, anadilde, demokratik eğitim hakkını savunur, okulların yöneti-

minde öğrencilerin söz ve karar hakkı elde etmesi için mücadele eder. Eğitim sisteminde bir bütün olarak okul öncesi eğitimden yükseköğrenime kadar yarı-feodal sistemin kadınlara biçtiği geleneksel rolü pekiştiren tüm vurguların kaldırılmasını talep eder. Cinsiyetçi eğitim ve öğretim sistemine karşı mücadele eder. Genç kadınların siyasi, dini, felsefi vb inançlarına uygun şekilde giyinmesinin önündeki tüm baskı ve yasakların kaldırılmasını talep eder.

13. YDG Kadın Komisyonu; kılık kıyafet yönetmeliği adı altında liseli kadınlara yönelik ayrımcı ve aşağılayıcı uygulamalara ve yasaklara karşı çıkar. Özellikle kız meslek okullarında okuyan öğrencilerin geleneksel kadın rollerine uygun eğitim görmesini reddeder.

14. YDG Kadın Komisyonu; öğrenci yurtlarında genç kadınlar üzerinde uygulanan keyfi denetimlerin, yurda giriş-çıkış saatindeki sınırlandırmaların ve öğrencilere yönelik tüm baskıların kaldırılmasını talep eder, yurt öğrencilerinin yurt yönetiminde söz ve karar hakkı sahibi olması, yurt koşullarının düzeltilmesi, kontenjanların artırılması için mücadele eder.

15. YDG Kadın Komisyonu; işçi ve emekçilerin sendikali, kadrolu ve sosyal güvenceli şekilde çalışmasını savunur. İşsizliğe, zorunlu mesaiye, düşük ücretlere, esnek çalışmaya, sigortasız ve sendikasız çalıştırılmaya karşı yürütülen mücadeleyi sahiplenir. Kadın emekçilerin eşit işe eşit ücret alması talebiyle mücadele eder. Kadınların toplumsal üretime eşit olarak katılmasını savunur, kendi yetenek, nitelik ve becerilerini geliştirmesi için çaba harcar. İşe alınmada ve işten atılmada kadına uygulanan ayrımcılığa karşı çıkar. Her işyerinde uzmanların denetiminde kreş ve emzirme odalarının açılmasını talep eder.

16. YDG Kadın Komisyonu; tarımın emperyalist politikalar kapsamında tasfiye edilmesine karşı çıkar. Tarımda çalışan tüm kadınların sosyal güvence kapsamına alınmasını talep eder, önemli bir kısmı ücretsiz işçi statüsündeki kadın işçilerin/köylülerin haklarını savunur. Kırsal kesimde özellikle yaygın olarak görülen yarı-feodal gelenek, görenek, töre ve tabuların baskısına karşı genç kadınların bilinçlendirilmesi için çalışmalar yürütür.

17. YDG Kadın Komisyonu; ev işlerinin ve çocuk bakımının kadınların asli görevi olarak görülmesine karşı çıkar, ev işlerinin ve çocuk bakımının tüm aile bireyleri tarafından paylaşılmasını savunur. Ev emekçilerinin görevi olarak görülen bitmez tükenmez ev işlerinin kadının toplumsallaşmasını engellediğini ve kadını edilgenleştirdiğini savunur ve buna karşı çalışma yürütür.

18. YDG Kadın Komisyonu; okulda, işyerinde, evde, sokakta, gözetiminde, hapseden burjuva-feodal kültüre ve onun tüm kurumlarına karşı mücadele eder.

19. YDG Kadın Komisyonu; ulusal kimliğinden dolayı ezilen Kürt ulusundan ve diğer azınlık milliyetlerden kadınların örgütlenmesine önem verir. Kürt ulusundan ve diğer milliyetlerden genç kadınların sınıfsal ve ulusal taleplerini sahiplenir, tam hak eşitliğini savunur.

20. YDG Kadın Komisyonu; çocukluktan itibaren sağlıklı, bilimsel bir cinsel eğitimin verilmesini talep eder. Cinselliğe yönelik gerici, feodal, anti-bilimsel yargı, gelenek, tabu ve yasal yaptırım ve uygulamalara karşı mücadele eder, halk gençliğinin bilinçlenmesi için çaba harcar. Aşığılayıcı bir uygulama olarak bekaret kontrolüne karşı çıkar.

21. YDG Kadın Komisyonu, sağlığın özelleştirilmesine ve ticarileştirilmesine karşı çıkar. Sağlık hizmetlerinin ülkenin her yerine ulaşmasını, ana-çocuk sağlığı ve gebelik-doğum ve doğum sonrası sağlık hizmetlerinin tüm

kadınlar için parasız ve eşit olmasını talep eder.

22. YDG Kadın Komisyonu; kadını ikinci sınıf insan konumuna hapseden burjuva-feodal kültüre ve onun tüm kurumlarına karşı mücadele eder. Özellikle medyanın kadın bedenini metalaştırmasına karşı çıkar.

23. YDG Kadın Komisyonu; sistem tarafından korunan ve yaygınlaştırılan fuhuşa, pornografiye ve her türlü yozlaştırma politikalarına karşı mücadele eder.

24. YDG Kadın Komisyonu; cinsel kimlikleri ve yönelimleri nedeniyle insanların aşağılanmasına ve baskı görmesine karşı mücadele eder.

25. YDG Kadın Komisyonu; devrimci demokratik saflarda yer alan kadın örgütlülükleri ile eylem birliğine, dayanışmaya ve ortak hareket etmeye önem verir, bu doğrultuda çaba gösterir.

26. YDG Kadın Komisyonu, 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul eder, bu günün ücretli izin günü olması için mücadele yürütür.✂

* YDG Programı'ndan

Çağdaş Dehaklar dururken isyan ateşi sönmez!

Binlerce yıl önce bir 21 Mart günü Demirci Kawa tarafından zalim Dehak'a karşı yakılan ateş, bir isyan ateşidir.

Devlet yıllarca Kürt sorununu inkar ve imha politikasıyla çözmeye çalıştı. Newroz'u yıllarca yasakladı, bununla bir sonuç alamayınca "**Nevruz Türklerin Ergenekon'dan çıktıkları gündür**" diyerek inkar politikasını devam ettirdi. Newroz günü alanlara çıkan Kürt halkına azgınca saldırdı.

Bu yıl da **Van**, Hakkari, **Urfa**, Siirt, **Malatya**, Mer-

sin'de Newroz kutlamalarına saldıran devlet onlarca devrimci, demokrat ve yurtseveri tutukladı.

Peki devlet neden böyle saldırıyor? Kendini, iktidarını korumak için, başta Kürt ulusu olmak üzere çeşitli milliyetlerden halkımızı baskı altında tutmak için saldırıyor.

Newroz birilerinin deyimiyle baharın gelişiyse; biz de barış içinde baharı karşılamak isteriz. Fakat operasyonlarla gerillalar bombalanırken, ırkçı şoven dalga ile Kürt halkına yaşam hakkı tanınmazken, onlarca emperyalist yasa ile haklarımıza saldırılar olurken, yani Çağdaş Dehaklar zalimliklerini devam ettirirken bizlere Demirci Kawa'nın isyan bayrağını yükseltmekten başka çare kalmıyor. İşte bunun için diyoruz ki: Newroz İSYANDIR!

Dünyanın en güçlü ordularından biri olan TSK'yı çaresiz bırakan Kürt halkının direniş geleneği, kitle desteğidir. Agit'ten, Hayri'den, Beritan'dan, Zilan'dan, Diyarbakır 5 No'lu zindanında bedenini bir ateş topu yapıp isyan ateşini yakan Mazlum'dan günümüze kadar Newroz'u isyan bilenler bize bu gerçeği gösteriyor.

Newroz'un alevleriyle kitleleri örgütlemek için bugün her zamankinden daha fazla çalışmalıyız. Kitlelerin içinde olup geleceği kurmak için ana müdahale etmeli, planlar yaparak devletin saldırılarına karşı harekete geçmeliyiz. İşte o zaman "Newroz isyandır" dememiz anlamlı olur.✂ **Malatya YDG**

GENÇ KADIN

Çözüm için harekete geçelim!

Okulda, evde, işyerinde, sokakta, hapishanelerde... Kısacası yaşamın her alanında hayatın yükünün taşınması için yapılan iş bölümü; kadını hem ekonomik, cinsel, hem de ulusal açıdan daha yoğun sömürmektedir. Ataerkil sistemin çeşitli eller aracılığıyla uyguladığı bu baskı elbette ki tesadüf değildir. **Kadının bilinçlenmesi ve mücadelede yer alması; egemenlerin en korkulu rüyalarındandır.** Çünkü kadın, uğradığı sömürü ve "katlandığı" baskılar nedeniyle emekçi halk kesiminde çelişkileri en yoğun yaşayandır ve bu durum onun özgürlük mücadelesini en ön saflarda vereceği, bu sayede onları sömürülenlerin mezar kazıcıları olacağı anlamına da gelmektedir. Bu yüzdendir ki sistem, olası bir bilinçlenmenin önüne geçebilmek için, kadının zincirlerine yeni ekler yapmaktadır.

Yüzyıllar önce başlayan bu sömürünün gün geçtikçe farklı yol ve yöntemlerle daha da artarak somutlaştığını görmekteyiz. Daha geçtiğimiz haftalarda çeşitli etkinliklerle direnişlerini andık New York'lu kadınların. Biz bu gündem ışığında sömürüyü reddederken; yine aynı günlerde Adana ve Antalya'da 2 kadın kocaları tarafından dövülerek hastanelik edildi. Yine aynı gün bir yakını tarafından tecavüz girişiminde bulunan ancak çığlıklarını duyup gelen komşuları tarafından kurtarılan kadın, yargıya başvurduğunda daha dehşet verici bir kararla karşılaştı. Yargı, henüz suçu sabit görülme-yen kişinin emelini gerçekleştirememesinden, komşuları tarafından engellenmesinden dolayı suçlu olmadığına karar verdi. Her gün bu tip örneklerin onlarcaısıyla ile karşılaşmak mümkündür.

Yine aynı gün Başbakan Erdoğan, 8 Mart dolayısıyla kadınlara seslenen bir konuşma yaparak Türk ulusundan emekçi kadınlara "**kutsal bir görev**" biçti. O'na göre kadınların her biri 3 çocuk yapmalıdır ki nüfus artışı sağlanabilsin ve "Türk ırkının soyu" tükenmesin. Ayrıca akabindeki toplantılarında uluslararası konuklarına da naçizane önerileri olan Erdoğan, tavsiyelerini dinlemeleri yönünde telkinlerde bulunarak, bunları büyük bir pişkinlikle dile getirmiştir. Söylevin ardından burjuva medyada kopan fırtınada ise Erdo-

ğan'ın konuşmasının tek kusurlu yönünün aile planlamasına aykırı olması sebebiyle olası bir nüfus patlamasının yol açacağı tehlike üzerinde durulmuştur. Bu sayede konuşmanın aslında ne içerdiğinin üstü kapatılmaya çalışılmıştır. Oysa Başbakan'ın bu söyleminin ırkçı olduğu aşikardır ve bu bir yana kadınlara, özellikle emekçi kadınlar gününde yaptığı konuşma aracılığıyla tabiri yerindeyse "kuluçka makinesi" misyonu biçmiştir ve bunu büyük bir aymazlıkla savunmuştur. **Bu kesinlikle kabul edilebilir bir durum değildir ve faşizmin kadına hangi gözle baktığını somutlayan en çarpıcı ve en son örneğidir.**

Bunların yanında 2000-2005 yılları arasında tam 500 kadının sadece namus sebebiyle katledildiğini; tecavüze uğrayanların % 90'ının kadın olduğu ve bunların yarısının 18 yaşının altında olduğunu; acil yardım hattını arayan kadınlardan yüzde 57'sinin fiziksel şiddete, yüzde 46,9'unun cinsel şiddete, yüzde 14,6'sının aile içi cinsel tacize ve yüzde 8,6'sının tecavüze maruz kaldığını; yapılan bir araştırmaya göre, şiddet sonucu ölen 40 kadından 34'ünün evde öldüğünü, 20'sinin asıldığını ya da zehirlendiğini söylemek herhalde katliamların ve sömürülerin boyutunu gözler önüne sermemize bir hayli yardımcı olmaktadır.

Bütün bunlar olurken, yani kadın her geçen gün zincirlerine daha da bağımlı hale geliyor; kadınların yer almadığı/alamadığı bir toplumsal mücadeleden bahsetmek mümkün müdür? Elbette hayır. İşte bu nedenledir ki; toplumsal olarak hep ezilen ve ikinci sınıf insan olarak geleneksel rollere mahkum edilen; kendi kimliğine yabancılaşma temelinde erkekten güç alan bir duruma gelerek daha da ezik bir konuma düşen kadın, kendi kimliğinin yarattığı özellikleriyle taşıdığı devrimci potansiyeli açığa çıkararak özgürleşebilir.

Kadının yaşadığı sorunların daha özgün koşullar ve çözüm yolları içermesi söz konusudur. Bırakalım erkeklerle omuz omuza mücadele vermeyi, daha henüz onların yanında konuşamayan, insan yerine konmayan kadınlar vardır. **Bu bağlamda kadınların ufkunun yine kendini daha kolay ifade edebileceği ve kendini herhangi bir erkekten daha iyi anlayabilecek bir kadın/kadın örgütlülüğünün yardımıyla açılması oldukça mümkündür.** Ayrıca bir soruna en iyi çözümü, o konuda en yoğun çelişkisi olanların bulabileceğini, yakıcılığını hissettiği oranda çözüme daha çok yaklaşacağını hepimiz pekala biliyoruz. Keza kadının özgürlük mücadelesinin, yalnız sistemin verili ilişkilerini reddetmekle yeterli olmayacağı ve temelleri derinde yatan ataerkil sisteme karşı mücadelenin daha uzun süre devam edeceğini, toplumsal rollerin mücadele içinde de karşımıza çıkabileceğinden kaynaklı sorunun çözümünde en büyük muhataplar yine kadınlardır.

Ayrıca bütün bu sebeplerden kaynaklı kadın sorunu, daha özel bir çalışmayla çözüme ihtiyaç duymaktadır. Nitekim bizim örgütümüzde de konferansımızda aldığımız karar ışığında komisyon/birim çalışmaları bu sorunun çözümü için oldukça işlevlidir. **Bundandır ki 2 Mart tarihinde yaptığımız toplantıda karar altına aldığımız kadın komisyonunun çalışma tarzı ve ilkeleri ışığında bu birimlerin çalışmalarını, mümkün olduğunca maddi koşullarını yaratma çabası içinde olarak, başlatmak gerekmektedir.**

Esas-tali ayrımıyla ele aldığımız komisyon çalışmaları içinde kadın komisyonları taliler arasında temel olarak yer almaktadır. Bunun anlamı nitelikli-yeterli bileşim olmaması durumunda dahi bütün gücümüzü esas faaliyet alanlarında (üniversite, lise ve semt) kurulacak komisyonları göz ardı ederek esasımızı kadın

komisyonu kurmak olarak belirlemek değildir. Ancak taliler arasında yer alıyor diyerek koşulu olduğu halde esas komisyon çalışmalarıyla kendimizi daraltarak kadın sorununun çözüm yollarını görmezden gelmek de değildir. Hatta henüz yeterli koşulları olmayan alanlarımızda bu çalışmanın başlatılabilmesi için çaba içine girmeli, kadın örgütlenmesi konusunu gündemimize daha çok almalıyız.

Öyle ki Genç Kadın Buluşması'nın ardından belirli alanlarda kadın komisyonlarının amaçlaştırılması tehlikesinin öne sürülerek istekli arkadaşların eleştirilmesine de dikkat etmeliyiz. Sınıf mücadelesinde kullanılan ve kullanılacak olan bütün araçların yanlış bir anlayışla amaçlaşması ihtimali söz konusudur ve nitekim çokça yaşamışızdır bu durumu. Alanların somut koşullarından dolayı şu aşamada Buluşma'da her alanda komisyon kurma yönlü bir karar çıkmasa da toplantının yapılaş amacı da bunun koşullarını hazırlamaktır. Yani biz devrimcilerin; ciddi bir sorun olan kadın sorununun çözümünde büyük bir öneme sahip olan bu çalışma tarzını her yerde işlevli bir şekilde nasıl yürütebileceğimizin koşullarını araştırıp uygulamaya çalışması olumlu olacaktır. Kaldı ki komisyonu nasıl kurabileceğimizden öte "komisyonu amaçlaştırmayalım" adı altında daha tali ve sonraki meselelerin öne çıkarılması bizi, komisyon kurma talebinde olan genç kadın arkadaşları çekinceye itecek ve pratiğe girmemizin önünde engel olmaya başlayacaktır.

Mart ayında başlattığımız "Söz ve Karar Hakkımız İçin Örgütlenelim" kampanyamız, kadın komisyonlarımızda daha bir anlamlıdır. **Sistem içinde en çok inisiyatifleri engellenen kadınlar olmaktadır ve bu bağlamda söz ve yetki hakkı için, gençlik katmanları içerisinde en yoğun mücadele yürüten ve yürütmesi gerekenler kadınlardır.** Evde, okulda, işyerinde fikirlerine danışılma gereği duyulmadığı gibi birçok yerde yok gerek sistem gerek toplum tarafından sayılabiliyorlar. Bu nedenle özellikle içinde faaliyet yürüttüğümüz kitle örgütlerindeki kadın komisyonlarında yer almak, olmayan yerde kurulması için çaba harcamak kampanyamızın başarısını olumlu yönde etkileyecektir.

Bu sayede gerek kitle örgütlerinde gerekse de YDG içinde kadın sorununun çözümünde kat edeceğimiz yol; yaşamın her alanında söz ve yetki alanındaki inisiyatifimizi elimize alma mücadelemizle paralel ilerleyecektir.✂

EMPERYALİST YASA TASARISI: SSGSS

AB uyum yasaları çerçevesinde yöneltilen saldırıların önemli bir parçasını oluşturan SSGSS yasa tasarısı esasta çalışmakta olan emekçileri değil, okuyan ve geleceğe dair planları olan biz gençleri hedef almaktadır. Yasa tasarısının her yönü aslında 2008'de işe başlayacakları kapsamaktadır. Türkiye'nin Bologna Süreci'ne girmesiyle zaten kıskaca alınan gençler içerisinde zorlu koşullar sonrasında okullarını bitirip iş hayatına başlamayı "başarabilenler", çıkartılmaya çalışılan bu yasalar dâhilinde geleceklerini güvence altına alamayacaklardır. Yasa; sağlık haklarının gaspı, daha fazla prim ödeyerek daha düşük emekli maaşı alınması, dul ve yetimlere tanınan "ayrıcılıkların" törpülenmesi, parası olanların daha çok yükseltilip yoksul kesimin uçuruma itilmeye çalışılmasının meşruluğunu sağlıyor.

Bu saldırı üzerine "Emek Platformu" sosyal güvenlik tasarısıyla oluşacak hak kayıplarını 19 madde altında şöyle sıralıyor:

1- Emeklilik için kadınlarda 58, erkeklerde 60 olan yaş sınırı kademeli olarak kadın ve erkeklerde 65'e; prim gün sayısı 7 binden 9 bine yükseltiliyor.

2- Halen fiili hizmet zammından yararlanan çalışanların bu hakları bazı sektörlerde ellerinden alınıyor.

3- Malullük ve ölüm aylığı hak etmek için aranan beş yıllık hizmet süresi 10 yıla; 900 günlük prim gün sayısı ise 1800'e çıkıyor.

4- Hazırlanan tasarıda aylık bağlama oranı her 360 prim gün sayısı için yüzde 2'ye indiriliyor.

5- Emekli aylıklarının hesaplanmasına ilişkin kazançların güncellenmesinde kullanılacak katsayının belirlenmesinde gelişme hızının (refah payının) yüzde 100'ü yerine yüzde 30'u dikkate alınacak.

6- İş kazası ve meslek hastalığı sonucu yüzde 25 ve daha yüksek oranda sakat kalan çalışanlara bağlanan sürekli iş göremezlik gelirinin alt sınırı kaldırılıyor.

7- Tasarıda alt sınır aylığı düşürüldüğünden, özellikle mevsimlik, geçici süreli ve yarı zamanlı çalışanlar, daha az aylık alma durumuyla karşı karşıya kalabilecektir.

8- Çalışan ve ölüm geliri-aylığı alan çocuksuz dul eş aylığı, yüzde 75'den, yüzde 50'ye düşürülüyor.

9- Emekli aylıklarının yükseltilmesinde yalnızca enflasyon oranındaki artış dikkate alınacağından, emekli, dul ve yetimlere refahtan pay verilmiyor.

10- Asgari ücretin üçte biri tutarında, altı ay süreyle verilmesi kabul edilen süt emzirme yardımı, bir defaya mahsus olarak düzenleniyor.

11- Asgari ücretin üç katı tutarında verilmesi kabul edilen cenaze yardımı bu tasarıda bir asgari ücret tutarına indiriliyor.

12- Yetim kız çocukları için ödenmekte olan evlenme yardımı (çeyiz parası) yetim aylığının 24 katı tutarından, 12 katına düşürülüyor.

13- Çalışanlarla emekli, dul ve yetimlerin yararlanacakları sağlık hizmetlerine ilişkin tedavi yöntemleri, ilaç ve tıbbi malzemelerin miktar ve sürelerinin belirlenme yetkisi kurum yönetimine bırakılarak bu konuda bir belirsizlik yaratılıyor.

14- Dış protezlerine yaş sınırı getirilerek 18 yaşını doldurmamış veya 45 yaşından gün almamış kişiler protez bedelinin yüzde 50'sini kendi cebinden ödeyecek.

15- Çalışanlarla emekli dul ve yetimler, özel hastanelerden yararlanmak için sağlık hizmetinin yüzde 20'sini cepten ödeyecek.

16- Sosyal Güvenlik Kurumu'nun oluşturacağı bir komisyonun belirleyeceği tedavi yöntemleri dışındakilere, üç katına kadar fark ücreti ödenmesi öngörülüyor.

17- Muayene ve tedaviler için şimdilik 2 YTL; protez, ortez ve ilaç bedelleri için yüzde 10 ve yüzde 20 oranında değişen oranlarda katılım payı ödenecektir.

18- Çalışması sona eren sigortalılardan, önceki yıl içinde 90 gün prim ödeyenlerin kendileri, 120 gün prim ödeyenlerin ise kendileriyle birlikte bakmakla yükümlü olduğu kişilerin, altı ay süreyle sağlık yardımlarından yararlanma hakkı kaldırılıyor.

Kars'ta SSGSS Paneli

25 Mart 2008 Cumartesi günü **Kars Sanat Merkezi**'nde **TTB** tarafından SSGSS konulu bir panel düzenlenmiştir. Panel sunumunda AKP hükümetinin SSGSS ile hedefledikleri, geçmişten günümüze sağlık sigortası ve sağlık uygulamaları, sağlık ocakları gibi konular panelistler tarafından tek tek irdelenmiştir. Katılımın az olmasına rağmen soru cevap ve karşılıklı irdeleme şeklinde sunulan panelde AKP hükümetinin SSGSS ile ilgili asıl hedeflediği olgunun sağlıkta özelleştirme olduğunun geniş bir açılımı yapılmıştır. Ayrıca TTB'nin özellikle büyük şehirlerde hükümete karşı bu yasayla ilgili eylemliliklerde oluşan tepkinin nedenleri ve önümüzdeki süreçte TTB'nin de içinde bulunduğu Emek Platformu'nun bundan sonra tepki olarak ortaya koymayı düşündüğü her türlü çalışmaya halkımızın geniş katılım sağlaması gerektiğinin ifade edilmiştir. ☺

Kars YDG

Mersin Üniversitesi'nde polis-idare işbirliği!

5 Mart Çarşamba günü Mersin Üniversitesi'nde 4 yurtsever öğrenci 15-20 kişilik sivil polisler tarafından okul içerisinde kaçırılarak gözaltına alındı. Bu olaydan sonra üniversite öğrencileri olayın olduğu yerde toplanarak rektörlüğün açıklama yapması için oturma eylemi yaptı. Rektörün yaptığı açıklamada, "**yaşanan olaylar hoş değil**" dedikten sonra "**yaşananlardan haberimiz vardı**" diyerek çelişkili konuşması tepkilere neden oldu ve **6 Mart** tarihinde eylem kararı alındı. Ayrıca 2 yurtsever öğrenci otobüsteyken başlarına silah dayanarak gözaltına alındı, yurtsever öğrencilerin kaldığı evler polisler tarafından basılarak arandı ve evdekiler darp edildi.

6 Mart Perşembe günü saat 12.15'te Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi önünde toplanan kitle sloganlar eşliğinde Rektörlük binasının önüne kadar yürüdü. Rektörlük binası önünde yapılan basın açıklamasında polis-idare işbirliğinin bir kez daha kanıtlandığına, rektörlüğün çelişkili ifadeler verdiğini ve kara harekâtıyla beraber devrimci-demokrat-yurtsever kesimlere yönelik saldırıların daha da arttığına değinildi. Yapılan basın açıklaması sloganlar eşliğinde sona erdi.☺

Mersin Üniversitesi YDG

19- Genel Sağlık Sigortası primlerini devletin ödeyeceği kişiler için asgari ücretin üçte biri olarak belirlenen yoksulluk sınırı, nasıl elde edildiğine bakılmaksızın hanenin tüm gelirlerini dikkate alacağından, toplumun büyük bir **bölümü sağlık sigortası primi ödemekle yükümlü tutulacak.**

Yasa, birçok maddesiyle kabul edileceği tarihten sonra işe girecek gençleri, kendi sosyal güvenceleri olmayıp bir yakınının üzerinden bu haklarını kullanan insanları ve zaten kayıtlı istihdamı düşük olan kadın emekçileri daha fazla olumsuz yönde etkiliyor. En basit örneği; birçok nedenlerle belirli dönemlerde işe gidemeyen kadınlar 7000 gün prim gününü doldurmakta zorlanırken 9000 gün ödeyemeyeceklerinden kayıt dışı çalışma talebinde bulunmaya sürüklenecek ve ülkenin yarı-sömürge kimliğinden dolayı üretimden koparılacak eve mahkûm edilecektir. Bunun yanında emekçilerin çalışma koşulları gözönünde bulundurulduğunda -birçok sektörde meslek hastalıklarının görüldüğü, iş kazalarının sıradanlaştığı günümüzde- emekçilerin 9000 iş gününü doldurabilmeleri gerçeklik dışıdır. Primini doldurabilenlerse oldukça "şanslı" sayılacaklar.

Yine 6. maddede alt sınırın kaldırılması akıl almaz bir hak gaspıyken hâkim sınıfların bunu emekçilerin önüne pervasızca koymaları kabul edilemez bir durumdur. **Yasa tasarısının sağlıkla ilgili olan bölümlerinde ise her şeye rağmen büyük çabalarla kazanılmış hakların geri alınma çabası bizler tarafından bertaraf edilmek zorundadır.** Bugün sağlık sigortası birçok ilacı karşılamamakta, SSK'lılar özel hastanelerde de tedavi ediliyor görüntüsünde, özel hastanelerin aldıkları ücret farklarının hastanenin inisiyatifine göre değişiyor olması hâkim sınıfların sağlığa bakışlarını ortaya sermek ve "her alanda özelleştirme politikalarını" uygulayabilmek için kendilerine yeni yeni fırsatlar yaratabildiklerini görmek açısından yeterli olmaktadır.

Tüm bunları yaparken de kendilerini yasada saf dışı bırakabilmeyi de başarmaktalar: **meclistekilerin bu yasa dışında tutulmasını yasalarla güvence altına alma işlemlerini çok piskince yapabilmektedirler.**

Fakat 14 Mart'ta gerçekleşen 2 saatlik iş bırakma eylemi gösterdi ki; aslında birlikte ve örgütlü mücadele etmek, kendilerini en tepede gören insanlara bile geri adım atılabilmektedir. Biz gençler de geleceğimize sahip çıkma adına Fransa'da, Yunanistan'da olduğu gibi eylemliliklere katılmalı ve egemenlerin gözümüze takmak istedikleri pembe gözlükleri elimizin tersiyle itmeyi başarabilmeliyiz. Sosyal ve ekonomik hakların, eğitimin, sağlık sektörünün alınır-satılır ve kâr amacı güden, sermayenin bir parçası haline gelmiş/geliyor olmasının karşısında mücadele etmeliyiz.☺

Marmara Üniversitesi'nden bir YDG'li

Komünist ustalardan öğrenelim!

MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'İN TARİHİ-7

Doğu'da devrimler

Bolşeviklerin önderlik ettiği devrimci mücadele dünya ölçeğinde nüfuz alanı yaratmıştı. Devrim Orta ve Uzakdoğu'nun ezilen halklarına bir ilham kaynağıydı. İran'da ve Çin'de milli devrimler gelişmekteydi. Mücadelenin nüfuz alanına ilk dahil olan İran devrimcileriydi. Nitekim Japonya zaferinden sonra İran'da bir meşruti monarşinin (anayasal monarşi) kurulmasına Rusya devrimcileri destek olmuştu. Ancak devrim diğer taraftan da Rus Çarlığı'nın meşrutiyetle beraber oluşturulan anayasayı ve seçilmiş heyeti lağvetme girişimiyle karşılaşmaktan kendini kurtaramadı. En nihayetinde, İran'da gelişen bu devrimci dönem, iki emperyalist güç (**Britanya-Rusya**) arasında da sıkışınca ancak 1911'e kadar sürebildi. (...)

Çin'de ise devrim 1911'le beraber Sun Yat Sen önderliğinde, Üç İlke ışığında yerini alıyordu. Bu hareketlilikte de Rus Devriminin açık izleri söz konusudur.

İkinci Enternasyonalizm'de Sömürgecilik ve Savaş

Emperyalizmin krizinin derinleşmesi ve giderek artan savaş tehlikesi ile birlikte sömürgecilik ve savaş konularına olan doğru yaklaşımın ne olması gerektiği sorunu, enternasyonal devrimci proleter hareket için hayati bir önem arz ediyordu. İkinci Enternasyonal'de bu konulara ilişkin çok güçlü revizyonist görüşler öne sürüldü. **1907 Enternasyonal Kongresinde, Kongre komitesi, yalnızca marjinal bir azınlık tarafından karşı çıkılan, sömürgeci politikaları onaylayan bir karar bile aldı.** Kararda şöyle deniliyordu: "Kongre genel olarak sömürgelelerin yararlılığını ve gerekli-

liğinin -özellikle işçi sınıfı için- fazlasıyla abartıldığını ilan eder. Bununla birlikte, sömürgeci politikaları ilkesel olarak ve daimi olarak reddetmez, çünkü sosyalist bir rejim altında bu politikalar insanlığın gelişimi için işe yarayabilir."

Savaş konusunda, enternasyonal "sol" lider **Bebel**, belirli hiçbir doğrultusu ve hareket tarzı olmayan muğlak ve belirsiz bir çözüm önerdi. Sadece Lenin ve Rosa Lüksemburg tarafından yapılan, emperyalist savaşın "**kapitalist sınıf sisteminin ortadan kaldırılmasını hızlandırmak amacıyla**" ele alınması ve faydalanılması yönünde bir değişiklik bu belirsiz karara net devrimci bir karakter verilmiş oldu. Değişiklik şunları içeriyordu:

"Eğer bir savaş çıkma ihtimali varsa, en etkili yöntemleri kullanarak böyle bir savaşın patlak vermesini engellemek için çaba sarf etmek, enternasyonal sosyalist hareketin de desteğini arkasına alan işçi sınıfı ve onun bahsi geçen ülkedeki parlamenter temsilcilerinin görevidir. Ayrıca, öyle ya da böyle, eğer bir savaş çıkarsa, ivedi bir şekilde engellenmesi için müdahale etmek, savaşın yol açtığı politik ve ekonomik krizin teşirini yaparak halkları ayaklandırmak ve kapitalist sınıf sisteminin çöküşünü hızlandırmak da onların görevidir."

Savaş sorunu üzerine yapılan tartışmalarda, revizyonist liderler, devrimcilerin argümanlarıyla yüzleşemiyorlardı. Bundan dolayı, 1910 Kongresi ve 1912 İkinci Enternasyonal Konferansında Lenin-Lüksemburg tarafından yapılan savaş karşıtı kararların temelini oluşturan değişiklikleri kabul etmek zorunda kaldılar. Ancak sonraki gelişmelerin de kanıtlaştığı gibi, Kautsky ve Bebel gibi revizyonistlerin ve sözüm ona merkezilerin sö-

mürgeci politikalar konusunda ve de emperyalist savaş konusunda devrimci bir tavır takınma noktasında hiçbir gayretleri yoktu.

Revizyonist Teorilere Karşı Savaş

Savaştan önceki dönem itibariyle, Marksizm, Rus partisi içerisindeki aydın tabakasının bir kısmı tarafından bir diğer saldırıyla karşılaştı. Stolipin gerileme döneminde, devrimin yenilmesi karşısında cesaretleri kırılan bu entelektüeller, Marksizm'i "geliştirmek" için bir çabaya giriştiler. Diyalektik Materyalizme saldırılan dört kitap, hepsi de Marksist olduğunu iddia eden yazarlar tarafından yayımlandı. Lenin bunlara, 1908'de yazılan ve 1909'da yayımlanan meşhur kitabı, "**Materyalizm ve Ampriokritisizm**"de cevap vermiştir. Öncelikli olarak modern idealistlerin gerici fikirlerini teşhir ederken, aynı zamanda Marksizm ve diyalektik materyalizm felsefesine bir giriş özelliği teşkil etmede ve doğal bilimlerin alanındaki son bulgular üzerine felsefi çıkarımlar yapma noktasında oldukça yararlı bir eserdir. **Bolşevik Partinin teorik dayanaklarını sağlamlaştırıyor ve yeni bilimsel bulguların ışığında Marksist felsefeyi daha yüksek bir seviyeye taşıyordu. (...)**

Birinci Dünya Savaşı ve Sosyal Şovenizm

Emperyalizmin yükselme döneminde keskinleşen çelişkiler savaş için hazırlıkları hızlandırdı. Dengesiz gelişmesinden dolayı İngiltere'ye, özellikle ABD ve Almanya olmak üzere, diğer endüstriyel güçler tarafından ciddi bir şekilde meydan okundu. ABD süregelen endüstriyel güç olmuştu fakat ABD'nin Amerika kıtasına yoğunlaşması onu İngiltere için hızlı bir tehdit olmaktan uzaklaştırmıştı. Alman malları yine de kararlı bir şekilde İngiliz mallarını çeşitli dünya pazarlarından uzaklaştırıyordu. Üstelik onun bir Avrupa gücü olması İngiltere için doğrudan bir tehdit olmasını daha çok sağlıyordu.

Böylece yüzyılın başında başlıca yarışçılar İngiltere ve Almanya'ydı. Toplam askeri harcamaların dörtte birine gitmesinden dolayı ordunun en son teknolojik kanadı olan ve ticaret yollarının kontrolü için en esas kanat olan donanma fazlasıyla çoğaltılıyordu. 1860 ve 1885 yılları arasında 11 milyon pound olarak kalan İngiliz donanma masrafları 1913-14'te dört katından biraz daha fazlasına fırlamıştır, 90'ların ortasında 90 milyon mark harcayan Almanya'nın masrafları savaştan önce 400 milyon marka yükselmiştir.

Düşman bloklar da oluşturulmuştu. Almanya, Avusturya-Macaristan ve İtalya'dan oluşan üçlü ittifak kendi karşılıklarına o zamanın Fransa ve Rusya'sını alarak 1882'de kuruldu. Alman ve İngiliz çelişkisi keskinleştiğinden İngiltere, 1907'de Fransa ve Rusya ile birlikte üçlü itilaf oluşumuna katıldı. Savaş esnasında veya savaştan hemen önce müttefiklerde bazı değişimler olmasına rağmen bu oluşum ana savaşın güçlerdi. İtalya taraf değiştirdi, ABD ve Japonya itilaf devletlerine katılırken, Bulgaristan ve Türkiye ittifak güçlerine taraf oldu. Her bir ana emperyalist güç bazı sömürgelere, pazarlara veya hammadde kaynaklarına gözünü dikmişti ve saldırmak için bir fırsat kolluyordu.

1914'ün ortalarında emperyalist güçler savaş için aradıkları sebep oluşmuştu. Habsburg tahtının varisi olan Avusturya arşidükü Ferdinand, **28 Haziran 1914**'te bir Sırp milliyetçisi tarafından öldürülmüştü. Hemen Avusturya-Almanya ittifakı bunu göz diktikleri topraklar üzerinde savaş ilanı etmek için sebep gösterdi. Avusturya 28 Temmuz'da Sırbistan'a saldırdı, Rusya ona cevap verdi. Almanya bunun üzerine 1 Ağustos'ta Rusya'ya savaş ilan etti, 3 Ağustos'ta Fransa ve 4 Ağustos'ta İngiltere savaşa girdi.

Dünya Savaşı İkinci Enternasyonal partilerine yıllardır erteledikleri çözümlenmelerini yerine getirmeleri ve savaşı sosyalizm savaşına çevirmek için fırsat sağladı. Fakat bu krizde, oportünistlerin önderliğindeki İkinci Enternasyonal, Enternasyonalizmin içinde bulunan sahte görünüşlü unsurlardan dolayı burjuva milliyetçiliğinin bataklığına kapıldı. İkinci Enternasyonalin yönetici rolündeki partisi olan Alman Sosyal-Demokratik Parti bu yola girdi. Partinin savaş kredileri konusunda parlamenter oylamadan önce ticaret birliği bürokratlarınca sağlanan ezici çoğunluk savaşı desteklemişti. Aslında onlar 2 Ağustos'ta işverenlerle grevin olmadığı bir anlaşma yapmışlardı. Sadece Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg karşı çıktı; oportünist Kautsky çekimser oy kullandı.

Devrimci proletarya için İkinci Enternasyonal, Alman sosyal-demokratlarının tüm savaş karşıtı önerilerine ihanet ederek ve parlamentoda savaş kredilerine oy vererek (emperyalist savaşa destek yönünde oy kullandılar) **4 Ağustos 1914**'te sona ermiştir. Onları hemen Fransa, İngiltere, Belçika ve diğer ülkelerdeki sosyalistlerin büyük bir kısmı izledi. **İkinci Enternasyonal kendi aralarında kavga eden sosyal-şovenist partilere parçalanarak son buldu.**☞

Devam edecek

8 Mart kızıldır kızıl kalacak!

İstanbul

9 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleşen eylemde YDG'liler olarak "**Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!**" pankartıyla alanda yerini alan Genç-Sen'de yürüdük. Eylem boyunca hem öğrenci sorunlarına hem de genel sorunlara değinen sloganlar attık. 8 Mart, "**Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!**" şiarının vurgulandığı bir gün olma özelliğini taşıyor olmasıyla önemini göstermektedir.

İstanbul YDG

Trabzon

Bu yıl 8 Mart; YDG, HÖC, ÖEP, Ekim Gençliği'nin örgütlediği bir etkinlik ve basın açıklamasıyla kutlandı. **8 Mart** Cumartesi saat 12.00'de Trabzon İHD'de yapılan etkinliğimize yaklaşık 50 kişi katıldı. Etkinliğin ardından Meydan Parkı'na geçerek bir tiyatro gösterisi yaptık. Sonrasında "**Kadın erkek el ele emperyalizme karşı mücadeleye**" pankartıyla bir basın açıklaması yapıldı.

10 Mart Pazartesi günü aynı tiyatro oyununu KTÜ Makine Mühendisliği kantininde gerçekleştirmek istedik. Okunan şiirden sonra tiyatro başladı ama bir tiyatroya bile tahammülü olmayan kolluk güçlerinin müdahalesi gecikmedi. Bizler de tiyatro oyunumuzu dışarıda gerçekleştirip sloganlarla eylemimize son verdik.

11 Mart'ta bu etkinlikten kaynaklı 3 arkadaşımız gözaltına alındı. İfade alınmasının gerekçesiye açıklamada geçen "Kürdü, Laz'ı, Ermeni'si, Çerkez'i, Alevi'si, Sünni'siyle kimliklerimizi hedef gösterip üzerimize saldıranlara karşı yine alanlardayız" denilmesidir. **Trabzon YDG**

Kars

8 Mart günü yaklaşık 150 kişinin katılımıyla saat 12.00'de şehir meydanında gerçekleştirilen basın açıklamasında DİSK'in inisiyatifinde devrimci yapılardan da önerilerin alındığı bir basın metni okundu. Devrimci yapılar meydana son süreçte Kürt halkına yönelik faşist saldırıları, üniversitemizdeki devrimci demokrat öğrencilere yönelik baskı politikasını sloganlarla teşhir etti. Basın açıklaması alkış eşliğinde bir süre yürünerek sonlandırılmıştır.

Kars YDG

Erzincan

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü egemenlerin tüm içeriğini boşaltma çabalarına rağmen, emekçi vurgusunu öne çıkararak kutlandı. Bizler de Erzincan YDG olarak bu yıl oluşturulan 8 Mart Kadın Platformu'nda yerimizi aldık. İlk olarak saat 12:30'da Erzincan Eğitim-Sen şubesi önünden Cumhuriyet Meydanı'na kadar bir yürüyüş düzenlendi. Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasından sonra kitlesel olarak Eğitim-sen binasına gidildi. Burada kadın sorunlarını anlatan tiyatro gösterimi yapıldıktan sonra 8 Mart etkinliği sona erdi.

Erzincan YDG

Malatya

8 Mart'ı kutlamak ve direnişte olan TEKEL işçilerine destek olmak için Malatya'da bir yürüyüş düzenlendi. İHD önünde bir araya gelen kitle, burada kortejler oluşturarak davul zurna eşliğinde direnişte olan **Tekel** fabrikası önüne doğru yürüyüşe geçti. Gelen kitleyi işçiler sloganlar ve karanfillerle karşıladı. Eyleme Malatya YDG de hazırladığı "**Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son**", "**Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye**" dövizleriyle katıldı.

Malatya YDG

Adana

8 Mart günü Adana'da **Devrimci 8 Mart Platformu**'nun düzenlediği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı. Akşam saat 18.00'de başlayan meşaleli yürüyüşte "**Cinsel sınıfsal ulusal sömürüye son**" pankartı açılarak, kısa bir yürüyüş yapıldı ve ardından basın açıklaması okundu.

Adana YDG

İzmir

8 Mart günü saat 13:00'de Konak Pier önünde "**Ka-**

dın olmadan devrim olmaz–Devrim olmadan kadın kurtulmaz” pankartı arkasında toplanan Alinteri ve Partizan okurları buradan Sümerbank önüne kadar yürüdü. Elllerinde işçi, köylü, Filistinli, Afganistanlı, Iraklı, Kürt kadınlarının ve devrim mücadelesinde ölümsüzlüğe uğurladığımız kadın şehitlerin resimleriyle yürüyen kitle alana geldiğinde devrim şehitleri anısına saygı duruşu yaptı ve ardından hazırlanan ortak basın açıklaması okundu.

İzmir YDG

Mersin

8 Mart'ta saat 10:00'da Mersin Devlet Hastanesi önünde eylem alanını dolduranlar hep birlikte **“8 Mart kadın-erkek elele mücadele günüdür”** diye haykırdı. Mitingde **Partizan**'ın yanı sıra **Liseli Öğrenci Birliği** de parasız eğitim ve her türlü baskıya karşı eylemde yerini aldı. Miting alanına gelindiğinde alanda saygı duruşunun ardından 8 Mart'ın tarihi anlatıldı ve halaylar eşliğinde miting bitirildi.☺

Mersin YDG

Neden ve nasıl yazı yazmalıyız?

Dergimize çeşitli konular hakkında yazı yazma konusu birçoğumuzun ortak sıkıntısıdır. Toplantılarımızda, birebir görüşmelerde hepimizin karşılaştığı bir sorun; “ben yazmıyorum”, “kendimi hazır hissetmiyorum”, “dergideki yazılar gibi yazamam” vb. yakınmalar ya da çoğu zaman kendine güvensizliktir.

Yakınma ve kendine güvensizlik, devrimciyiz diyen bizlere ait olabilir mi? Bu soruya hepimizin hayır dediğini duyar gibiyim. Hayır! Çünkü dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya inanıyoruz. Tabii tek başına inanmak yeterli değildir. Halkın duygularını, düşüncelerini, sorunlarını nasıl **sistemli** hale getirip tekrar onlara götüreceğiz? İşte **yazı yazma** bu araçlardan bir tanesidir.

Toplumsal bilincimiz emperyalist-kapitalist sistem tarafından yok edilmeye çalışılıyor. İşledikleri suçların üstünü örtmek için bize hafızasız bir yaşam biçimi dayatılıyor. Sürekli bir bilgi kirliliği dayatılıyor, üstelik bunu da tanınmış yazarlar aracılığıyla yapıyorlar. Şöyle bir burjuva yayınlara bakalım; fiyatları ne kadar ucuz ve ne kadar fazla sayfa var değil mi? Bunlar halkın okunması için yapılmıyor mu? Evet! Halk okusun, fakat ne okuyacağımızı bile onlar haber yapip bize sunabiliyor. **Bütün bunları, gerçekleri halktan gizlemek, saltanatlarının devam etmesini sağlamak için yapıyorlar. Burjuva kalemler köşelerinde halkı sürekli yalanlarla uyutmaya, ırkçı şoven zehri halka empoze etmeye çalışıyorlar.**

Buna karşı bizlerin de halk gençliğine gerçekleri sürekli bir şekilde anlatmamız, yazmamız gerekmez mi? Yazı nasıl yazılır bunu mu bilmiyoruz (!) kendimizi yeterli mi görmüyoruz, yoksa halk gençliğinin aydınlanmasına katkı sunmak mı istemiyoruz? Halk gençliğinin gerçekleri görüp devrimci olmasını, örgütlenmesini hepimiz istiyoruz. O halde bu tutukluğu aşmamız gerektiği karşımıza çıkmaktadır.

Öncelikle şunu bilmeliyiz ki yazma işi bir alıştırma işidir; ne kadar bol ve çeşitli konuda düşünürsek o kadar kolay ve güzel yazarız. Yazı yazarlarımızın çoğu eminim ilk yazdıklarıyla şimdiki yazdıkları yazılar arasındaki farkı çok rahat görebiliyordur. İlk yazılarımızda; düşünceler, fikirler dağınık ve karışıktır, ifadeler net değildir. Sonraki yazılarımızda fikirler birbiriyle **uyumlu**, anlatım **akıcı**, ifadeler ise daha **nettir**.

Güzel yazmak için acele etmeye gerek yok. Önce bir yazmaya başlayalım. Yazmak için bir konu belirledikten sonra bu konu hakkında anlatacaklarımızı bütün ayrıntılarıyla kafamızda canlandırmamız gerekir. Yazmadan önce hazırlık yapmamız yani konunun hangi yönlerini, neden incelediğimizi, gözlem sonuçlarından ne beklediğimizi önceden belirlememiz gerekir. Sonra düşünmemiz, kıyaslama yapmamız, karar verip, sonucu değerlendirmemiz gerekir.

Tabii düşünme için de okuma alışkanlığımızın olması gerekir. Bir romanı, gazeteyi, dergiyi, makaleyi okurken; dikkatle, zevkle ve eleştirerek okumamız; düşünce ufku-muzu geliştirecek, yazı yazmamızı kolaylaştıracaktır.

Ama henüz işimiz bitmiş değil, yani gözlem yapmak, düşünmek ve okuyarak yazı yazamayız. Anlatılacak şeylerin kafada canlandırılmasından sonra bunları bir sıraya, düzene koyma; klasik bir giriş, gelişme ve sonuç planı çıkarmamız gerekir. Daha sonra sıraya konan duygu ve fikirlerin anlaşılır bir dille yazılmasına geçebiliriz. Unutmayalım bizler yazmak için yazmayız. Yazdıklarımızla halk gençliğine devrimci fikirleri götürmeli, onları harekete geçirebilmeliyiz. Halk gençliğinin bilincine seslenirken aynı zamanda onların duygularına, özlemlerine, öfkelerine de seslenmeliyiz.

Yaşamın her alanında olduğu gibi yazın alanında da alternatifler yaratmadıkça halk gençliğini kazanmamız, onları harekete geçirmemiz zor olacaktır.☺

Malatya'dan bir YDG'li

'AÇLIK, ÖLÜM, UMUTSUZLUK HER TARAFTAN BANA SESLENİYOR; ÇÖL ONLARI YUTMUŞ'

Bu sözler 1915'te Osmanlı İmparatorluğu'nda görev yapan bir Alman subayı olan Armin T. Wegner'e ait. Çoğu Suriye ve Zor bölgesine sürülen Ermenilerin yaşadıklarını belki de en iyi anlatan sözlerdir bu sözler.

Dünyada geniş yankılar uyandıran birtakım gelişmeler oldu bu topraklarda. Peki, neler yaşandı o dönemde? Sadece şimdiki zamanla o dönemi anlamaya çalışmamız yeterli ve doğru olmayacaktır elbette. O döneme gitmek gerekiyor gerçekleri öğrenmek için. Dönemin baş aktörlerinin yaşanan olaylara yaklaşımlarına bakmak gerekir.

1915 ÖNCESİNDE YAŞANANLAR

Osmanlı açısından 1839'da Gülhane Hatt-ı Hümayunu ile başlayan süreçte merkezi daha sağlamlaştırmak düşüncesi ön plandaydı. Bunu en iyi gerçekleştiren ise Sultan 2. Abdulhamid (1876-1909) idi. Sultan 2. Abdulhamid Müslüman halkları bir arada tutmaya özen gösteriyordu. Bu yüzden de Ermenileri bir tehdit olarak algılamaya başlamıştı. Doğuda Ermenilerin oluşu, kendi ismiyle anılacak olan Hamidiye Hafif Süvari Alayları'nın kurulmasına neden oldu. Bölgedeki Kürt aşiretlerine kurdurulan bu alaylar Ermenileri denetim altında tutmak içindi. Çalışmalarına 1890 yılında başlanan bu alaylar 1891'de fiilen kurulmuş bulunuyordu. Sultan 2. Abdulhamid'in Jön Türkler tarafından tahttan indirilmesiyle bu alaylar lağvediliyor ve Aşiret Hafif Süvarileri adıyla yeniden düzenleniyor. Ancak işlevinde bir değişiklik olmuyor.

Artık iktidarda İttihat ve Terakki Partisi vardır ve emperyalizmin politikaları doğrultusunda "Doğu Sorunu" halledilmelidir.

Soykırım politikasının (ki sadece Ermenilere yönelik değildir. Ermeni, Rum ve Süryanilere yöneliktir) temelinde yatan gerçeklik, dönemin emperyalist çıkar dalaşları ve bu bağlamda İngiliz, Fransız ve Rus emperyalistlerine karşı Alman emperyalistlerinin politikalarının karşı karşıya gelmesidir. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı da "sorunun" çözümü için gerekli kaos ortamı yaratmıştır.

Daha savaşın başlarında o bölgeyi Ermeni, Rum ve Süryanilerden "temizlemek" için politikalarına hız verdiler. Toplumda bir Ermeni düşmanlığı yaratmaya çalıştı-

lar. Osmanlı Ordusunun Rus Ordusundan aldığı yenilgilerin faturası Ermenilere kesilmişti. Resmi makamların açıklamalarına göre Ermeniler Rus Ordusuna yardım ediyor ve Osmanlıyı sırtından vuruyordu. Bu durumu önlemek içinse Ermeni, Rum ve Süryanilerin Rus sınır boyundan sürülmeleri gerekiyordu. (Oysa onlar tüm Anadolu'dan sürülmüşlerdi)

İttihatçılar dindar olmamalarına rağmen toplumdaki Ermeni düşmanlığını tırmandırmak için dini de kullanmışlardır. (özellikle Kürtlerle dindaş olmalarından kay-

naklı Kürtler Hamidiye Alaylarında kullanılmıştır) Adeta bir nefret kampanyasına başlanır. Resmi makamlar durmadan "Ermenilere güvenilemeyeceğini, onların kale içindeki hainler olduğunu, toplumu içten içe kemirdiklerini" propagandasını yaparlar. Böylece büyük bir felaketin gerçekleşmesi için gerekli olan kaos ortamı yaratılmıştır.

Nefret kampanyası bir süre sonra sonuç verir ve 1915 Şubatı'nda Zeytin'da ilk çatışmalar başlar. Zeytin bir sorundur ve çözülmek için Ermenisizleştirilmelidir. **Ermenilerin sürgünü ve muhacirlerin iskanı yaşananların basit bir asker kaçaklarının peşine düşmek olmadığı, derinlerdeki bir Türkleştirme politikasının görünürdeki küçük bir buzdağı kısmı olduğu şüphesizdir.** Mart ayı başında Talat Paşa emreder: "Ermenilerin hareket ve faaliyetleri tezeyüt eden

menatikda son derece şiddet ve süratle hareket olunmak ve her vakay-ı müessir ve katı vesait ile mahallinde esbab-ı vukuyla imha etmek icap eder.”

ADIM ADIM 24 NİSAN 1915'E DOĞRU

Kitlesel bir kıyım gerçekleştirmek için öncelikle o toplumun direnç noktalarının ortadan kaldırılması gerekir. Bu kıyımda da direnç noktalarından en dinamiği olan gençler; kıyım öncesi askere alınırlar. Hızlı bir şekilde gerçekleşen bu uygulamalar sonucu yaklaşık 300 bin Ermeni askere alınır. Bir süre sonra silahlarından arındırılarak amele taburlarında angarya işler yaptırılan Ermeniler ciddi anlamıyla uçurumun kıyısına itilirler.

24 Nisan gecesi 250'yi, birkaç gün içinde 2400'ü aşacak bir Ermeni aydın kitlesini hedef alan polisiye operasyon yapılır. Bu aydınlar işkencelerden geçirilir ve çoğu da öldürülür. Sağ kalanlar ise yine sürgün yollarındadır. Yapılan bu polisiye operasyonun sebebini Talat Paşa şöyle itiraf eder:

“Anadolu'nun çeşitli yerlerinde sevkiyat başlayınca, bu İstanbul'daki Ermeniler arasında ve özellikle komitelerde büyük heyecan yarattı. Ermeni komitelerinin yönetim merkezi, yani dış örgütün beyni İstanbul'da bulunuyordu. Bu şehir aynı zamanda bütün askeri hareketlerin de merkeziydi.” Bu uygulamayla Ermenilerin yaşayacağı korkunç trajediyi dünyaya anlatacak olanlar ortadan kaldırılmış oluyordu. Bu şekilde Ermeniler hem dünyadan izole edilmiş hem de direnç noktaları kırılmış oluyordu. Geriye kalanlar yalnızca çocuklar, kadınlar ve yaşlılardır. Artık direniş gösterecek kimsenin kalmayıp İttihatçıların istediklerini rahatça yapabilmelerinin önünü açmıştır. Hükümet açısından planın birinci aşaması başarıyla gerçekleşmiştir.

Ermeni, Rum ve Süryani tehirci konvoylar halinde Zor, Suriye, Musul'un batısı ve Halep'in doğusuna doğru hızla yapılır. Kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşan bu konvoy uzun bir yolculuğa çıkartılır. Açlık ve susuzluk insanların çoğunun sevkiyat bölgelerine ulaşmadan ölmelerine sebep olur. Ayrıca Teşkilat-ı Mahsusa'nın (Gizli servis) adamları eşkiya kılığında bu konvoylara saldırır ve insanları yollarda katleder. Üstelik bütün bunlar “konvoyu koruyan” askerlerin gözleri önünde olur. Sevk bölgesine ulaşanlar ise çöl ortasındaki toplama kamplarında açlık, susuzluk ve bulaşıcı hastalıklardan kaynaklı ölür. Teşkilat-ı Mahsusa'nın Erzurum merkez sorumlusu Bahaettin Şakir ünlü bir telgrafında şöyle diyor: “Nefi ve tagrip olunduğunu bildirdiğiniz eşhas-ı müzire imha ediliyor mu? Yoksa yalnızca i'zam ve sevk mi olunuyor vazihen bildiriniz kardeşim!” Yani sürgün ettiğiniz kişileri imha ediyor musunuz yoksa sadece sevk mi ediyor-

sunuz diye soruyor.

Başka bir isme dönelim: Reşit Akif Paşa. Şura-yı Devlet Başkanı'dır ve bu sıfatıyla Bakanlar Kurulu üyesidir. Reşit Akif Paşa, Meclis'in 21 Kasım 1918 tarihli oturumunda oldukça önemli bir konuşma yapar: “25-30 güne vasil olmayan kabinedeki hizmeti ahire-i acizanemde muttali (öğrenmiş) olduğum bazı serair (gizli şeyler) vardır. Bu tehcir emri sureti resmîyede dahiliye nazırı mahuda tarafından verilmiş, vilayete tebliğ edilmiştir. Bu emri resmîi takiben ise çetelerin ifayı vazife-i mel'uneyye şitap etmesi (lanetli vazifeyi bir an önce yapması) için merkezi umumi tarafından her cihete evamiri menhuse (uğursuz emir) tamim olunmuştur. Binaenaleyh, çeteler meydan almış ve mukatele-i zalime (zalimane katliamlar) yüz göstermiştir.” Yani Osmanlı Devleti'nin bir bakanı meclis kürsüsünden diyor ki, ben dahiliye nezareti evrakı arasında bölgelere yollanan tehcir emrine paralel imha emrini gördüm.

“1915'te yaşananların bir toplu öldürme olayı olduğu, başta Mustafa Kemal olmak üzere, dönemin aktörleri açısından tartışılan bir konu bile değildi. Ana tartışma Türklerin nasıl cezalandırılması gerektiği üzerineydi.” (Temel Demirer) Gerçekten de bakıldığında yaşananları bir kabul ediş var. Mesela 1928 yılında Genelkurmay Başkanlığı'nın Fransızcadan tercüme ettirdiği bir eserde “800 bin Ermeni ile 200 Rum katl ve tehcir yüzünden veya amele taburlarında ölmüştür” deniliyor. Yine Mustafa Kemal, Amerikalı General Harbort ile görüşürken 800 bin Ermenin öldürülmüş olduğunu söyler. (Rauf Orbay'ın hatıraları, Yakın Tarihimiz C: 3 sf: 179)

1915'teki kitlesel kıyımın adı katliam mı yoksa soykırım mı tartışmalarına gelince, jenosit (soykırım) kelimesi İkinci Dünya Savaşı sonrasına ait bir kelime olduğu için elbette ki o dönemde kullanılamazdı. 1915'te yaşananları anlatmak için, 'katliam, taktik, teb-it, kıtal' gibi kelimeler kullanılıyordu. Yaşananların soykırım olup olmadığını anlamak için elbette öldürülen insanların sayısına bakmayacağız. **Asıl dikkat edilmesi gereken kitlesel imhanın sistematik bir şekilde olup olmadığıdır.** Talat Paşa'nın 15 Eylül 1915'te Halep Valisi Şükrü Bey'e çektiği telgrafta yaşananların ne kadar sistemli olduğu apaçık ortadadır. Şöyle der Talat Paşa: “Önlemler ne kadar trajik olursa olsun varlıkları ortadan kaldırılmıdır. Yaşa ve cinsiyete bakılmamalı, vicdan muhasebelerine girilmemelidir.”

Bizler bu ülkenin devrimci gençleri olarak başta Ermeni soykırımı olmak üzere faşizmin gerçekleştirdiği tüm katliamların hesabını bu düzeni tarihin çöplüğüne yollayarak soracağımıza bir kez daha söz veriyoruz.☞

Amed YDG

KOMPLO!

Merhaba sevgili YDG'liler. Bu ay daha da iyi içinde bulunduğum ruh halini sizlere anlatmak istiyorum. Geçen ay dergide çıkan yazımdan sonra bazı çok bilmişler beni cahillikle ve

politik olmamakla itham ettiler. Yazımın bir kısmında değindiğim "Polonya Süreci" hakkında bilgi sahibi olmayan bu çok bilmişler "o Polonya Süreci değil Bologna Süreci olacaktı" diyerek bana ukalalık yaptılar. Bu çok bilmişler beni cahillikle suçlarken aslında kendileri cahilliklerini açığa çıkartıyorlar ama farkında değiller. Sanki biz Bologna Sürecini bilmiyoruz. Sanki biz bu dergiyi okumuyoruz. Daha ben bu dergide yazmaya başlamadan önce de YDG'ye gönül vermiş birisi olarak genç arkadaşlarıma yardımcı oluyordum ve politik açılımlarda bulunuyordum. Bir gün bizim gençler "abi biz bir politik süreç başlatacaz, bu Yetkin Mühendislik falan hakkında" dediler. Ben de onlara o zaman onay verip izlemeye başladım ama daha sonra baktım ki çok yanlış yerlere gidiyor konu, hemen bir yazı kaleme alarak bu yasaların hepsinin "Bologna Süreci" diye bir sürecin parçaları olduğunu anlattım. Yani buradan da anlayacağınız üzere Bologna Süreci'ni bu örgütte ortaya atan benim zaten. Kendi oluşturduğum politikayı bilmeyecek kadar cahil birisi miyim ki ben? Ancak bu Kadın Buluşması'ndaki mevzu başkaydı. Orada erkek arkadaşların komple düştüğü durumu anlatan bir süreçten bahsediyordum ben. Bu da geçtiğimiz ay açıklamaya giriştiğim Polonya Süreci'ydi. Zaten beni anlayan arkadaşlarım "Haluk abi üzülme bunlar gençler daha, senin dediğini yorumlayabilecek kapasiteye henüz erişemediler" diyerek beni rahatlatmaya çalıştılar. Ancak şimdi üzülmedim diyemem. Böyle bir haksızlığa maruz kalacak ne yaptığımı sormak istiyorum.

Şimdi sevgili gençler, ben aylardır bu dergide yazı yazıyorum. Evet bir köşem var ama sadık okuyucularım benim köşemi bulabilmek için her ay YDG içerisinde turlamak zorunda kalıyorlar. Neden mi? Çünkü her ay yazımın yayınlandığı sayfa değişiyor. Mesela Gençliğe Notlar 19. sayfa, İsyen 3'te ve diğerleri de aynı şekilde yerli yerinde ama benim yazım adeta göçebe bir kavim gibi her sayı başka bir yere taşınıyor. Hayır hangi aydı hatırlamıyorum ama bir keresinde ben kendi yazımı kaybettim dergi içerisinde. Yani o derece bir haksızlıkla karşı karşıyayım. Ben bunun nedenini çok iyi biliyorum. İlk yazılarımda biraz kendileriyle uğraştığım için onlar da bana

bunu yapıyorlar ama YDG içerisindeki tanınmışlığım ve destekçilerim sayesinde yazımı komple yayınlamamayı göze alamıyorlar. İşte geçen ay anlatmaya çalıştığım resmi YDG anlayışı buydu. Sizler daha toysunuz ama ben biraz işlerin içine girince hemen fark ettim ki yazımın her sayı farklı bir yerde yayınlanmasına neden olan güç, aynı zamanda kadınların gözlerine bakamayan gençlere gülen güçtü. Tembellik hakkımızı gasp eden yine aynı güçtü. Buradan onlara seslenmek istiyorum: boşuna uğraşmayın beni ve destekçilerimi yıldırabilirsiniz.

Sevgili gençler, ezilenler ile ezenler arasındaki mücadelenin nasıl da arttığını eminim ki sizler de görüyorsunuzdur. Mazlum ve emekçi AKP'ye karşı açılan kapatma davası ve dahası bu davanın Anayasa Mahkemesi'nde kabul edilmesi beni oldukça üzdü. AKP, seçim dönemleri öncesinde dağıttığı kömür, erzak gibi yardımlarla halkımızın zor zamanında yanında olabilmış, icraatlarıyla bizi refaha çıkarmış yakın tarihimizin en

iyi hükümetiydi ki zaten rekor oranda aldığı oy da bunu kanıtlamaktadır. Ancak dava üzerine yorum yapmayacağım çünkü sizlerin de bildiği gibi ben çok okunan bir yazar olarak dava sürecini etkilemek istemiyorum. Ama içinde bulunduğum ruh halini eminim ki sizler anlayabiliyorsunuzdur. Bu konular derin mevzular olduğu için uzun uzun anlatmak lazım ama malum bana ayrılan yer kısıtlı. Bazıları 4-5 sayfa farazi konular üzerine yazabilirken benim bu sayfayla sınırlandırılmam yapılan haksızlığın boyutu göstermektedir. Neyse yine aynı konuyu açmayacağım. Malum bahar geldi şimdi hepinizin içi kıpır kıpırdır. Daha fazla sizi de üzmeden yazımı bitirmek istiyorum. Hepinizin gözlerinden öperim. Önümüzdeki ay buluşmak dileğiyle.☺

Anket çalışmasından örnekler

1. Üniversitenizde alınan kararlara öğrencilerin yeterli katkısının olduğunu düşünüyor musunuz?

2. Sizi ve geleceğinizi ilgilendiren konularda görüşlerinize yeterince başvuruluyor mu?

3. Öğrencilerin üniversite yönetimi nezdinde kendilerini ifade edebileceği mekanizmaların yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?

4. Üniversite yönetimine güveniyor musunuz?

5. ÖTK çalışmalarından haberdar mısınız?

6. ÖTK seçimlerine katıldınız mı?

7. ÖTK çalışmalarından memnun musunuz?

8. Üniversitedeki sosyal ve kültürel çalışmaların yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?

9. Bir kulübe üye misiniz?

10. Üniversitenizdeki kulüp çalışmalarından memnun musunuz?

11. Üniversitenizde öğrenci derneği var mı? Çalışmalarından haberdar mısınız?

12. ÖD çalışmalarından memnun musunuz?

13. Bir kulübe veya derneğe

üye olmayı düşünüyor musunuz?

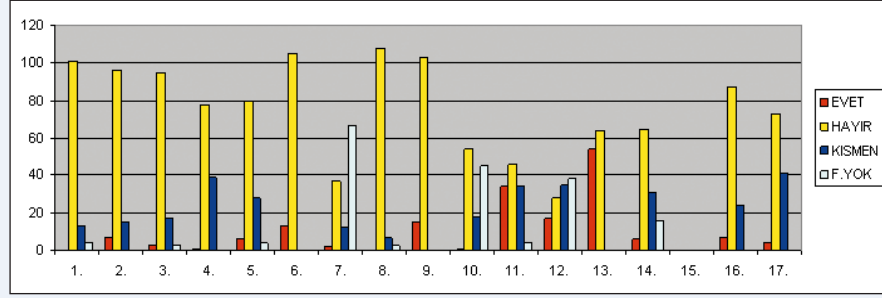
14. Okulda ve yurtda temel gereksinimlerinizi karşılayabiliyor musunuz? Talep-şikayet ve önerilerinizi sorunsuz aktarıp, cevap alabiliyor musunuz?

15. İş bulma konusunda umutlu musunuz?

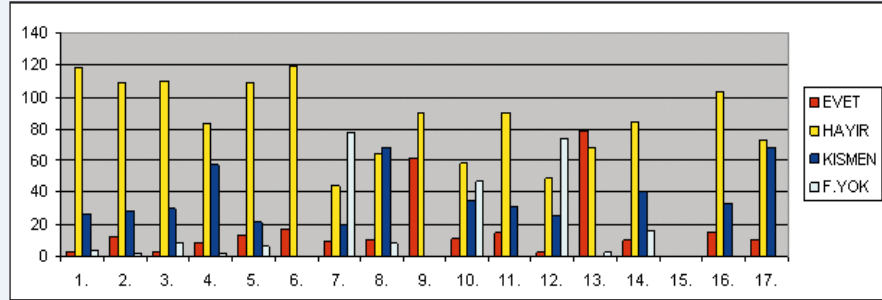
16. Bologna süreci ile ilgili bilgiye sahip misiniz?

17. Üniversitelerde eğitim bilimsel tabanlı mı?

Dicle

Mersin

Sistemin yarattığı suni gündeme kendilerini kaptıran bazı ilerici örgütler ilericilik adına türban tartışmalarına saf tutuyorlar.

**SÖZ, YETKİ, KARAR
HAKKIMIZ
İÇİN ÖRGÜTLENELİM!**

**1 MAYIS TA
ALANLARDA BULUŞALIM!**

www.partizanarsiv.net